

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 2

2016. GADA 28. JANVĀRĪ

Saturs

Likumi

40.*	240L/12**	Par Ieilgušo parādu pārvaldes līgumu starp Beļģijas Karalisti, Bulgārijas Republiku, Čehijas Republiku, Dānijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Igaunijas Republiku, Īriju, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Horvātijas Republiku, Itālijas Republiku, Kipras Republiku, Latvijas Republiku, Lietuvas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Ungāriju, Maltas Republiku, Nīderlandes Karalisti, Austrijas Republiku, Polijas Republiku, Portugāles Republiku, Rumāniju, Slovēnijas Republiku, Slovākijas Republiku, Somijas Republiku, Zviedrijas Karalisti, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un Eiropas Investīciju banku, kas uzrauga maksājumu un atmaksu procedūras atbilstīgi Garantiju līgumam par Eiropas Investīciju bankas aizdevumiem investīciju projektiem Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīs un aizjūras zemēs un teritorijās	4
41.	241L/12	Par Garantiju līgumu starp Beļģijas Karalisti, Bulgārijas Republiku, Čehijas Republiku, Dānijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Igaunijas Republiku, Īriju, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Horvātijas Republiku, Itālijas Republiku, Kipras Republiku, Latvijas Republiku, Lietuvas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Ungāriju, Maltas Republiku, Nīderlandes Karalisti, Austrijas Republiku, Polijas Republiku, Portugāles Republiku, Rumāniju, Slovēnijas Republiku, Slovākijas Republiku, Somijas Republiku, Zviedrijas Karalisti, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un Eiropas Investīciju banku par Eiropas Investīciju bankas aizdevumiem investīciju projektiem Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīs un aizjūras zemēs un teritorijās	24
42.	242L/12	Eiropas Kaimiņattiecību instrumenta ietvaros īstenojamo Eiropas Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu vadības likums	52
43.	243L/12	Grozījumi Ceļu satiksmes likumā	61
44.	244L/12	Grozījumi Nolietotu transportlīdzekļu apsaimniekošanas likumā	67
45.	245L/12	Grozījumi Jaunatnes likumā	68
46.	246L/12	Grozījumi Civilprocesa likumā	69
47.	247L/12	Grozījumi Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā	72
48.	248L/12	Grozījumi Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likumā	74
49.	259L/12	Grozījumi Elektronisko sakaru likumā	77
50.	250L/12	Grozījums Būvniecības likumā	80
51.	251L/12	Grozījumi Kredītiestāžu likumā	81
52.	252L/12	Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”	82
53.	253L/12	Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā	99
54.	254L/12	Grozījumi Tūrisma likumā	102
55.	255L/12	Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā	103
56.	256L/12	Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā	104
57.	257L/12	Patvēruma likums	110
58.	258L/12	Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”	145

* Publikācijas numurs.

** 12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

59.	259L/12	Grozījumi Iedzīvotāju reģistra likumā	146
60.	260L/12	Grozījumi likumā “Par kultūras pieminekļu aizsardzību”	148

Paziņojumi

61.	Par Vladislava Čerapa atbrīvošanu no Jēkabpils rajona tiesas tiesneša amata.....	149
62.	Par Latvijas Nacionālo bruņoto spēku karavīru dalību Apvienoto Nāciju Organizācijas misijā Mali (<i>MINUSMA</i>)	149
63.	Par Latvijas Nacionālo bruņoto spēku karavīru dalību pret teroristisko organizāciju <i>ISIL/Daesh</i> vērstajā starptautiskās koalīcijas militārajā operācijā Irākā	149

40. 240L/12 Par Ieilgušo parādu pārvaldes līgumu starp Beļģijas Karalisti, Bulgārijas Republiku, Čehijas Republiku, Dānijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Igaunijas Republiku, Īriju, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Horvātijas Republiku, Itālijas Republiku, Kipras Republiku, Latvijas Republiku, Lietuvas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Ungāriju, Maltas Republiku, Nīderlandes Karalisti, Austrijas Republiku, Polijas Republiku, Portugāles Republiku, Rumāniju, Slovēnijas Republiku, Slovākijas Republiku, Somijas Republiku, Zviedrijas Karalisti, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un Eiropas Investīciju banku, kas uzrauga maksājumu un atmaksu procedūras atbilstīgi Garantiju līgumam par Eiropas Investīciju bankas aizdevumiem investīciju projektiem Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīs un aizjūras zemēs un teritorijās

1. pants. 2015. gada 29. jūlijā parakstītais Ieilgušo parādu pārvaldes līgums starp Beļģijas Karalisti, Bulgārijas Republiku, Čehijas Republiku, Dānijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Igaunijas Republiku, Īriju, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Horvātijas Republiku, Itālijas Republiku, Kipras Republiku, Latvijas Republiku, Lietuvas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Ungāriju, Maltas Republiku, Nīderlandes Karalisti, Austrijas Republiku, Polijas Republiku, Portugāles Republiku, Rumāniju, Slovēnijas Republiku, Slovākijas Republiku, Somijas Republiku, Zviedrijas Karalisti, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un Eiropas Investīciju banku, kas uzrauga maksājumu un atmaksu procedūras atbilstīgi Garantiju līgumam par Eiropas Investīciju bankas aizdevumiem investīciju projektiem Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīs un aizjūras zemēs un teritorijās (turpmāk – Līgums) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Līgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Finanšu ministrija.

3. pants. Līgums stājas spēkā tā 11. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Līgums angļu valodā un tā tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 10. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 23.12.2015., Nr. 251.

IEILGUŠO PARĀDU PĀRVALDES LĪGUMS*

starp

BEĻĢIJAS KARALISTI
BULGĀRIJAS REPUBLIKU
ČEHIJAS REPUBLIKU
DĀNIJAS KARALISTI
VĀCIJAS FEDERATĪVO REPUBLIKU
IGAUNIJAS REPUBLIKU
ĪRIJU
GRIEĶIJAS REPUBLIKU
SPĀNIJAS KARALISTI
FRANCIJAS REPUBLIKU
HORVĀTIJAS REPUBLIKU
ITĀLIJAS REPUBLIKU
KIPRAS REPUBLIKU
LATVIJAS REPUBLIKU
LIETUVAS REPUBLIKU
LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTI
UNGĀRIJAS REPUBLIKU
MALTAS REPUBLIKU
NĪDERLANDES KARALISTI
AUSTRIJAS REPUBLIKU
POLIJAS REPUBLIKU
PORTUGĀLES REPUBLIKU
RUMĀNIJU
SLOVĒNIJAS REPUBLIKU
SLOVĀKIJAS REPUBLIKU
SOMIJAS REPUBLIKU
ZVIEDRIJAS KARALISTI
LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTO KARALISTI

un

EIROPAS INVESTĪCIJU BANKU,

kas uzrauga maksājumu un atmaksu procedūras
atbilstīgi Garantiju līgumam par Eiropas Investīciju Bankas
aizdevumiem investīciju projektiem Āfrikas, Karību jūras
un Klusā okeāna valstīs, kā arī Aizjūras zemēs un teritorijās

* *Tulkojums © Valsts valodas centrs, 2015*

Līgumslēdzējas puses:

BELĢIJAS KARALISTE,
BULGĀRIJAS REPUBLIKA,
ČEHIJAS REPUBLIKA,
DĀNIJAS KARALISTE,
VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA,
IGAUNIJAS REPUBLIKA,
ĪRIJA,
GRIEĶIJAS REPUBLIKA,
SPĀNIJAS KARALISTE,
FRANCIJAS REPUBLIKA,
HORVĀTIJAS REPUBLIKA,
ITĀLIJAS REPUBLIKA,
KIPRAS REPUBLIKA,
LATVIJAS REPUBLIKA,
LIETUVAS REPUBLIKA,
LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE,
UNGĀRIJAS REPUBLIKA,
MALTAS REPUBLIKA,
NĪDERLANDES KARALISTE,
AUSTRIJAS REPUBLIKA,
POLIJAS REPUBLIKA,
PORTUGĀLES REPUBLIKA,
RUMĀNIJA,
SLOVĒNIJAS REPUBLIKA,
SLOVĀKIJAS REPUBLIKA,
SOMIJAS REPUBLIKA,
ZVIEDRIJAS KARALISTE,
LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTO KARALISTE,

kas darbojas ar attiecīgo šī Līguma pielikumā minēto institūciju, kuras pārstāv attiecīgajās parakstu lapās minētie parakstītāji, starpniecību

(turpmāk tekstā atsevišķi – **Garantētājs**, bet kopīgi – **Garantētāji** vai **Dalībvalstis**), no vienas puses,

un

Eiropas Investīciju banka ar centrālo biroju Konrad Adenauer bulvārī 100, L-2950, Kiršbergā, Luksemburgas Lielhercogistē, tās prezidenta Vernera Hoijera [*Verner Hoyer*] personā

(turpmāk tekstā – **Banka**), no otras puses,

IEVĒROJOT TO, KA:

1. Garantētāji ir līgumslēdzējpusēs ar Banku noslēgtajā Garantiju līgumā (turpmāk tekstā – **Garantiju līgums** vai **Garantija**) par Aizdevumiem, ko Banka piešķir no pašu resursiem atbilstīgi 2013. gada 24. un 26. jūnijā Luksemburgā un Briselē parakstītā Iekšējā nolīguma nosacījumiem, kas attiecas uz Kopienas atbalsta finansēšanu daudzgadu finanšu ietvarā laika periodā no 2014. gada līdz 2020. gadam saskaņā ar 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (Beninā) noslēgto Partnerības nolīgumu starp Eiropas Kopienu, tās Dalībvalstīm un Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm, kas pirmoreiz tika pārskatīts 2005. gada 25. jūnijā Luksemburgā un otrreiz grozīts 2010. gada 22. jūnijā Vagadugu, un par finanšu palīdzības piešķiršanu Aizjūras zemēm un teritorijām, kam piemērojama Līguma par ES darbību ceturtā daļa atbilstīgi Padomes 2001. gada 27. novembra Lēmumam 2001/822/EK par Aizjūras zemju un teritoriju sadarbību ar Eiropas Savienību (kurā laika gaitā veikti atbilstoši grozījumi un papildinājumi);

2. Garantija nosaka, ka Garantētāji pārņem Bankas tiesības un saistības pret Nodrošinātajiem aizņēmējiem tādā apjomā, kas saistīts ar maksājumiem, ko Garantētāji veic atbilstīgi garantijai;

3. Garantētāji un Banka, izmantojot šo Līgumu (kas Garantijā tiek saukts par **Kotonū III Ieilgušo parādu pārvaldes līgumu**), plāno izklāstīt noteikumus un kārtību līdzekļu atgūšanai saistībā ar ieguldītajiem līdzekļiem;

4. Šis Līgums nodrošina Garantiju līguma stāšanos spēkā, kas nosaka, ka, ja Garantētājs pārņem Bankas tiesības un saistības pret Aizdevumiem, Bankai un Garantētājam ir jānoslēdz vienošanās par Bankas veikto Aizdevumu administrāciju un pārvaldi.

Šis Līgums neliedz Bankai un Garantētājiem izdarīt specifiskas vienošanās par atsevišķu Aizdevumu pārvaldi.

PUSES VIENOJAS PAR TURPMĀKO.

1. PANTS

Definīcijas

Šajā līgumā:

“**Līgums**” ir šis Ieilgušo parādu pārvaldes līgums.

“**Pieprasīšanas datums**” ir datums, kurā Garantijas ietvaros no Garantētājiem tiek pieprasīta Garantijas saistību izpilde.

“**Valūtas maiņas kurss pieprasīšanas datumā**” attiecībā uz jebkuru valūtu ir valūtas kurss starp eiro un noteikto valūtu, ko Eiropas Centrālā banka publicējusi plkst. 14.00 pēc Frankfurtes laika 5 EIB darba dienas pirms Pieprasīšanas datuma.

“**Aizņēmējs**” nozīmē to pašu, kas minēts Garantijā.

“**Saistību nepildīšanas datums**” ir datums, kurā Nodrošinātajam aizņēmējam ir jāveic aizņemtās summas atmaksa atbilstīgi Aizdevuma līgumam, un līdz kuram minētā atmaksas summa nav saņemta.

“**Neatmaksātie līdzekļi**” ir parāda summa, kas jāmaksā Nodrošinātajam aizņēmējam atbilstīgi Aizdevuma līgumam un kuras atmaksas datums ir nokavēts.

“**EIB darba diena**” ir diena, kurā Banka ir atvērta darbam Luksemburgā.

“**EIB Finanšu darbība**” nozīmē to pašu, kas minēts Garantijā.

“**Garantiju līgums**” jeb “**Garantija**” nozīmē to pašu, kas minēts pirmajā Apsvērumā.

“**Nodrošināts aizņēmējs**” nozīmē to pašu, kas minēts Garantiju līgumā.

“**Garantiju maksājums**” ir Garantētāja veikts Garantētās summas maksājums Bankai atbilstīgi Garantijai.

“**Garantētā summa(s)**” nozīmē to pašu, kas minēts Garantijā.

“**Aizņēmēja valsts**” nozīmē to pašu, kas minēts Garantijā.

“**Aizdevums**” nozīmē to pašu, kas minēts Garantijā.

“**Aizdevuma līgums**” nozīmē to pašu, kas minēts Garantijā.

“**Zaudēto aizdevumu segšanas konts**” vai “**ZASK**” ir eiro konts, ko Garantētāja vārdā atver Banka, kas paredzēts to risku mazināšanai, ko Garantijas ietvaros uzņemas Dalībvalstis, un kas ir jāpārvalda atbilstīgi noteikumiem un nosacījumiem, kurus laika gaitā nosaka Bankas vadība. ZASK ir jāfinansē no (i) ienākumiem, kas iegūti no riska izcenojuma piemērošanas EIB Finanšu darbībām, ko apstiprinājusi Bankas vadība atbilstīgi iekšējiem noteikumiem, (ii) Atgūtajiem līdzekļiem un (iii) procentu ieņēmumiem par izsniegto kredītu, kas aprēķināti pēc dienas procentu likmes, ko nosaka un par kuru informē Banka atbilstīgi Bankas vadības noteiktiem piemērojamiem principiem, un kas maksājami reizi mēnesī. ZASK ir jādebetē ar (i) Garantijas maksājumiem atbilstīgi šim Līgumam un (ii) Zaudējumu atgūšanas pārvaldīšanas maksājumiem, nodrošinot, ka kontā ir pietiekami daudz līdzekļu.

“**Dalībvalstu veikto iemaksu konts**” jeb “**DVIK**” ir eiro konts, ko katra Garantētāja vārdā atver Banka un kas ir jāpārvalda atbilstīgi noteikumiem un nosacījumiem, kurus laika gaitā nosaka Bankas vadība. DVIK ir jādebetē ar (i) Garantiju maksājumiem atbilstīgi šim Līgumam, (ii) debeta procentu maksājumiem, kas aprēķināti pēc dienas procentu likmes un kas maksājami reizi mēnesī, ko nosaka un par kuriem informē Banka atbilstīgi Bankas vadības noteiktiem piemērojamiem principiem, un (iii) Zaudējumu atgūšanas pārvaldīšanas maksājumiem. DVIK kreditē Garantētāji ar (i) summām, kas vienādas ar sagaidāmajiem Garantiju maksājumiem Garantijas ietvaros un (ii) summām, kas veidojas no jebkādas negatīvas bilances un uzkrātiem debeta procentiem, un kurus kreditē Banka no (i) Atgūtajiem līdzekļiem un (ii) kredīta procentiem, kas aprēķināti pēc dienas procentu likmes un kas maksājami reizi mēnesī, ko nosaka un par kuriem informē Banka atbilstīgi Bankas vadības noteiktiem piemērojamiem principiem.

“Zaudējumu atgūšanas pārvaldīšanas maksājums” jeb “Maksājums” ir šī Līguma 5. pantā noteiktais maksājums.

“Atgūtie līdzekļi” ir daļa Ieguldīto līdzekļu, ko faktiski atguvusi Banka vai arī kas ir samaksāta Bankai.

“Valūtas maiņas kurss līdzekļu atgūšanas datumā” ir valūtas kurss starp eiro un valūtu, kādā atgūti Neatmaksātie līdzekļi, ko Eiropas Centrālā banka publicējusi plkst. 14.00 pēc Frankfurtes laika 5 EIB Darba dienas pēc dienas, kad attiecīgā summa ir atgūta un ir brīvi pieejama Bankai.

“Trešās puses Garantija” nozīmē to pašu, kas minēts Garantijā.

“Trešās puses Garantētājs” nozīmē to pašu, kas minēts Garantijā.

“Ieguldītie līdzekļi” ir naudas summa, uz kuru Garantētājiem ir tiesības, kuras nosaka Garantētāju veiktie maksājumi Bankai atbilstīgi Garantijai.

Šajā Līgumā, ja vien konteksts nenosaka citādi:

- (a) virsraksti ir tikai ērtībai un neietekmē šī Līguma interpretāciju;
- (b) vārdi, kas izteikti vienskaitlī, apzīmē arī daudzskaitlī un otrādi; un
- (c) atsauce uz pantu, daļu vai pielikumu ir atsauce uz šī Līguma pantu, daļu vai pielikumu.

2. PANTS

Līguma darbības apjoms

2.01 Šajā Līgumā ir izklāstīti noteikumi un procedūras līdzekļu atgūšanai attiecībā uz Ieguldītajiem līdzekļiem.

2.02 Šis Līgums ir attiecināms uz jebkuru Garantētāju sniegto Garantiju Bankai attiecībā uz Garantētājām summām, nodrošinot, ka Garantētāji un Banka par to rakstiski vienojas. Katra puse ar šo piekrīt šim līgumam, kas var tikt jebkādi grozīts, ja par to turpmāk vienotos puses.

2.03 Ikviens Garantētājs apstiprina savas saistības, kas minētas Garantijā, un deleģē Banku administrēt Ieguldītos līdzekļus ar mērķi nodrošināt efektīvu līdzekļu atgūšanu atbilstīgi šī Līguma nosacījumiem un noteikumiem.

3. PANTS

Maksājumu nosacījumi

3.01 Ja Aizdevuma līguma ietvaros rodas Neatmaksāti līdzekļi un tie netiek atmaksāti aptuveni 5 mēnešu laikā, Banka Garantijas ietvaros pieprasa saistību izpildi.

3.02 Banka pieprasa saistību izpildi attiecībā uz Garantēto summu atbilstīgi un saskaņā ar Garantijas nosacījumiem. Garantētā summa, ko Banka ir pieprasījusi atbilstīgi Garantijai, ir jāizsaka eiro un jāaprēķina pēc Valūtas maiņas kursa pieprasīšanas datumā. Garantētās summas atmaksas termiņš Garantētājiem tiek noteikts Garantijā.

3.03 Bankai ir jāizmanto ZASK esošie līdzekļi Garantētās summas apmaksāšanai Pieprasīšanas datumā. Tādā apmērā, kādā ZASK esošie līdzekļi ir nepietiekami Garantētās summas apmaksāšanai pilnā apjomā, Banka Pieprasīšanas datumā izņem no katra DVIK naudas summu, kas proporcionāla attiecīgā Garantētāja dalībai, kā noteikts Garantijā. Uzkrātie debeta procenti ir nomaksājami par jebkādu radušos negatīvu DVIK bilanci. Katram Garantētājam ir jāatmaksā Bankai jebkāda iegūta negatīva DVIK bilance, kas radusies Garantijas saistību izpildes pieprasījuma ietvaros laikā, kad Garantētāji veic Garantētās summas atmaksu, kā noteikts Garantijā. DVIK uzkrājušos debeta procentus Garantētājiem ir jānomaksā katru gadu ne vēlāk kā līdz 31. decembrim.

3.04 Bankai ir jā sagatavo konta izraksts par katru garantijas pieprasījumu atbilstoši Garantijai, informējot Garantētāju par naudas summām, kas izmantotas no ZASK un DVIK saistībā ar Garantētājam summām, kā arī par atlikušajiem ZASK un DVIK kontos esošajiem līdzekļiem.

3.05 Līdz kārtējā gada 30. aprīlim Bankai ir jāiesniedz katram Garantētājam ziņojums, kas ietver:

(i) vispārēju prognozi par paredzamajiem saistību izpildes pieprasījumiem Garantijas ietvaros attiecīgajā kalendārajā gadā;

(ii) atgūšanas procedūras, kas uzsāktas Garantētāju vārdā un no Garantētāju puses iepriekšējā kalendārā gada laikā.

Turklāt katru mēnesi Banka iesniedz Garantētājiem elektronisku konta izrakstu par katru būtisku izmaiņu ZASK un DVIK kontos.

4. PANTS

Kārtība pēc parāda atgūšanas

4.01 Kad Banka atgūst jebkādu Garantētāju veikto Iemaksāto līdzekļu daļu, Bankai bez kavēšanās ir jāatmaksā ZASK kontā naudas summa, kas ir vienāda ar summu, kas izmantota no ZASK Neatmaksāto līdzekļu apmaksāšanai, atņemot no tās 5. pantā minēto Maksu. Jebkuri pāri palikušie līdzekļi ir jāpārskaita DVIK proporcionāli Garantētāju dalībai, kā noteikts Garantijā, atņemot no tās 5. pantā minēto Maksu. Ja nepieciešams, Banka konvertē atgūto summu eiro, šim nolūkam izmantojot Valūtas maiņas kursu līdzekļu atgūšanas dienā.

4.02 Garantijas 5.05. pantā minētajos gadījumos un pēc Garantētāju pieprasījuma, ja noguldījuma vai līdzvērtīga finanšu aktīva vērtība ir samazinājusies laikā, kad šis noguldījums vai līdzvērtīgais finanšu aktīvs, kuru Nodrošinātais aizņēmējs ir nodrošinājis Aizdevumiem Aizņēmēja valstī kā Ieguldītos līdzekļus, ir kļuvis pārveidojams vai konvertējams, Banka izmanto tiesības un saistības, kas tai piešķirtas atbilstīgi ietvara līgumam, kas noslēgts starp Banku un Aizņēmēja valdību, lai mēģinātu atgūt naudas summu, kas vienāda ar vērtības samazinājuma apmēru.

4.03 Atbilstīgi Nodrošinātā aizņēmēja norādījumiem Banka var piešķirt jebkādu atgūto līdzekļu daļu no Neatmaksājamiem līdzekļiem, ko Nodrošinātais aizņēmējs ir parādā tādas pašas

vai jebkuras citas Neatmaksāto līdzekļu daļas segšanai, ko Nodrošinātais aizņēmējs ir parādā. Šī iemesla dēļ Banka var izmantot valūtu konvertāciju gadījumos, kad tā uzskata par nepieciešamu.

5. PANTS

Samaksa bankai

5.01 Samaksājot par Bankas sniegtajiem pakalpojumiem Garantētājiem šī Līguma ietvaros un sevišķi par pagaidu valūtas maiņas riskiem, katram Garantētājam ir atsevišķi jāsamaksā Bankai savu attiecīgo daļu no Zaudējumu atgūšanas pārvaldīšanas maksājuma.

Maksa ir aprēķināta ar likmi 2 % gadā, taču tā var tikt pārskatīta un Banka par to var informēt atbilstīgi Bankas vadības laika gaitā noteiktiem attiecīgajiem principiem, un ir katru dienu jāaprēķina no katras atlikušās Garantētās summas, atņemot atgūto līdzekļu apjomu. Tā ir jāmaksā par laika periodu kopš Neatmaksāto līdzekļu sākuma datuma līdz brīdim, kad Banka atgūst pēdējo atlikušo summu.

Maksa ir jāaprēķina, pamatojoties uz to, ka mēnesī ir 30 dienas, bet gadā 360 dienas.

Maksa ir jāveic ar vienreizēju iemaksu katrā datumā, kad tiek atgūta kāda daļa Garantētās summas. Maksa ir jāveic eiro un jāaprēķina pēc Valūtas maiņas kursa līdzekļu atgūšanas datumā.

5.02 Piecus gadus pēc Līguma spēkā stāšanās dienas un pēc tam piemērotos laika intervālos Banka, ja uzskata par nepieciešamu, var ierosināt pārskatīt aprēķināšanas likmi Maksai, kas minēta 5. pantā. Pārskatīšanā ir jāņem vērā izmaiņas darba apjomā, kas veicams šī Līguma ieviešanas ietvaros, kā arī citi atbilstoši faktori. Izmaiņas var būt gan maksu palielinošas, gan arī samazinošas. Maksas samazinājumam ir jāstājas spēkā nekavējoties. Jebkāds Maksas palielinājums var stāties spēkā pēc tam, kad Banka ir saņēmusi piekrišanu no Garantētājiem ar 75 % balsstiesību īpatsvaru, kas tiek aprēķināts saskaņā ar 9. pantā minēto. Garantētāji nevar nepamatoti atturēties vai kavēties ar piekrišanas izteikšanu.

6. PANTS

Atbrīvojums no administrēšanas pienākuma

6.01 Banka tiek atbrīvota no Ieguldīto līdzekļu administrēšanas pienākumiem šādos gadījumos:

(a) kad ar lēmumu, kuru atbalsta Garantētāji ar 75 % vai lielāku kopējo Līguma ietvaros Ieguldīto līdzekļu īpatsvaru, kā noteikts 9. pantā, Garantētāji pilnvaro Banku pārtraukt vai atteikties no šādu pienākumu turpmākas veikšanas, izņemot atgūto summu pārskaitīšanu;

(b) ja Banka atsakās no pienākumiem attiecībā uz Ieguldītajiem līdzekļiem, paziņojot par to Garantētājiem jebkurā laikā pēc vēlākā no (i) maksājuma veikšanas datuma 12. gadadienas un (ii) 9 mēnešiem no pēdējā plānotā atmaksas datuma saskaņā ar atbilstošu Aizdevuma līgumu;

(c) ja Banka ir grozījusi līguma, kas saskaņā ar Garantijas 4.02. pantu noslēgts ar Nodrošināto aizņēmēju, nosacījumus un šādi grozījumi ļauj samazināt vai norakstīt Garantijas summas vai Ieguldīto līdzekļu daļu, nodrošinot, ka šādā gadījumā Banka visu laiku ir rīkojusies saskaņā ar Garantijas 4.01. panta nosacījumiem.

6.02 Atbilstīgi šim 6.01. panta (a) punktam Banka var pārtraukt veikt pasākumus attiecībā pret Nodrošināto aizņēmēju sākot ar datumu, kad Banka ir saņēmusi pietiekamu atbalstu nepieciešamā vairākuma izveidošanai, vai ar datumu, kad Banka informē Garantētājus par atteikšanos, nodrošinot, ka šāda atteikšanās neietekmē Bankas pienākumu nodrošināt Nodrošinātā aizņēmēja saistību izpildi attiecībā uz Neatmaksājamiem līdzekļiem un neietekmē Bankas pienākumus uzturēt līdzekļus kontos, kas saistīti ar Neatmaksājamiem līdzekļiem saskaņā ar šo Līgumu. Bankai ir nekavējoties jāinformē Garantētāji par atteikšanos no pienākumiem. Atteikšanās ir neatgriezeniska.

6.03 Ja Banka tiek atbrīvota no pienākumiem mēģināt atgūt Ieguldītos līdzekļus, Garantētājiem ir jāsamaksā atlikusī Maksa, kas uzkrājusies līdz atbrīvošanas datumam. Taču, ja Banka ir atbrīvota no pienākumiem attiecībā uz Ieguldītajiem līdzekļiem kādas vispārīgās atbrīvošanas programmas dēļ, piemēram, Nabadzīgu valstu ar augstu parādu līmeni (HIPC) programmas ietvaros, Zaudējumu atgūšanas pārvaldīšanas maksa ir jāmaksā ar likmi 1 % gadā, kas var tikt pārskatīts un par ko var informēt Banka atbilstīgi Bankas vadības noteiktajiem principiem, nevis saskaņā ar 5. panta nosacījumiem. Atlikusī Maksa tiek veikta un debetēta no ZASK un/vai DVIK kontiem 2 mēnešu laikā no datuma, kad Bankas pienākumu pildīšana ir pārtraukta, iepriekš par to informējot Garantētājus.

7. PANTS

Nodokļi un izdevumi

7.01 Garantētājiem ir jākompensē Bankai visi nodokļi, kurus tā apmaksājusi, veicot pienākumus atbilstīgi šim Līgumam. Bankai ir jāatskaitās par jebkādu galēju nodokļu atmaksu no citiem avotiem.

7.02 Papildus jebkādiem iespējamiem maksājumiem, kas var tikt veikti atbilstīgi 5. pantam, Garantētājiem atbilstoši savai Garantētās summas daļai un līdz kopējam 2 % limitam no Neatmaksājamiem līdzekļiem, kas minēti Garantijas 1.01. pantā, jāatlīdzina visi pamatotie ārējie izdevumi, kas Bankai radušies. Šis iepriekšminētais ierobežojums nav attiecināms uz gadījumiem, kad Banka iepriekš rakstiski informē Garantētājus par izdevumiem, kas varētu pārsniegt limitu, taču kas pēc Bankas uzskatiem palielinās atgūto summu. Šī atmaksa attiecas uz izmaksām par trešās puses padomiem un pakalpojumiem, ko Bankas darbinieki nav varējuši atbilstoši nodrošināt. Banka var segt šīs izmaksas no jebkādas summas, kas atgūta no jebkādiem Ieguldītajiem līdzekļiem. Bankai ir jāiesniedz Garantētājiem atskaites. Garantētāju pienākumi ir atkarīgi no tā, vai Banka ir mēģinājusi un nespējusi 90 dienu laikā iegūt līdzekļu atmaksu no Nodrošinātā aizņēmēja. Bankai ir jāturpina atgūt līdzekļus no Nodrošinātā aizņēmēja neatkarīgi no Garantētāju maksājumiem.

8. PANTS

Piemērojamie tiesību akti un jurisdikcija

8.01 Šī Līguma pārvaldīšana un piemērošana tiks veikta saskaņā ar tiesību aktu vispārīgiem principiem, kas kopīgi Dalībvalstu likumdošanā. Jebkurš strīds starp šajā Garantijā iesaistītajām pusēm, kas nav nekavējoties un draudzīgi atrisināts, ir jāiesniedz izskatīšanai Eiropas Savienības tiesā atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 272. pantam.

9. PANTS

Grozījumi

9.01 Jebkādi grozījumi šajā Līgumā var tikt ieviesti ar attiecīgu piekrišanu, ko izsaka Banka un Garantētāji ar 75 % īpatsvaru, ko aprēķina pēc katra Garantētāja proporcionālās ieguldījuma daļas Bankas kapitālā. Katrs Garantētājs individuāli piekrīt ierobežojumiem, kas izriet no jebkādu grozījumu veikšanas.

10. PANTS

Paziņojumi un cita veida informācija

10.01 Garantētājiem vai Bankai adresētie paziņojumi vai cita veida informācija ir jāsūta ar ierakstītu vēstuli vai izmantojot citus atzītus komunikācijas veidus saņēmējam uz zemāk norādīto adresi:

Garantētājam: attiecīga pielikumā minētā adrese

Bankai: 100, boulevard Konrad Adenauer
L-2950 Luxembourg

Jebkādas izmaiņas augstāk minētajās adresēs var stāties spēkā tikai pēc rakstiskas citu pušu informēšanas par izmaiņām.

Apsvērumi un pielikumi ir šī Līguma neatņemamas sastāvdaļas.

11. PANTS

Līguma parakstīšana

11.01 Šis Līgums kļūst saistošs ikvienam Garantētājam uzreiz pēc tā parakstīšanas vai, ja piemērojams, ratificēšanas, un tas stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

11.02 Šī Līguma teksts ir autentisks angļu, franču un vācu valodās. Garantētājam ir jāparaksta kāds no trim šī Līguma autentisko valodu oriģināliem.

11.03 Šis Līgums tiek sagatavota divās oriģinālās kopijās, katrs Garantētājs paraksta abus šos dokumentus un nosūta tos Bankai. Banka nosūtīs katram Garantētājam vienu no šīm oriģinālajām kopijām, uz kuras būs gan attiecīgā Garantētāja, gan Bankas paraksti. Banka radīs apstiprinātu kopiju angļu valodā.

TO APLIECINOT, katra puse ir parakstījusi šo Līgumu ar oficiāli pilnvarotas personas parakstu norādītajā datumā.

Parakstīts Beļģijas Karalistes vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Bulgārijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Čehijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Dānijas Karalistes vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Vācijas Federatīvās Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Igaunijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Īrijas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Grieķijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Spānijas Karalistes vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Francijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Horvātijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Itālijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Kipras Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Latvijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Lietuvas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Luksemburgas Lielhercogistes vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Ungārijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Maltas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Nīderlandes Karalistes vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Austrijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Polijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Portugāles Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Rumānijas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Slovēnijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Slovākijas Republikas vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Somijas Republikas vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Zviedrijas Karalistes vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Eiropas Investīciju bankas vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Pielikums

Adrešu saraksts 10. panta vajadzībām

BELĢIJAS KARALISTE:	Service Public Fédéral Finances Administration de la Trésorerie Questions Financières Internationales et Européennes Questions Financières Internationales et Européennes 30, avenue des Arts B-1040 Bruxelles
BULGĀRIJAS REPUBLIKA:	Министерство на финансите Дирекция “Външни финанси” Отдел “Европейски финансови институции” Улица “Раковски”, № 102 1040 София Република България Ministry of Finance International Financial Institutions and Cooperation Directorate European Financial Institutions Department 102 Rakovski Str. 25η Διεύθυνση Κίνησης Κεφαλαίων, Εγγυήσεων Δανείων & Αξιών 1040 Sofia Republic of Bulgaria
ČEHIJAS REPUBLIKA:	Ministerstvo financí Mezinárodní vztahy Letenská 15 CZ-118 10 Praha 1
DĀNIJAS KARALISTE:	Udenrigsministeriet Asiatisk Plads 2 DK - 1448 - Copenhagen K
VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA:	Bundesministerium der Finanzen, Referat EA2 Wilhelmstrasse 97 D-10117 Berlin

IGAUNIJAS REPUBLIKA:	Rahandusministeerium Suur-Ameerika 1 EE- 15006 Tallinn
ĪRIJA:	Department of Finance International Financial Institutions Section South Block Government Buildings Upper Merrion Street IE-Dublin 2
GRIEĶIJAS REPUBLIKA:	Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, Γενικό Λογιστήριο του Κράτους Διεύθυνση 25η Πανεπιστημίου 25, GR-10165 Αθήνα Ministry of Economy and Finance General Accounting Office of the State 25th Directorate 25, Panepistimiou str GR-10165 Athens
SPĀNIJAS KARALISTE :	Ministerio de Economía y Competitividad Secretaría General del Tesoro y Política Financiera Servicio de Avales Paseo del Prado, Num. 6 E-28014 Madrid
FRANCIJAS REPUBLIKA :	Ministère de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi Direction générale du Trésor et de la Politique Économique Service des politiques macroéconomiques et des affaires européennes Teledoc 652 139 rue de Bercy FR- 75572 Paris CEDEX 12
HORVĀTIJAS REPUBLIKA:	Ministry of Finance Katančićeva, 5 HR – 10000 Zagreb

ITĀLIJAS REPUBLIKA:	Ministero dell'Economia e delle Finanze Dipartimento del Tesoro Rapporti Finanziari Internazionali - Ufficio XI Via XX Settembre, 97 I -00187 Rome
KIPRAS REPUBLIKA:	Υπουργείο Οικονομικών Διεύθυνση Χρηματοδοτήσεων και Επενδύσεων Γωνία Μιχαήλ Καραολή και Γρηγόρη Αυξεντίου CY-1439 Λευκωσία Ministry of Finance Finance and Investment Division Michael Karaoli and Grigori Afxentiou Str CY-1439 Nicosia
LATVIJAS REPUBLIKA:	Latvijas Republikas Finanšu ministrija Smilšu iela 1 LV-1919, Rīga
LIETUVAS REPUBLIKA:	Lietuvos Respublikos finansų ministerija Lukiškių 2 LT-01512 Vilnius
LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE:	Ministère des Finances 3, rue de la Congrégation L-2931 Luxembourg
UNGĀRIJAS REPUBLIKA:	Nemzetgazdasági Minisztérium 1051 Budapest, József nádor tér 2-4
MALTA:	Ministeru tal-Finanzi, l-Ekonomija u Investiment Maison Demandols Triq in-Nofsinhar MT-Valletta VLT 2000
NĪDERLANDES KARALISTE:	Ministerie van Financiën Prinses Beatrixlaan 512 NL-2511 CW Den Haag

AUSTRIJAS REPUBLIKA :	Bundesministerium für Finanzen Sektion III, Wirtschaftspolitik und Finanzmärkte Johannesgasse 5 A-1010 Wien
POLIJAS REPUBLIKA:	Ministerstwo Finansów ul. Świętokrzyska 12 PL-00 – 916 Warszawa
PORTUGĀLES REPUBLIKA :	Ministério das Finanças Direcção Geral do Tesouro Rua da Alfândega, 5-1º andar P-1194 Lisboa
RUMĀNIJA:	Ministerul Economiei Finantelor Directia generala de trezorerie si datorie publica str. Apolodor, nr.17 RO-sector 5, Bucuresti
SLOVĒNIJAS REPUBLIKA:	Ministrstvo za finance Župančičeva 3 SI-1502 Ljubljana
SLOVĀKIJAS REPUBLIKA:	Ministerstvo financií Slovenskej republiky Sekcia medzinárodných vzťahov Štefanovičova 5 SK-817 82 Bratislava
SOMIJAS REPUBLIKA:	Ulkoasiainministeriö Kehityspoliittinen osasto Yleisen kehityspolitiikan ja suunnittelun yksikkö Katajanokanlaituri 3 FIN -00161 Helsinki
ZVIEDRIJAS KARALISTE :	Finandepartementet Internationella avdelningen Drottninggatan 21 S-10333 Stockholm

LIELBRITĀNIJAS UN
ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ
KARALISTE :

The Head of European Union Department,
Department for International Development,
22 Whitehall
UK-London SW1A 2EG

41. 241L/12 Par Garantiju līgumu starp Beļģijas Karalisti, Bulgārijas Republiku, Čehijas Republiku, Dānijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Igaunijas Republiku, Īriju, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Horvātijas Republiku, Itālijas Republiku, Kipras Republiku, Latvijas Republiku, Lietuvas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Ungāriju, Maltas Republiku, Nīderlandes Karalisti, Austrijas Republiku, Polijas Republiku, Portugāles Republiku, Rumāniju, Slovēnijas Republiku, Slovākijas Republiku, Somijas Republiku, Zviedrijas Karalisti, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un Eiropas Investīciju banku par Eiropas Investīciju bankas aizdevumiem investīciju projektiem Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīs un aizjūras zemēs un teritorijās

1. pants. 2015. gada 29. jūlijā parakstītais Garantiju līgums starp Beļģijas Karalisti, Bulgārijas Republiku, Čehijas Republiku, Dānijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Igaunijas Republiku, Īriju, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Horvātijas Republiku, Itālijas Republiku, Kipras Republiku, Latvijas Republiku, Lietuvas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Ungāriju, Maltas Republiku, Nīderlandes Karalisti, Austrijas Republiku, Polijas Republiku, Portugāles Republiku, Rumāniju, Slovēnijas Republiku, Slovākijas Republiku, Somijas Republiku, Zviedrijas Karalisti, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un Eiropas Investīciju banku par Eiropas Investīciju bankas aizdevumiem investīciju projektiem Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīs un aizjūras zemēs un teritorijās (turpmāk – Līgums) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Līgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Finanšu ministrija.

3. pants. Līgums stājas spēkā tā 11. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Līgums angļu valodā un tā tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 10. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 23.12.2015., Nr. 251.

GARANTIJU LĪGUMS*

starp

Beļģijas Karalisti
Bulgārijas Republiku
Čehijas Republiku
Dānijas Karalisti
Vācijas Federatīvo Republiku
Igaunijas Republiku
Īriju
Grieķijas Republiku
Spānijas Karalisti
Francijas Republiku
Horvātijas Republiku
Itālijas Republiku
Kipras Republiku
Latvijas Republiku
Lietuvas Republiku
Luksemburgas Lielhercogisti
Ungārijas Republiku
Maltas Republiku
Nīderlandes Karalisti
Austrijas Republiku
Polijas Republiku
Portugāles Republiku
Rumāniju
Slovēnijas Republiku
Slovākijas Republiku
Somijas Republiku
Zviedrijas Karalisti
Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti

un

EIROPAS INVESTĪCIJU BANKU

par Eiropas Investīciju bankas aizdevumiem
investīciju projektiem Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīs
un Aizjūras zemēs un teritorijās

* *Tulkojums © Valsts valodas centrs, 2015*

Līgumslēdzējas puses:

BEIĢIJAS KARALISTE,
BULGĀRIJAS REPUBLIKA,
ČEHIJAS REPUBLIKA,
DĀNIJAS KARALISTE,
VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA,
IGAUNIJAS REPUBLIKA,
ĪRIJA,
GRIEĶIJAS REPUBLIKA,
SPĀNIJAS KARALISTE,
FRANCIJAS REPUBLIKA,
HORVĀTIJAS REPUBLIKA,
ITĀLIJAS REPUBLIKA,
KIPRAS REPUBLIKA,
LATVIJAS REPUBLIKA,
LIETUVAS REPUBLIKA,
LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE,
UNGĀRIJAS REPUBLIKA,
MALTAS REPUBLIKA,
NĪDERLANDES KARALISTE,
AUSTRIJAS REPUBLIKA,
POLIJAS REPUBLIKA,
PORTUGĀLES REPUBLIKA,
RUMĀNIJA,
SLOVĒNIJAS REPUBLIKA,
SLOVĀKIJAS REPUBLIKA,
SOMIJAS REPUBLIKA,
ZVIEDRIJAS KARALISTE,
LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ KARALISTE,

kas darbojas ar attiecīgo šī līguma (turpmāk tekstā – **Garantiju līgums** vai **Garantija**) 1. pielikumā minēto institūciju, kuras pārstāv attiecīgajās parakstu lapās minētie parakstītāji, starpniecību

(turpmāk tekstā atsevišķi – **Garantētājs**, bet kopīgi – **Garantētāji** vai **Dalībvalstis**), no vienas puses un

un

Eiropas Investīciju banka ar centrālo biroju Konrad Adenauer bulvārī 100, L-2950, Kiršbergā, Luksemburgas Lielhercogistē, tās prezidenta Venera Hoijera [*Verner Hoyer*] personā

(turpmāk tekstā – **Banka**), no otras puses,

IEVĒROJOT TO, KA:

1. Garantētāji uzņēmās noteiktas saistības rīkoties kā garantētājam, kas minētas 2013. gada 24. un 26. jūnijā Luksemburgā un Briselē parakstītā Iekšējā nolīguma (turpmāk tekstā – **Kotonū III Iekšējais nolīgums**) 4. pantā saistībā ar Kopienas atbalsta finansēšanu daudzgadu finanšu ietvarā laika periodā no 2014. gada līdz 2020. gadam (saskaņā ar trešo finanšu protokolu) atbilstīgi 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (Beninā) noslēgtajam ĀKK un ES Partnerības nolīgumam starp Eiropas Kopienu, tās Dalībvalstīm un Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm, kas pirmoreiz tika pārskatīts 2005. gada 25. jūnijā Luksemburgā un otrreiz grozīts 2010. gada 22. jūnijā Vagadugu (turpmāk tekstā – **Kotonū nolīgums**), un par finanšu palīdzības piešķiršanu Aizjūras zemēm un teritorijām, kam piemērojama Līguma par ES darbību ceturtdā daļa atbilstīgi Padomes 2001. gada 27. novembra Lēmumam 2001/822/EK par Aizjūras zemju un teritoriju sadarbību ar Eiropas Savienību (kurā laika gaitā veikti atbilstoši grozījumi un papildinājumi, turpmāk tekstā – **Asociācijas lēmums**) (kopā turpmāk tekstā – **Kotonū ietvars**);

2. ņemot vērā iepriekšminēto apsvērumu, Bankas Pilnvarnieku valde 2013. gada 31. maijā pilnvaroja Banku izsniegt finanšu līdzekļus no pašu resursiem investīciju projektu līdzfinansēšanai laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam, ko aptver trešais finanšu protokols, par kopējo apjomu līdz EUR 2500 miljoniem Kotonū nolīguma dalībvalstīs un līdz EUR 100 miljoniem Aizjūras zemēs un teritorijās;

3. turpinot ievērot Bankas Pilnvarnieku valdes politiku, ko tā pieņēma 2012. gada 1. martā, par to, ka Banka var uzņemties visu komerciālo risku par katru individuālo privātā sektora darbību no pašu resursiem ar sistemātiski izdalītu politisko risku, ko turpinās garantēt Dalībvalstīs, iepriekšminētais Bankas Pilnvarnieku valdes pilnvarojums tika pieņemts ar nosacījumu, ka Bankas izsniegtajiem finanšu līdzekļiem ir jābūt nodrošinātiem ar pastāvīgi pieejamu piemērotu Garantētāju garantiju (kas ir šī Garantija) par attiecīgo kopsummu, pieskaitot visas saistītās summas, saskaņā ar Bankas Pilnvarnieku valdes 2012. gada 1. marta lēmumu un ka finanšu līdzekļi ir jāizsniedz tādu investīciju projektu līdzfinansēšanai, kas atbilst Bankas parastajiem kritērijiem attiecībā uz aizdevumu izsniegšanu no pašu resursiem;

4. Kotonū III Iekšējā līguma 4. pants nosaka, ka šīs Garantijas apjoms ir ierobežots līdz 75 % no kopējā kredītlīdzekļu apmēra, ko Banka ir piešķirusi Aizdevumu līgumu ietvaros, kas noslēgti atbilstīgi Kotonū III Partnerības nolīgumam un Asociācijas lēmumam, un ka tā segs visus publiskā sektora projektu riskus. Tāpat šis pants nosaka, ka attiecībā uz privātā sektora projektiem šī Garantija segs visus politiskos riskus un EIB uzņemsies visu komerciālo risku;

5. augstākminētais 4. pants nosaka arī to, ka Dalībvalstīs ir atbildīgas šī Garantiju līguma ietvaros proporcionāli savam ieguldījumam Bankas kapitālā. Šīs Garantijas 2. pielikumā informatīvos nolūkos ir norādīta katras Dalībvalsts ieguldījuma daļa Bankas kapitālā, kāda tā ir šīs Garantijas parakstīšanas dienā;

6. Garantētāji un Banka paredz, ka, ja Garantētāji ir pārņēmusi Bankas tiesības un saistības attiecībā uz jebkuru Aizdevumu, Banka pēc Garantētāju pieprasījuma administrē un pārvalda Aizdevuma līgumu, kura ietvaros netiek pildītas saistības, atbilstīgi Kotonū III Ieilgušo parādu pārvaldes līguma nosacījumiem, kas noslēgts starp Banku un Garantētājiem un uzrauga maksājumu un atmaksu procedūras Dalībvalstu Garantijas ietvaros par labu Bankai (turpmāk tekstā – **Kotonū III Ieilgušo parādupārvaldes līgums**).

PUSES VIENOJAS PAR TURPMĀKO.

Definīcijas

A. Šajā Garantijā:

“Aizņēmējs” ir ikviens Bankas izsniegta aizdevuma saņēmējs Kotonū nolīguma vai Asociācijas lēmuma trešā finanšu protokola ietvaros.

“Kreditriskā politikas vadlīnijas” ir Bankas kreditriskā politikas vadlīnijas par darbībām no pašu resursiem, kas veiktas ārpus Eiropas Savienības, kā arī attiecīgos gadījumos Eiropas Savienības kreditriskā politikas vadlīnijas, laika gaitā Bankai tās apstiprinot, grozot, papildinot vai labojot.

“EIB finanšu darbība” ir Bankas izsniegts Aizdevums piemērotu investīciju projektu realizēšanai Aizņēmēja valstī no Bankas pašu resursiem un atbilstoši tās definētiem noteikumiem un procedūrām, kas izsniegts atbilstīgi Kotonū ietvaram un kura pārvaldīšanu nosaka Aizdevuma līgums, kas noslēgts starp Banku un Aizņēmēju.

“Nodrošināts aizņēmējs” ir Aizņēmējs vai tā Trešās puses garantētājs.

“Garantētā summa(s)” ir jebkuras saistības, ko sedz šī Garantija, kas sastāv no pamatsummas, procentu maksājumiem, komisijas maksājumiem, atlīdzībām, maksājumiem, izdevumiem un citiem papildus maksājumiem un citām summām, ko Nodrošinātais aizņēmējs jebkurā laika periodā ir parādā Bankai Aizdevuma vai Trešās puses garantijas ietvaros.

“Aizņēmēja valdība” ir esošās institūcijas vai arī varu pārņēmušās institūcijas, kas kontrolē daļu vai visu Aizņēmēja valsts teritoriju vai jebkādu politisku vai teritoriālu vienību, vai arī kāda cita šīs valsts iestāde, kas darbojas konkrētajā valstī, kas ietver jebkuru Aizņēmēja valstī vai ārpus tās esošo institūciju un kam ar Aizņēmēja valsts likumiem ir piešķirtas regulatora tiesības.

“Aizņēmēja valsts” ir katra no ĀKK valstīm, Aizjūras zemēm un teritorijām Kotonū ietvara darbības jomā.

“Aizdevums” ir naudas līdzekļi, ko Banka piešķir Aizņēmējam aizdevuma, parādzīmes vai līdzīga instrumenta veidā, kas ir pieņemams Bankai kā aizdevuma aizvietotājs atbilstīgi Kreditriskā politikas vadlīnijām saskaņā ar Aizdevuma līgumā definētajiem noteikumiem.

“Aizdevuma līgums” ir parakstīts līgums, kas noslēgts starp Banku un Aizņēmēju, un kurā izklāstīti noteikumi attiecībā uz EIB Finanšu darbībām Aizdevuma veidā.

“Zaudēto aizdevumu segšanas konts” ir eiro konts, ko Garantētāju vārdā atver Banka un kurš tiek finansēts no ienākumiem, kas iegūti no risku izcenojuma piemērošanas EIB Finanšu darbībām, izņemot Atbilstoši nodrošinātus aizdevuma līgumus, kas definēti augstāk, un kurš ir jāpārvalda saskaņā ar Kotonū III Ieilgušo parādu pārvaldes līguma nosacījumiem.

“**Ieguldījuma daļa**” ir katra Garantētāja ieguldījuma Bankas kapitālā proporcionālā daļa, kas jānosaka katra Garantiju saistību izpildes pieprasījuma mērķiem saskaņā ar 2. pantu šī pieprasījuma īstenošanas brīdī; katra Garantētāja ieguldījums Bankas kapitālā Garantijas noslēgšanas brīdī informatīvos nolūkos ir norādīts 2. pielikumā.

“**Trešās puses Garantija**” ir garantija, ko izsniegusi trešā puse Bankas labā, tajā skaitā, bet ne tikai, kredīta vēstule vai garantiju vēstule, kas izdota saistībā ar Aizņēmējam izsniegto Aizdevumu un ietver visus pasākumus, kurus uzņemas visas iesaistītās puses, kas ir kopīgi atbildīgas par visu vai daļu Nodrošinātā aizņēmēja saistību izpildi pret Banku tās izsniegtā Aizdevuma ietvaros.

“**Trešās puses Garantētājs**” ir Trešās puses garantijas sniedzējs Aizņēmēja vārdā.

B. Turpmāk minētajiem terminiem ir tiem piedēvētā nozīme, kas definēta turpmāk minētajos apsvērumos, pantos un pielikumos:

<u>Termins</u>	<u>Apsvērums, pants vai pielikums</u>
arbitrāžas tribunāls	3. pielikuma 4. iedaļa
Asociācijas lēmums	1. apsvērums
saistošs izpildāms	3. pielikuma 4. iedaļa
Kotonū ietvars	1. apsvērums
Kotonū III Iekšējais nolīgums	1. apsvērums
Kotonū III Ieilgušo parādu pārvaldes līgums	7. apsvērums
Kotonū nolīgums	1. apsvērums
Politiskie riski	2.03. pants
Projekts	3. pielikuma 4. iedaļa
Projekta līgums	3. pielikuma 4. iedaļa
Attiecīgā puse	3. pielikuma 4. iedaļa

Šajā Garantijā, ja vien konteksts nenosaka citādi:

- (a) virsraksti ir tikai ērtībai un neietekmē šīs Garantijas interpretāciju;
- (b) vārdi, kas izteikti vienskaitlī, apzīmē arī daudzskaitlī un otrādi;
- (c) atsauce uz pantu, daļu vai pielikumu ir atsauce uz šīs Garantijas pantu, daļu vai pielikumu.

1. PANTS

Garantijas darbības apjoms

1.01 Atbilstīgi tās Ieguldījuma daļai un ciktāl tas nav pretrunā 2.02. pantam katrs Garantētājs, kā galvenais saistību pildītājs un ne tikai galvotājs, ar šo neatsaucami:

- (a) garantē, atsakoties no tiesībām iebilst, atbilstīgi zemāk minētajiem noteikumiem, precīzu un pilnīgu visu Nodrošinātā aizņēmēja finanšu saistību izpildi saistībā ar Bankas izsniegto Aizdevumu no pašu resursiem atbilstīgi Kotonū ietvaram.

(b) uzņemas pēc Bankas pieprasījuma samaksāt Garantētās summas apjomu, ko Nodrošinātais aizņēmējs ir parādā Bankai, eiro un atbilstīgi 3. pantā minētajiem nosacījumiem.

1.02 Garantētāju saistības, kas minētas 1.01. pantā, attiecas uz visām EIB Finanšu darbībām, kas veiktas saskaņā ar Kotonū III Iekšējo līgumu, saistībā ar kuru attiecīgais Aizdevuma līgums ir vai ir bijis noslēgts laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.

1.03 A. Šī Garantija sedz:

- visus riskus Aizdevumu līgumiem, kurus noslēgusi Banka un publiskā sektora Aizņēmēji Kotonū ietvarā;
- politiskos riskus atbilstoši tam, kā šis termins ir definēts 2.03. pantā, Aizdevumu līgumiem, kurus noslēgusi Banka un publiskā sektora Aizņēmēji Kotonū ietvarā.

B. Garantētāju saistības šīs Garantijas ietvaros atbilstīgi Kotonū ietvaram ir ierobežotas līdz 75 % no kopējā Bankas piešķirtā kredītlīdzekļu apjoma saskaņā ar Kotonū ietvaru, kas ir pakļauts šādiem ierobežojumiem:

- EUR 2500 miljoni Kotonū nolīguma trešā finanšu protokola ietvaros;
- EUR 100 miljoni Asociācijas lēmuma ietvaros laikposmā pēc 2013. gada 31. decembra.

1.04 Garantētāja saistības šīs Garantijas ietvaros jāturpina veikt līdz brīdim, kad tiek pilnīgi atmaksāta Garantētā summa.

2. PANTS

Garantijas līguma piemērošana

2.01 Garantijas saistību izpildi var pieprasīt jebkurā gadījumā, kad Nodrošinātais aizņēmējs pilnībā vai daļēji neatmaksā Garantēto summu noteiktajā datumā. Jebkura summa, ko Banka saņem vai izmaksā Garantētās summas segšanai, netiek ņemta vērā, ja Bankas rīcība ar šo summu ir kaut kādā veidā ierobežota.

2.02 Pirms Garantijas pieprasīšanas gadījumā, kad Nodrošinātais aizņēmējs pilnībā vai daļēji nepilda savas saistības attiecībā uz Garantētās summas apmaksu noteiktajā datumā, Banka saskaņā ar pieņemamu praksi Garantētājus iepriekš informē par plānoto Garantijas pieprasījumu. Lai izvairītos no neskaidrībām, 2.02. pantā minētos Bankas pienākumus nekādā veidā nedrīkst interpretēt kā iepriekšēju nosacījumu Garantētāju saistību izpildes pieprasīšanai atbilstīgi 1.01. pantam.

2.03 Turpretī attiecībā uz Aizdevuma līgumiem, ko noslēgusi Banka un privātā sektora Aizņēmēji, kāda no 3. pielikumā definēto gadījumu notikšanas dēļ (turpmāk tekstā – Politiskais risks), šo Garantijas saistību izpildi var pieprasīt tikai šādos gadījumos:

(i) Nodrošinātais aizņēmējs nespēj samaksāt vai Banka nespēj saņemt Garantēto summu noteiktajā samaksas datumā;

(ii) Trešās puses garantētājs nespēj saņemt naudas summas, kuras tam pienākas saistībā ar Garantēto summu, ar nosacījumu, ka:

(a) Trešās puses garantētāja veiktais maksājuma pieprasījums par maksājumu, kas veikts Nodrošināta aizņēmēja vārdā, ir jāiesniedz Bankai vēlākais 2 gadus pēc (x) attiecīgā līgumā norādītā pēdējā atmaksas datuma vai (y) attiecīgā Aizdevuma brīvprātīgas vai obligātas pirmstermiņa atmaksas gadījumā šādas pirmstermiņa atmaksas datumā;

(b) šo Garantiju ierobežo apjoms, ko Banka vai Trešās puses Garantētājs varētu atgūt, ja nebūtu radies politiskais risks.

2.04 Trešās puses Garantētājs var pieprasīt piesardzības garantiju pret Banku Trešās puses Garantijas ietvaros 3. pielikuma 4. iedaļas 2. paragrāfa (b) punktā minētajos gadījumos, ja šeit minētais ieviešanas periods vēl nav beidzies 2 gadu pieprasījuma periodā, kas minēts šī Garantiju līguma 2.03. panta (ii) punktā. Šāds piesardzības garantiju pieprasījums nedod Bankai tiesības pieprasīt maksājumu atbilstīgi šai Garantijai, bet ir tikai līdzeklis šīs Garantijas 2.03. panta (ii) punktā minētā pieprasījuma atcelšanai. Atlikušās pieprasījuma perioda daļas skaitīšana tiek atsākta pēc īstenošanas perioda, kas minēts 3. pielikuma 4. iedaļas 2. paragrāfa (b) punktā, beigām. Banka informē Garantētājus par jebkādiem piesardzības pieprasījumiem, ko iesnieguši Trešās puses Garantētāji.

2.05 A. Atbilstīgi turpmāk minētajam B. punktam Bankas paziņojums par Politisko risku esamību ir galīgs un saistošs. Paziņojums stājas spēkā 15 kalendāro dienu laikā pēc paziņojuma iesniegšanas Garantētājiem.

B. Ja lielākā daļa Garantētāju, ko nosaka pēc to Ieguldījuma daļas, instruē Banku apstrīdēt Nodrošinātā aizņēmēja sūdzību par Politiskā riska esamību, Bankai ir jāveic šādas instrukcijas atbilstīgi saistībām, kas noteiktas Kotonū III Ieilgušo parādu pārvaldes līgumā. Tomēr Garantētāju un Bankas savstarpējo iespējamo rīcību ierobežo kompetentas tiesas vai arbitrāžas tribunāla galējais lēmums par strīdu starp Banku un Nodrošināto aizņēmēju, kas nosaka Politiskā riska esamību. Bankai ir regulāri jāinformē Garantētāji par šādu procedūru statusu.

2.06 Bankai ir jāinformē Garantētāji par katru radušos Politisko risku vai jebkādiem strīdiem starp Banku un Nodrošināto aizņēmēju, kas radušies Politiskā riska rezultātā.

2.07 Garantijas saistību izpildi var pieprasīt arī tad, ja Nodrošinātais aizņēmējs veic vai Banka Trešās puses Garantijas izmantošanas ietvaros saņem maksājumu, ko Banka kāda iemesla dēļ nevar izmantot bez ierobežojumiem vai pār kuru tai nav neierobežotas kontroles.

3. PANTS

Maksājumu nosacījumi Garantiju līguma ietvaros

3.01 Garantētājiem ir jāmaksā Bankai tās pieprasītā naudas summa eiro. Bankas pieprasītajās naudas summās ir jāņem vērā jebkādi līdzekļi, ko Banka var izmantot no Zaudēto aizdevumu segšanas konta (ZASK) attiecībā uz neapmaksāto Garantēto summu. ZASK ir jāpārvalda atbilstīgi Kotonū III Ieilgušo parādu pārvaldes līguma nosacījumiem, kā arī saskaņā ar Bankas vadības noteiktajiem nosacījumiem.

3.02 Garantētāja maksājumu saistības šīs Garantijas ietvaros ir jāveic atbilstīgi Kotonū III Ieilgušo parādu pārvaldes līguma nosacījumiem, un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 3 gadus pēc rakstiska Bankas pieprasījuma saņemšanas atbilstīgi Garantijai.

3.03 Banka nevar pieprasīt jebkurai atsevišķam Garantētājam veikt paredzēto maksājumu, ja tā tajā pašā laikā un atbilstīgi katra Garantētāja Ieguldījuma daļai nepieprasa arī citiem Garantētājiem veikt maksājumu atbilstīgi šai Garantijai. Ja Banka ir noteikusi, ka ir radies Politisks risks, tā var izdarīt šādu pieprasījumu, un Garantētājiem ir jārikojas atbilstīgi šim pieprasījumam pat gadījumā, ja Garantētāji ir Banku iepriekš instruējuši atbilstoši 2.05. panta B. punktā minētajam.

4. PANTS

Aizdevuma nosacījumi, administrēšana un informācija

4.01 Banka pārvalda visus aizdevumus, ko sedz šī Garantija, atbilstīgi labākajai Banku praksei un Bankas standarta kritērijiem un procedūrām, it īpaši atbilstīgi tās Kredītriska politikas vadlīnijām, kas tiek ik pa laikam atjaunotas, un saskaņā ar parastajām kontroles procedūrām. Atgūstot jebkādu Garantēto summu no jebkura Nodrošinātā aizņēmēja vai nodrošinājuma, Bankai jārikojas tikpat rūpīgi un centīgi kā jebkurā līdzekļu atgūšanas procedūrā, kas saistīta ar Bankas finansētiem projektiem bez šīs Garantijas.

Nosacījumi un noteikumi, kas piemērojami Aizdevumiem, ko sedz šī Garantija, ir izklāstīti atbilstīgi Bankas vadības laika gaitā noteiktajiem principiem un vadlīnijām.

4.02 Garantētāji ar šo pilnvaro Banku piešķirt Nodrošinātam aizņēmējam vienu vai vairākus termiņa pagarinājumus un grozīt attiecīgā līguma ar Nodrošināto aizņēmēju nosacījumus, tostarp veikt grozījumus, kas ļauj samazināt vai norakstīt neatmaksātās summas kā daļu no pārstrukturēšanas vai vienošanās ar kreditoriem, ievērojot Kotonū ietvara darbības robežas.

4.03 Divas reizes gadā, attiecīgi līdz 31. janvārim un līdz 31. jūlijam, Banka iesniedz Garantētājiem:

- (i) informatīvu lapu, veidlapa 4. pielikumā, ar 31. decembrī un 30. jūnijā aktuālu informāciju par Aizdevumu līgumiem, ko sedz pašreizējā Garantija;
- (ii) saprātīgos ierobežojumus, veidlapa 5. pielikumā, kuri definēti atbilstīgi Bankas vadības laika gaitā noteiktajiem principiem un pamatnostādņem.

4.04 Banka informē Garantētājus par jebkuriem faktiem vai apstākļiem, kas pēc tās domām vēl nav zināmi un kas pēc tās uzskatiem var izraisīt saistību izpildes pieprasījumu šīs Garantijas ietvaros. Bankai nav pienākums meklēt šādu informāciju.

5. PANTS

Tiesību pārņemšana

5.01 Tādā apjomā, kādā Garantētājs veic maksājumu Bankai atbilstīgi šai Garantijai, tas pārņem Bankas tiesības, tajā skaitā drošības tiesības, attiecībā uz prasībām pret Nodrošinātajiem aizņēmējiem. Šāda tiesību pārņemšana nevar notikt, ja tas var kaitēt Bankai.

5.02 Katras Trešās puses Garantijas ietvaros Banka izslēdz jebkādas tiesības Trešās puses Garantētājam sniegt ieguldījumu Garantētājiem, kā arī izslēdz tiesības Trešās puses Garantētājam vērsties pēc palīdzības pie Garantētājiem. Bankai ir jāatlīdzina Garantētājiem jebkādas šīs Garantijas ietvaros radušās saistības pret Trešās puses Garantētājiem.

5.03 Ja Garantētāji ir pārņēmuši Bankas tiesības, Banka pēc Garantētāju pieprasījuma administrē un pārvalda attiecīgās 5.01. pantā minētās prasības atbilstīgi Kotonū III Ieilgušo parādu pārvaldes līgumā minētajiem nosacījumiem un noteikumiem.

5.04 Garantētāji un Banka vienojas piemērot Kotonū III Ieilgušo parādu pārvaldes līgumu visām Bankas uzsāktajām līdzekļu atgūšanas darbībām saistībā ar Aizdevumu līgumiem, kurus sedz šī Garantija.

5.05 Daļā no tiesību pārņemšanas gadījumiem, kas saistīti ar valūtas pārveduma pārtraukumu, kas definēts 3. pielikumā, ir piemērojams šāds nosacījums:

kad iestājas Garantētās summas maksājuma termiņš un Nodrošinātais aizņēmējs atbilstīgi Bankai pieņemamiem nosacījumiem veic noguldījumu noteiktās Garantētās summas apmērā vai arī nodrošina līdzīgu finanšu aktīvu Bankas labā vietējā valūtā, Aizdevuma valūtā vai jebkurā citā brīvi konvertējamā valūtā, bet kur šāds ieguldījums vai cits aktīvs nav pārvedams vai konvertējams, Garantētāji ar šo pilnvaro Banku ierobežot Garantētāju prasību pret Garantētās summas daļu, kas atbilst noguldījumam vai cita aktīvam, līdz šī noguldījuma vai cita aktīva apjomam.

6. PANTS

Nodokļi un izdevumi

6.01 Jebkurus fiskālus maksājumus vai citus izdevumus, kas rodas saistībā ar šīs Garantijas sagatavošanu, ieviešanu vai izpildi, uzņemas Garantētāji atbilstoši savai Proporcionalajai dalībai.

6.02 Garantētāji atlīdzina Bankai visus nodokļus un izmaksas, kuras Bankai radušās, mēģinot atgūt Garantētās summas, atbilstīgi Kotonū III Ieilgušo parādu pārvaldes līgumam.

7. PANTS

Piemērojamie tiesību akti

7.01 Šīs Garantijas pārvaldīšana un piemērošana tiks veikta saskaņā ar tiesību aktu vispārīgiem principiem, kas kopīgi Dalībvalstu likumdošanā.

8. PANTS

Jurisdikcija

8.01 Jebkurš strīds starp šajā Garantijā iesaistītajām pusēm, kas nav nekavējoties un draudzīgi atrisināts, ir jāiesniedz izskatīšanai Eiropas Savienības tiesā atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 272. pantam.

9. PANTS

Konfidencialitāte

9.01 Ņemot vērā to, ka daļa no šīs Garantijas kontekstā minētās informācijas var būt konfidenciāla un atsevišķos gadījumos pat sensitīva komerciāla rakstura informācija, gan Banka, gan Garantētāji apņemas bez iepriekšējas rakstiskas otras puses piekrišanas saņemšanas neizpaust trešajām pusēm jebkādu informāciju, ko šīs Garantijas kontekstā saņēmusi kāda no pusēm. Taču šī apņemšanās neattiecas uz informācijas nodrošināšanu, kas tiek pieprasīta ar likumu vai pēc kompetentas tiesas pavēles.

10. PANTS

Paziņojumi un cita veida informācija

10.01 Garantētājiem vai Bankai adresētie paziņojumi vai cita veida informācija ir jāsūta ar ierakstītu vēstuli vai izmantojot citus atzītus komunikācijas veidus saņēmējam uz zemāk norādīto adresi:

Garantētājam: attiecīga 1. pielikumā minētā adrese

Bankai: 100, boulevard Konrad Adenauer
L-2950 Luxembourg

Jebkādas izmaiņas augstāk minētajās adresēs stājas spēkā tikai pēc rakstiskas citu pušu informēšanas par izmaiņām.

Apsvērumi un 5 pielikumi ir šīs Garantijas neatņemamas sastāvdaļas.

11. PANTS

Līguma parakstīšana

11.01 Šī Garantija kļūst saistoša ikvienam Garantētājam uzreiz pēc tās parakstīšanas vai, ja piemērojams, ratificēšanas, un tā stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

11.02 Šīs garantijas teksts ir autentisks angļu, franču un vācu valodās. Šo Garantiju ir nepieciešams parakstīt kādā no trim autentisko valodu oriģināliem.

11.03 Šī Garantija tiek sagatavota divās oriģinālās kopijās, katrs Garantētājs paraksta abus šos dokumentus un nosūta tos Bankai. Banka nosūtīs katram Garantētājam vienu no šīm oriģinālajām kopijām, uz kuras būs gan attiecīgā Garantētāja, gan Bankas paraksti. Banka radīs apstiprinātu kopiju angļu valodā.

TO APLIECINOT, katra puse ir parakstījusi šo Garantiju ar oficiāli pilnvarotas personas parakstu norādītajā datumā.

Parakstīts Beļģijas Karalistes vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Bulgārijas Republikas vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Čehijas Republikas vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Dānijas Karalistes vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Vācijas Federatīvās Republikas vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Igaunijas Republikas vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Īrijas vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Grieķijas Republikas vārdā

{

datums

Parakstītāja vārds

Parakstīts Spānijas Karalistes vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Francijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Horvātijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Itālijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Kipras Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Latvijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Lietuvas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Luksemburgas Lielhercogistes vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Ungārijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Maltas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Nīderlandes Karalistes vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Austrijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Polijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Portugāles Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Rumānijas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Slovēnijas Republikas vārdā

{ datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Slovērijas Republikas vārdā

{

datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Somijas Republikas vārdā

{

datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Zviedrijas Karalistes vārdā

{

datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes vārdā

{

datums
Parakstītāja vārds

Parakstīts Eiropas Investīciju bankas vārdā

{

datums
Parakstītāja vārds

1. pielikums

Adrešu saraksts 10. panta vajadzībām

BEĻĢIJAS KARALISTE:	Service Public Fédéral Finances Administration de la Trésorerie Questions Financières Internationales et Européennes 30, avenue des Arts B-1040 Bruxelles
BULGĀRIJAS REPUBLIKA:	Министерство на финансите Дирекция “Международни финансови институции и сътрудничество” Отдел “Европейски финансови институции” Улица “Раковски”, № 102 1040 София Република България Ministry of Finance International Financial Institutions and Cooperation Directorate European Financial Institutions Department 102 Rakovsky Str. 1040 Sofia Republic of Bulgaria
ČEHIJAS REPUBLIKA:	Ministerstvo financí Mezinárodní vztahy Letenská 15 CZ-118 10 Praha 1
DĀNIJAS KARALISTE:	Udenrigsministeriet Asiatisk Plads 2 DK - 1448 - Copenhagen K
VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA:	Bundesministerium der Finanzen Referat EA2 Wilhelmstrasse 97 D-10117 Berlin

IGAUNIĀS REPUBLIKA:	Rahandusministeerium Suur-Ameerika 1 EE- 15006 Tallinn
ĪRIJA:	Department of Finance International Financial Institutions Section South Block Government Buildings Upper Merrion Street IE-Dublin 2
GRIEKIĀS REPUBLIKA:	Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών Γενικό Λογιστήριο του Κράτους Διεύθυνση 25η Πανεπιστημίου 25 GR-10165 Αθήνα Ministry of Economy and Finance General Accounting Office of the State 25th Directorate 25, Panepistimiou street GR-10165 Athens
SPĀNIJAS KARALISTE :	Ministerio de Economía y Competitividad Secretaría General del Tesoro y Política Financiera Servicio de Avales Paseo del Prado, Num. 6 E-28014 Madrid
FRANCIJAS REPUBLIKA:	Ministère de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi Direction générale du Trésor et de la Politique Économique Service des politiques macroéconomiques et des affaires européennes Teledoc 652 139 rue de Bercy FR- 75572 Paris CEDEX 12

HORVĀTIJAS REPUBLIKA:	Ministry of Finance Katančićeva, 5 HR – 10000 Zagreb
ITĀLIJAS REPUBLIKA:	Ministero dell’Economia e delle Finanze_ Dipartimento del Tesoro Rapporti Finanziari Internazionali - Ufficio XI Via XX Settembre, 97 I -00187 Rome
KIPRAS REPUBLIKA:	Υπουργείο Οικονομικών Διεύθυνση Χρηματοδοτήσεων και Επενδύσεων Γωνία Μιχαήλ Καραολή και Γρηγόρη Αυξεντίου CY-1439 Λευκωσία Ministry of Finance Finance and Investment Division Michael Karaoli and Grigori Afxentiou Str CY-1439 Nicosia
LATVIJAS REPUBLIKA:	Latvijas Republikas Finanšu ministrija Smilšu iela 1 LV-1919, Rīga
LIETUVAS REPUBLIKA:	Lietuvos Respublikos finansų ministerija Lukiškių 2 LT-01512 Vilnius
LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE:	Ministère des Finances 3, rue de la Congrégation L-2931 Luxembourg
UNGĀRIJAS REPUBLIKA:	Nemzetgazdasági Minisztérium 1051 Budapest, József nádor tér 2-4
MALTAS REPUBLIKA:	Ministeru tal-Finanzi, l-Ekonomija u Investiment Maison Demandols Triq in-Nofsinhar MT-Valletta VLT 2000

NĪDERLANDES KARALISTE:	Ministerie van Financiën Prinses Beatrixlaan 512 NL-2511 CW Den Haag
AUSTRIJAS REPUBLIKA:	Bundesministerium für Finanzen Sektion III, Wirtschaftspolitik und Finanzmärkte Johannesgasse 5 A-1010 Wien
POLIJAS REPUBLIKA:	Ministerstwo Finansów ul. Świętokrzyska 12 PL-00 – 916 Warszawa
PORTUGĀLES REPUBLIKA:	Ministério das Finanças Direcção Geral do Tesouro Rua da Alfândega, 5-1º andar P-1194 Lisboa
RUMĀNIJA:	Ministerul Finantelor Publice Directia Generala Relatii Financiare Internationale str. Apolodor, nr.17 RO-sector 5, Bucuresti
SLOVĒNIJAS REPUBLIKA:	Ministrstvo za finance Župančičeva 3 SI-1502 Ljubljana
SOMIJAS REPUBLIKA:	Ulkoasiainministeriö Kehityspoliittinen osasto Yleisen kehityspoliitiikan ja suunnittelun yksikkö Katajanokanlaituri 3 FIN -00161 Helsinki
SLOVĀKIJAS REPUBLIKA:	Ministerstvo financií Slovenskej republiky Sekcia medzinárodných vzťahov Štefanovičova 5 SK-817 82 Bratislava

ZVIEDRIJAS KARALISTE:

Finandepartementet/Ministry of Finance,
Internationella avdelningen/International Department
Drottninggatan 21
S-10333 Stockholm

LIELBRITĀNIJAS UN
ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ
KARALISTE:

The Head of Europe Department
Department for International Development
22 Whitehall
UK-London SW1A 2EG

2. pielikums

Garantētāju ieguldījuma apmērs Garantijas parakstīšanas brīdī

EUR

Bankas kapitāls	243 284 154 500
------------------------	------------------------

Sadalīts dalībvalstīm šādi

Vācija	39 195 022 000
Francija	39 195 022 000
Itālija	39 195 022 000
Apvienotā Karaliste	39 195 022 000
Spānija	23 517 013 500
Beļģija	10 864 587 500
Nīderlande	10 864 587 500
Zviedrija	7 207 577 000
Dānija	5 501 052 500
Austrija	5 393 232 000
Polija	5 017 144 500
Somija	3 098 617 500
Grieķija	2 946 995 500
Portugāle	1 899 171 000
Čehijas Republika	1 851 369 500
Ungārijas Republika	1 751 480 000
Īrija	1 375 262 000
Rumānija	1 270 021 000
Horvātija	891 165 500
Slovākija	630 206 000
Slovēnija	585 089 500
Bulgārija	427 869 500
Lietuva	367 127 000
Luksemburga	275 054 500
Kipra	269 710 500
Latvija	224 048 000
Igaunija	173 020 000
Malta	102 665 000

3. pielikums

POLITISKO RISKU DEFINĪCIJAS

PROTI, VALŪTAS PĀRVEDUMA PĀRTRAUKUMS, ATSAVINĀŠANA, KARŠ VAI CIVILIE NEMIERI UN TAISNĪGUMA NEIEVĒROŠANA LĪGUMA NOSACĪJUMU NEPILDĪŠANAS GADĪJUMĀ

1. VALŪTAS PĀRVEDUMA PĀRTRAUKUMS

ir:

ikviena Aizņēmēja valdības darbība, kas tieši vai netieši traucē Nodrošinātam aizņēmējam konvertēt līdzekļus no vietējās valūtas Aizdevuma līgumā noteiktā valūtā vai viegli konvertējamā valūtā, vai jebkurā citā valūtā, ko Banka uzskata par pieņemamu, vai traucē pārvest ārpus Aizņēmēja valsts minēto vietējo valūtu vai valūtu, kurā ir konvertēta vietējā valūta, ar mērķi (i) apmaksāt Garantēto summu, (ii) saņemt jebkādu Garantēto summu valūtā un atbilstoši noteikumiem un nosacījumiem, par kuriem panākta vienošanās, vai (iii) atgūt jebkādu Garantēto summu, kas ir laicīgi apmaksāta; un

ikviena aizņēmēja valdības nespēja rīkoties ar mērķi ietekmēt vai atļaut šādu konvertāciju vai pārvedumu veikt Bankai, Bankas vārdā vai arī Nodrošinātā aizņēmēja vārdā;

ar noteikumu, ka:

- (a) Nodrošinātais aizņēmējs spēj Aizņēmēja valstī brīvi un likumīgi izmantot vietējo valūtu vai citu valūtu, kurā vietējā valūta ir konvertēta;
- (b) Nodrošinātais aizņēmējs vai atsevišķos gadījumos Banka 30 dienu laika periodā ir neveiksmīgi mēģinājuši, izmantojot visus piemērotos līdzekļus, nokārtot nepieciešamās juridiskās formalitātes, lai īstenotu naudas pārvedumu vai konvertāciju.

2. ATSAVINĀŠANA

ir:

jebkādi Aizņēmēja valdības veiktie, norīkotie, pilnvarotie, ratificētie vai apstiprinātie pasākumi, kas ir administratīvas vai juridiskas darbības un kas izraisa atsavināšanu šīs 2. iedaļas nozīmē.

Darbība izraisa atsavināšanu šīs 2. iedaļas nozīmē, ja tā:

- (a) liedz Nodrošinātajam aizņēmējam samaksāt Garantēto summu, un tā rezultātā maksājums netiek veikts un tiek kavēts 90 dienas;
- (b) atņem Trešās puses Garantētājam vai Bankai uz 90 dienām kreditora tiesības pret papildus nodrošinājumu vai komerciālām garantijām par līdzekļu atmaksu attiecībā uz noteiktajiem maksājumiem, kuru maksāšanas termiņš ir nokavēts iemeslu dēļ, kas atšķiras no šajā pielikumā minēto risku izraisītajām sekām;

(c) neļauj Trešās puses garantētājam vai Bankai 90 dienu laikā izmantot līdzekļus, kas noguldīti vietējā vai ārvalstu valūtā Aizņēmēja valsts finanšu institūcijā, savā vārdā ar mērķi atmaksāt aizkavētos maksājumus konkrēti iepļānotu maksājumu ietvaros.

Nekādi Aizņēmēja valsts veiktie pasākumi nevar tikt uzskatīti par atsavināšanu, ja tie patiesi nav tāda veida vispārēji pielietojami diskriminējoši pasākumi, ko valdība parasti piemēro sabiedrības interesēs tādu iemeslu dēļ, kā valsts drošības nodrošināšana, nodokļu ieņēmumu palielināšana, vides aizsardzība vai ekonomisko aktivitāšu regulēšana, ja vien Aizņēmēja valdības veiktais pasākums ir iecerēts ar konfiscējošu efektu.

Aizņēmēja valdības līgumsaistību pārkāpums attiecībā pret Nodrošināto aizņēmēju nevar pats par sevi izraisīt atsavināšanas pasākumus.

3. KARŠ VAI CIVILIE NEMIERI

ir:

jebkāda veida karadarbība (pieteikta vai ne), revolūcija, sacelšanās, pilsoņu karš, sabiedriskie nemieri vai sociālas nesaskaņas, terorisms vai sabotāža, kam ir tieša un tūlītēja ietekme:

- (i) liedzot Nodrošinātajam aizņēmējam 90 dienu laika periodā samaksāt Garantēto summu;
- (ii) liedzot Trešās puses Garantētājam vai Bankai 90 dienu laika periodā realizēt Garantētās summas atgūšanu, kas noteiktajā laikā ir samaksāta, vai arī liedzot saņemt Garantēto summu noteiktajā valūtā un līgumā noteiktajā veidā.

Lai darbību jebkurā gadījumā varētu definēt kā karu vai civilo nemieru, tai ir jābūt veiktai ar pamata ieceri īstenot kādu politisku mērķi. Darbības, kas veiktas, lai galvenokārt atbalstītu darbaspēku, nodarbinātību, studentu intereses un citus ne-politiskus mērķus, netiek segtas šīs Iedaļas ietvaros.

30 vai 90 dienu laika periods, kas minēts šī pielikuma 1., 2. un 3. iedaļā, nav piemērojams, ja maksājuma kavējums, tiesību atsavināšana vai maksājuma neatgūšana izriet no notikuma pagarināšanas, kā noteikts šajā pielikumā, kas ir laicīgi atklāts priekšapmaksas kavējuma laikā, kam jau ir piemēroti augstākminētie laika periodi.

4. TAISNĪGUMA NEIEVĒROŠANA LĪGUMA NOSACĪJUMU NEPILDĪŠANAS GADĪJUMĀ

ir:

Aizņēmēja valdības atteikšanās no Projekta līguma (kas definēts turpmāk tekstā) vai tā nosacījumu neievērošana, ja atteikšanās vai nepildīšana:

- (i) neļauj Nodrošinātajam aizņēmējam vai materiāli veicina tā nespēju pildīt savas saistības attiecībā pret Banku; vai arī
- (ii) neļauj Bankai vai Trešās puses Garantētājam pilnā apmērā izmantot nodrošinājumu pret ieņēmumiem vai citiem guvumiem, kas iegūti no Projekta līgumā ietvertajiem nodrošinājuma ienākumiem.

Nodrošinājumam ir jābūt ierobežotam līdz gadījumiem, kad arbitražas tribunāls pieņem galīgo, saistošo un izpildāmo lēmumu par zaudējumu segšanu saistībā ar Attiecīgās puses prasību par zaudējumu segšanu pārkāpšanas vai atteikšanās gadījumā, ja:

- (a) lēmums tiek pieņemts par noteiktu naudas summu un tiek sniegts par gadījumiem, kad Aizņēmēja valdība pārkāpj saistības projekta līguma ietvaros vai atsakās no Projekta līguma;
- (b) Attiecīgā puse ir pielikusi visas pieņemamās darbības, lai pielietotu visus iespējamus juridiskos līdzekļus lēmuma īstenošanai pret Aizņēmēja valdību 180 dienu laikā no lēmuma pieņemšanas. Piesardzības pieprasījumu pret Banku var iesniegt Trešās puses Garantētājs gadījumos, kad šis periods vēl nav beidzies 2 gadu novēršanas perioda laikā, kas minēts šīs Garantijas 2.03. panta (ii) punktā. Šāds piesardzības pieprasījums nedod Bankai tiesības veikt pieprasījumu pēc maksājuma Garantijas ietvaros, taču galvenokārt, lai novērstu šīs Garantijas 2.03. panta (ii) punktā. Atlikušās novēršanas perioda daļas skaitīšana tiek atsākta pēc ieviešanas perioda beigām. Banka informē Garantētājus par jebkādiem piesardzības pieprasījumiem, ko iesnieguši Trešās puses Garantētāji;
- (c) Aizņēmēja valdības atteikums īstenot lēmumu ir patvaļīga un/vai diskriminējoša rīcība.

Ši iemesla dēļ:

- (a) **“arbitražas tribunāls”** ir jebkurš arbitražas tribunāls vai grupa neatkarīgi no dibināšanas vietas, kas ir neatkarīga no Aizņēmēja valdības un kam atbilstīgi Projekta līguma noteikumiem ir uzticēts pieņemt galīgo, saistošo un izpildāmo lēmumu saistībā ar Attiecīgās puses prasību, un kuras lēmums var tikt realizēts Aizņēmēja valstī atbilstīgi Ņujorkas Konvencijas noteikumiem par Arbitražas lēmumu atzišanu un īstenošanu;
- (b) lēmums tiek uzskatīts par **“saistošu”**, ja tas pusēm piešķir juridiskas tiesības saistībā ar jautājumu, par kuru tām ir bijušas nesaskaņas;
- (c) lēmums tiek uzskatīts par **“izpildāmu”**, ja vien arbitražas tribunāls, kas pieņem lēmumu, vai cita kompetenta institūcija nav atcēlusi vai noraidījusi lēmuma izpildišanu;
- (d) arbitražas tribunāla lēmums tiek uzskatīts par **“galīgu”**, ja laiks lēmuma pārsūdzēšanai vai apstrīdēšanai ir beidzies bez pieņemamas pārsūdzēšanas vai apstrīdēšanas saņemšanas;
- (e) **“Projekts”** ir projekts Kotonū ietvarā, kas aprakstīts Projekta kredīta ziņojumā;
- (f) **“Projekta līgums”** ir vienošanās, līgums vai saistību uzņemšanās starp Attiecīgo pusi un Aizņēmēja valdību, kas ir tieši saistīts ar Projektu un kas Bankas pieņemamā atzinumā ir definēts kā svarīgs projekta finansiālās un tehniskās dzīvotspējas nodrošinātājs, un kas paskaidrojuma veidā ietver tādus līgumus vai saistības, kā piegādes līgumi, pārņemšanas līgumi, subsīdiu līgumi, lietotāju līgumi, koncesijas līgumi, ekspluatācijas licences vai cenu noteikšanas mehānismi;
- (g) **“Attiecīgā puse”** ir Aizņēmējs vai mātes uzņēmums, vai Aizņēmēja meitas uzņēmums, kas atrodas tajā pašā valstī, kur Aizņēmējs.

Attiecīgajai pusei vai Trešās puses Garantētājam ir pienākums pielikt visas pieņemamās pūles, lai izmantotu visus pieejamos līdzekļus lēmuma izpildīšanai attiecībā pret Aizņēmēja valdību, vai pielikt pieņemamas pūles, lai nodrošinātu, ka Attiecīgā puse vai Trešās puses Garantētājs, kas var pielietot šādus līdzekļus, tos veic.

Katrs ar Nodrošināto aizņēmēju noslēgtais līgums nodrošina Bankai tiesības noteikt Attiecīgajai pusei vai Trešās puses Garantētājam veicamās darbības vai nodrošināt darbību veikšanu, lai īstenotu arbitrāžas lēmumu attiecībā uz līguma nosacījumu pārkāpšanu vai atteikšanos tos pildīt. Bankai nav pienākums pieprasīt kādai no pusēm veikt pasākumus, kas pēc Bankas vērtējuma ir neproporcionāli pušu iespējamajam guvumam.

Banka var piekrist atmaksāt Nodrošinātajam aizņēmējam pamatotās izmaksas, kas radušās lēmuma izpildīšanas procedūru laikā. Garantētājam ir jāatlīdzina Bankai visi izdevumi, kas tai šādā veidā ir radušies.

5. VISPĀRĪGI IZŅĒMUMI

Neviena no šiem aktiem vai riskiem ietvaros nevar tikt pieprasīta Garantijas saistību izpilde:

- ikviena Aizņēmējas valsts veikta darbība, kurai Nodrošinātais aizņēmējs vai šī pielikuma 4. iedaļas gadījumā Attiecīgā puse ir brīvi piekritusi, vai kur dominējošais iemesls ir nelikumīgas un nepamatotas darbības, ko veicis Nodrošinātais aizņēmējs vai Attiecīgā puse;
- jebkurš augstāk definētais politiskais risks, kas ir spēkā dienā, kad Banka paraksta attiecīgo Aizdevuma līgumu vai nodrošinājuma līgumu, un kas minētajā datumā rada šajā pielikumā izklāstītās sekas.

4. pielikums

**GARANTĪJU LĪGUMS STARP DALĪBVALSTĪM UN EIB, NOSLĒGTS DD/MM/GG
PAR EIB AIZDEVUMIEM NO PAŠU RESURSIEM ATBILSTOŠI FINANŠU PROTOKOLIEM¹⁾**

Pusgada informatīvā lapa periodam līdz [31/12/GG] [30/06/GG] atbilstoši Garantijas līguma 4.03. pantam

(visas summas norādītas tūkstošos eiro)

Piezīmes:

¹⁾ Aizdevumi, kuriem ailē "Paredzamais pieprasījums" ir atzīmēts "jā", ir tie, par kuriem Dalībvalstīm vēl nav atmaksātas iepriekšējā Garantijas saistību izpildes pieprasījuma summas un par kuriem Banka paredz pieprasīt Garantijas saistību izpildi attiecībā uz nākamo maksājuma daļu.

²⁾ Nākamais (pusgada, ja vien nav norādīts citādi) aizņēmuma pamatsummas un procentu maksājums, kas izteikts eiro. Summas ir indikatīvas un norādītas bez izrietošas atbildības, jo tās var mainīties valūtas maiņas kursa svārstību un citu faktoru, piemēram, Aizdevuma turpmākās izmaksāšanas dēļ.

A. Iepriekšējās Aizdevumu darbības

Parakstīšanas datums	Projekts	Aizņēmējs	Aizdevuma apjoms	Izmaksātais un neatmaksātais apjoms	Trešās puses Garantētājs	Darbība	Publiskais/privātais sektors	Paredzamais pieprasījums Jā/Nē ¹⁾	Nākamais maksājums ²⁾

B. Jaunas Aizdevumu darbības

Parakstīšanas datums	Projekts	Aizņēmējs	Aizdevuma apjoms	Izmaksātais un neatmaksātais apjoms	Trešās puses Garantētājs	Darbība	Publiskais/privātais sektors	Paredzamais pieprasījums Jā/Nē ¹⁾	Nākamais maksājums ²⁾

KOPĀ A + B

5. pielikums						
Pusgada informatīvā lapa periodam līdz [31/12/GG] [30/06/GG] par saprātīgiem ierobežojumiem						
		Limits		Neto apstiprinājumi		
		%	milj. EUR	milj. EUR	% no limita	
Darbības, kur aizņēmējs vai garantētājs ir valsts, procentuāli no Kotonū mandāta	Kotonū I	60%	1032			
	Kotonū II	80%	1624			
	Kotonū III	80%	2080			
Paredzamo zaudējumu limits darbību, kur aizņēmējs vai garantētājs ir valsts, aizdevumu portfeļos	Kotonū I	8%				
	Kotonū II	8%				
	Kotonū III	8%				
Valstu aizņēmēju vai garantētāju ar investīciju līmeņa kredītreitingu C esošais parāds procentuāli no darbību ar šim valstīm portfeļa	Kotonū I	25%	258			
	Kotonū II	25%	406			
	Kotonū III	25%	520			
Katra valsts saistības procentuāli no kopējā aizņēmuma	Kotonū I	20%	206			
	Kotonū II	20%	325			
	Kotonū III	20%	416			

42. 242L/12 Eiropas Kaimiņattiecību instrumenta ietvaros īstenojamo Eiropas Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu vadības likums

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **iepriekš noteiktais projekts** — projekts, kurš nav atlasāms konkursa kārtībā un par kura īstenošanu ir vienojušās visas programmas partnervalstis, un kuru ir apstiprinājusi Eiropas Komisija;

2) **izdevumu atbilstības pārbaude** — programmas ietvaros īstenoto aktivitāšu un izlietotā finansējuma atbilstības attiecīgās programmas nosacījumiem pārbaude;

3) **nacionālā apakškomiteja** — Latvijā izveidota koleģiāla institūcija, kas nodrošina padomdevēja funkciju nacionālajai atbildīgajai iestādei attiecībā uz programmu vadību un kontroli un kas darbojas saskaņā ar tās apstiprinātu nolikumu;

4) **nacionālā atbildīgā iestāde** — attiecīgās programmas partnervalsts nacionālā iestāde, kas nodrošina programmas partnervalsts uzņemto saistību izpildi attiecībā uz programmas dokumenta izstrādi un programmas vadību un kontroli;

5) **neatbilstība** — pārkāpums saskaņā ar Komisijas 2014. gada 18. augusta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 897/2014, ar ko paredz īpašus noteikumus to pārrobežu sadarbības programmu īstenošanai, kuras finansē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (ES) Nr. 232/2014, ar ko izveido Eiropas Kaimiņattiecību instrumentu (turpmāk — Regula Nr. 897/2014) 2. pantu;

6) **programma** — Eiropas Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programma, kas īstenojama Eiropas Kaimiņattiecību instrumenta ietvaros;

7) **programmas finansējums** — kopīgā programmas budžeta daļa, ko veido Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansējums, Eiropas Kaimiņattiecību instrumenta finansējums un programmas partnervalstu finansējums;

8) **programmas finansējuma likme** — programmas finansējums procentos pret projekta kopējiem attiecināmajiem izdevumiem;

9) **programmas finansējuma saņēmējs** — publisko vai privāto tiesību juridiskā persona, kurai piešķirts programmas finansējums atbilstoši programmas nosacījumiem;

10) **programmas partnervalsts** — Eiropas Savienības dalībvalsts vai valsts ārpus Eiropas Savienības teritorijas, kuras reģioni programmā ir noteikti kā attiecināmā teritorija;

11) **valsts budžeta līdzfinansējums** — nacionālā finansējuma daļa, kas tiek plānota no valsts budžeta papildus programmas finansējumam kopējo attiecināmo izdevumu segšanai;

12) **valsts budžeta līdzfinansējuma likme** — valsts budžeta līdzfinansējums procentos pret projekta kopējiem attiecināmajiem izdevumiem;

13) **virssaistības** — papildu saistības veikt maksājumus no valsts budžeta to kopējo attiecināmo izdevumu segšanai, kuri pārsniedz programmas finansējuma un valsts budžeta līdzfinansējuma daļu.

2. pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir noteikt efektīvu, caurredzamu un pareizas finanšu vadības principiem atbilstošu programmu vadību Latvijā, ciktāl to nenosaka tieši piemērojamie Eiropas Savienības tiesību akti.

3. pants. Likuma darbības joma

(1) Likums nosaka šādu programmu vadību:

- 1) Latvijas—Krievijas pārrobežu sadarbības programma;
- 2) Latvijas—Lietuvas—Baltkrievijas pārrobežu sadarbības programma.

(2) Likums attiecas uz 2014.—2020. gada plānošanas periodu.

4. pants. Valsts budžeta līdzfinansējuma likme

(1) Valsts budžeta līdzfinansējuma likme programmu ietvaros apstiprināto projektu īstenošanai nav augstāka par programmas dokumentā noteikto Latvijai minimālo iespējamo likmi, ar kuru var nodrošināt Eiropas Komisijas lēmumā par programmas apstiprināšanu attiecīgajam programmas prioritārajam virzienam noteikto programmas finansējuma likmi, izņemot šā panta otrajā daļā minētos gadījumus.

(2) Ministru kabinets ir tiesīgs lemt par valsts budžeta līdzfinansējuma likmes palielināšanu virs šā panta pirmajā daļā noteiktā limita iepriekš noteiktajiem projektiem un lielajiem infrastruktūras projektiem, ja programmas īstenošanas laikā programmas pieejamais finansējums nav pietiekams projekta mērķa sasniegšanai.

5. pants. Virssaistības

(1) Vadošā iestāde ir tiesīga uzņemt virssaistības, ja par to vienojas visas programmas partnervalstis.

(2) Virssaistības nedrīkst pārsniegt piecus procentus no programmas finansējuma apjoma, izņemot šā panta trešajā daļā minētos gadījumus.

(3) Ministru kabinets ir tiesīgs lemt par virssaistību palielināšanu virs šā panta otrajā daļā noteiktā limita, ja tas ir nepieciešams programmas finansējuma pilnīgai izmantošanai un nerada risku, ka būs nepieciešami papildu izdevumi valsts budžetā plānoto kopējo attiecināmo izdevumu segšanai.

(4) Virssaistību uzņemšanās gadījumā Ministru kabinets nosaka virssaistību piešķiršanas kārtību.

6. pants. Programmas vadības institucionālā struktūra

Programmas vadību nodrošina šādas institūcijas:

- 1) nacionālā atbildīgā iestāde;
- 2) nacionālā apakškomiteja;
- 3) vadošā iestāde;
- 4) revīzijas iestāde;
- 5) apvienotā uzraudzības komiteja;
- 6) apvienotais tehniskais sekretariāts.

7. pants. Nacionālā atbildīgā iestāde, tās pienākumi un tiesības

(1) Nacionālā atbildīgā iestāde tiek izveidota atbilstoši Regulas Nr. 897/2014 20. panta 6. punkta "a" apakšpunktam un darbojas saskaņā ar minētās Regulas 31. pantu.

(2) Nacionālajai atbildīgajai iestādei ir šādi pienākumi:

- 1) sadarbībā ar attiecīgās programmas partnervalstīm nodrošināt līdzdalību programmas dokumenta izstrādē, tā iesniegšanu apstiprināšanai Ministru kabinetā, līdzdalību programmas ieviešanā, uzraudzībā un izvērtēšanā, finanšu kontroles un revīzijas veikšanā;
- 2) pārstāvēt Latviju kā programmas partnervalsti programmas dokumenta grozījumu izdarīšanā;
- 3) attiecībā uz Latvijas—Krievijas pārrobežu sadarbības programmu papildus šā panta otrās daļas 1. punktam nodrošināt programmas dokumenta iesniegšanu apstiprināšanai Eiropas Komisijā un nodrošināt pārstāvību sarunu procesā par programmas dokumenta apstiprināšanu;
- 4) nodrošināt vienošanās parakstīšanu par Latvijas līdzdalību programmā un programmas ieviešanu, kā arī nodrošināt tās izpildi, ja par to vienojušās programmas partnervalstis;
- 5) rakstveidā apstiprināt Latvijas piekrišanu programmas saturam atbilstoši Regulas Nr. 897/2014 5. panta 1. punktam;
- 6) pārstāvēt Latvijas nacionālās intereses, apstiprinot pārstāvjus un nodrošinot līdzdalību programmas apvienotajā uzraudzības komitejā, kā arī šā likuma 11. panta ceturtajā daļā minēto lēmumu pieņemšanā, ievērojot lietderības un efektivitātes principus;
- 7) nodrošināt nacionālās apakškomitejas darbību;
- 8) nodrošināt valsts budžeta līdzfinansējuma plānošanu un maksājumu veikšanu programmas tehniskās palīdzības budžetam vai programmas īstenošanai, ja par to vienojušās visas programmas partnervalstis;
- 9) nodrošināt valsts budžeta līdzfinansējuma plānošanu, piešķiršanu un maksājumu veikšanu Latvijā reģistrētiem programmas finansējuma saņēmējiem atbilstoši šā likuma 14. panta 3. punktā noteiktajai kārtībai;
- 10) noteikt institūciju, kura pilda finanšu kontroles funkcijas un veic izdevumu atbilstības pārbaudi Latvijā reģistrētiem programmas finansējuma saņēmējiem, kā arī nodrošināt finanšu kontroles metodisko vadību saskaņā ar Regulas Nr. 897/2014 20. panta 6. punkta “a” apakšpunktu;
- 11) noteikt kontroles kontaktpunkta funkcijas izpildītāju saskaņā ar Regulas Nr. 897/2014 20. panta 6. punkta “b” apakšpunktu;
- 12) norīkot nacionālos pārstāvjus līdzdalībai programmas revidentu grupā;
- 13) pēc pieprasījuma sniegt programmas vadībā iesaistītajām institūcijām un personām atzinumu par potenciālo Latvijā reģistrēto programmas finansējuma saņēmēju atbilstību līdzdalībai projektā saskaņā ar attiecīgās programmas dokumentā noteiktajiem projekta partnera atbilstības kritērijiem;
- 14) sniegt attiecīgās programmas vadošajai iestādei un revīzijas iestādei, kā arī Eiropas Komisijai informāciju par programmu ieviešanā konstatētajām neatbilstībām, kā arī sniegt vadošajai iestādei informāciju, kas nepieciešama programmas vadības nodrošināšanai;
- 15) nodrošināt informatīvos un publicitātes pasākumus, veicinot projektu attīstību un Latvijā reģistrētu programmas finansējuma saņēmēju līdzdalību programmās;
- 16) veikt nepieciešamās darbības, lai saskaņā ar programmas nosacījumiem atgūtu programmas finansējumu no Latvijā reģistrētā programmas finansējuma saņēmēja par tā neatbilstoši veiktajiem izdevumiem.

(3) Nacionālajai atbildīgajai iestādei ir šādas tiesības:

- 1) konsultēties ar nacionālo apakškomiteju par ierosinātajiem programmas dokumenta grozījumiem, programmas ieviešanas uzraudzību, programmas ietvaros iesniegto projektu atbilstību nacionālajiem un reģionālajiem plānošanas dokumentiem un to prioritātēm, par risku saistībā ar projektu pārklāšanos ar citu nacionālo vai starptautisko programmu projektiem, kā arī par programmas ietvaros potenciālo Latvijā reģistrētu programmas finansējuma saņēmēju iesniegto projektu iesniegumu virzību finansējuma saņemšanai attiecīgās programmas apvienotajā uzraudzības komitejā;
- 2) pieprasīt un saņemt informāciju no citām programmas vadības institūcijām un programmas finansējuma saņēmēja, lai nodrošinātu ar programmas vadību un kontroli saistīto lēmumu pieņemšanu;
- 3) paust viedokli par iesniegtā projekta apstiprināšanu programmas finansējuma saņemšanai vai noraidīšanu programmas apvienotajā uzraudzības komitejā;
- 4) ierosināt programmas vadībā iesaistītajām institūcijām veikt projekta īstenošanas pārbaudes vai citus kontroles pasākumus.

(4) Nacionālās atbildīgās iestādes funkcijas pilda Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija.

(5) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija nodrošina, ka funkcijas, kuras tā pilda kā nacionālā atbildīgā iestāde, tiek nodalītas no citām tās funkcijām.

8. pants. Nacionālā apakškomiteja, tās pienākumi un tiesības

(1) Nacionālās apakškomitejas sastāvu apstiprina nacionālā atbildīgā iestāde. Nacionālās apakškomitejas sastāvā ir:

- 1) pa vienam pārstāvim no Aizsardzības ministrijas, Ārlietu ministrijas, Ekonomikas ministrijas, Finanšu ministrijas, Iekšlietu ministrijas, Izglītības un zinātnes ministrijas, Kultūras ministrijas, Labklājības ministrijas, Satiksmes ministrijas, Tieslietu ministrijas, Veselības ministrijas, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, Zemkopības ministrijas un Pārresoru koordinācijas centra;
- 2) divi pārstāvji no nacionālās atbildīgās iestādes;
- 3) pa vienam pārstāvim no katra plānošanas reģiona;
- 4) pa vienam pārstāvim no Latvijas Pašvaldību savienības, Latvijas Lielo pilsētu asociācijas, Latvijas Darba devēju konfederācijas un Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras.

(2) Nacionālajai apakškomitejai ir šādi pienākumi:

- 1) konsultēt nacionālo atbildīgo iestādi viedokļa sagatavošanai par programmu ieviešanu un uzraudzību;
- 2) pēc nacionālās atbildīgās iestādes pieprasījuma un pamatojoties uz tās sniegto informāciju, konsultēt šo iestādi par potenciālo Latvijā reģistrētu programmas finansējuma saņēmēju programmas ietvaros iesniegto projektu iesniegumu atbilstību nacionālajiem un reģionālajiem plānošanas dokumentiem un to prioritātēm, kā arī par risku saistībā ar projektu pārklāšanos ar citu nacionālo vai starptautisko programmu projektiem;
- 3) pēc nacionālās atbildīgās iestādes pieprasījuma sniegt viedokli par programmas vadībā iesaistīto institūciju ierosinātajiem grozījumiem programmā;
- 4) savas kompetences ietvaros veicināt programmu publicitāti.

(3) Nacionālajai apakškomitejai ir tiesības, pamatojoties uz šā panta otrās daļas 2. punktā minēto informāciju, ierosināt nacionālajai atbildīgajai iestādei potenciālo Latvijā reģistrētu programmas finansējuma saņēmēju programmas ietvaros iesniegto projektu iesniegumu apstiprināšanu programmas finansējuma saņemšanai vai tā noraidīšanu, vai papildu nosacījumu izvirzīšanu attiecībā uz iesniegto projektu.

9. pants. Vadošā iestāde, tās pienākumi un tiesības

(1) Vadošā iestāde tiek izveidota atbilstoši Regulas Nr. 897/2014 20. panta 1. punktam un 25. pantam, un tā pilda minētās Regulas 26. pantā noteiktās funkcijas.

(2) Vadošajai iestādei ir šādi pienākumi:

- 1) nodrošināt programmas vadību saskaņā ar pareizas finanšu vadības principu, kas ietver efektīvas un precīzas vadības un kontroles sistēmas izveidošanu un uzturēšanu, kā arī uz caurredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principiem balstītu programmas finansējuma piešķiršanu;
- 2) pēc pieprasījuma sniegt informāciju apvienotajai uzraudzības komitejai par programmas ieviešanas progresu;
- 3) nodrošināt pienācīgu programmas atpazīstamību atbilstoši Regulas Nr. 897/2014 79. pantam.

(3) Vadošā iestāde ir atbildīga par neatbilstību novēršanu un izmeklēšanu atbilstoši Regulas Nr. 897/2014 71. pantam, kā arī par programmas finansējuma atgūšanu neatbilstību gadījumā saskaņā ar minētās Regulas 74., 75. un 76. pantu.

(4) Vadošajai iestādei ir tiesības pieprasīt un saņemt no nacionālās atbildīgās iestādes, revīzijas iestādes, finanšu kontroles institūcijas un programmas finansējuma saņēmēja programmas vadības nodrošināšanai nepieciešamo informāciju.

(5) Vadošā iestāde lēmumus par projektu apstiprināšanu publisko programmas mājaslapā Regulas Nr. 897/2014 44. pantā noteiktajā apjomā un kārtībā.

(6) Vadošās iestādes funkcijas attiecībā uz Latvijas—Krievijas pārrobežu sadarbības programmu pilda Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, kura nosaka par funkciju izpildi atbildīgo amatpersonu.

(7) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija nodrošina, ka funkcijas, kuras tā pilda kā vadošā iestāde, ir nodalītas no citām tās funkcijām.

10. pants. Revīzijas iestāde, tās pienākumi un tiesības

(1) Revīzijas iestāde tiek izveidota atbilstoši Regulas Nr. 897/2014 20. panta 2. punktam, un tā pilda minētās Regulas 28. pantā noteiktās funkcijas.

(2) Revīzijas iestādes pienākums ir nodrošināt revīzijas veikšanu par programmu vadības un kontroles sistēmas pienācīgu darbību un, pamatojoties uz atbilstošu izlasi, veikt revīzijas par programmas un projektu izdevumiem.

(3) Revīzijas iestādei ir pienākums sniegt vadošajai iestādei informāciju, kas nepieciešama programmas vadības nodrošināšanai.

(4) Revīzijas iestādei ir tiesības pieprasīt un saņemt no programmas vadībā iesaistītajām institūcijām un programmas finansējuma saņēmēja to rīcībā esošo informāciju, kas nepieciešama revīzijas iestādes pienākumu izpildei.

(5) Revīzijas iestādei ir tiesības pieprasīt un saņemt pieeju datiem valsts informācijas sistēmās tādā apjomā, kādu paredz attiecīgo sistēmu regulējošie normatīvie akti un kāds ir nepieciešams revīzijas iestādes pienākumu izpildei.

(6) Revīzijas iestāde savu funkciju izpildei izveido revidentu grupu, kā arī nodrošina tās vadību.

(7) Revīzijas iestādes funkcijas attiecībā uz Latvijas—Krievijas pārrobežu sadarbības programmu pilda Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, kura nosaka par funkciju izpildi atbildīgo amatpersonu.

(8) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija nodrošina, ka funkcijas, kuras tā pilda kā revīzijas iestāde, ir nodalītas no citām tās funkcijām.

11. pants. Apvienotā uzraudzības komiteja, tās pienākumi un tiesības

(1) Apvienotā uzraudzības komiteja tiek izveidota atbilstoši Regulas Nr. 897/2014 22. pantam, darbojas saskaņā ar tās apstiprināto nolikumu un pilda minētās Regulas 24. pantā noteiktās funkcijas.

(2) Apvienotā uzraudzības komiteja apstiprina vadlīnijas par projektu sagatavošanu, iesniegšanu, atlasī (arī projektu iesniegumu atlases kritērijiem) un īstenošanu, programmas izmaksu attiecināmību, kas ir saistošas programmas vadībā iesaistītajām institūcijām, projektu iesniegumu iesniedzējiem un programmas finansējuma saņēmējiem.

(3) Apvienotā uzraudzības komiteja var lemt par iepriekš noteikto un lielo infrastruktūras projektu īstenošanu un tiem piešķiramo programmas finansējumu saskaņā ar Regulu Nr. 897/2014.

(4) Apvienotās uzraudzības komitejas pieņemtie lēmumi ir saistoši programmas vadībā Latvijā iesaistītajām institūcijām, finanšu kontroles institūcijai, projektu iesniegumu iesniedzējiem un programmas finansējuma saņēmējiem.

12. pants. Apvienotais tehniskais sekretariāts

Lai nodrošinātu programmu ieviešanu, vadošā iestāde izveido apvienoto tehnisko sekretariātu un tā filiāles atbilstoši Regulas Nr. 897/2014 27. pantam un uzrauga tā darbību.

13. pants. Programmas finansējuma saņēmēja tiesības un pienākumi

(1) Papildus Regulas Nr. 897/2014 46. pantā minētajam programmas finansējuma saņēmējam ir šādi pienākumi:

- 1) nodrošināt programmas projekta efektīvu un savlaicīgu īstenošanu atbilstoši noslēgtajā līgumā par projekta īstenošanu ietvertajiem noteikumiem;
- 2) nodrošināt, lai projektam piešķirtais programmas finansējums tiktu izlietots saskaņā ar pareizas finanšu vadības principu, ievērojot saimnieciskuma, lietderības un efektivitātes principus;
- 3) nodrošināt, lai projekta ietvaros veiktie izdevumi būtu tieši saistīti ar programmas un projekta mērķu sasniegšanu un lai izmaksas būtu attiecināmas saskaņā ar programmas nosacījumiem;
- 4) nodrošināt grāmatvedības uzskaiti atsevišķi katram programmas projektam;
- 5) nekavējoties informēt programmas apvienoto tehnisko sekretariātu, vadošo iestādi un, ja nepieciešams, nacionālo atbildīgo iestādi par jebkurām izmaiņām un apstākļiem, kas var negatīvi ietekmēt projekta īstenošanu;
- 6) pēc pieprasījuma sniegt informāciju par projekta īstenošanu un nodrošināt programmas vadībā iesaistīto institūciju pārstāvjiem, kā arī finanšu kontroles institūcijas pārstāvjiem piekļuvi visu ar attiecīgā projekta īstenošanu saistīto dokumentu oriģināliem, kā arī šā projekta īstenošanas vietai;
- 7) nodrošināt programmas rezultātu saglabāšanu, ievērojot programmas nosacījumus un termiņus.

(2) Programmas finansējuma saņēmējam ir šādas tiesības:

- 1) pieprasīt valsts budžeta līdzfinansējumu programmas ietvaros apstiprināto projektu īstenošanai atbilstoši kārtībai, kāda noteikta saskaņā ar šā likuma 14. panta 3. punktu;

- 2) saņemt no nacionālās atbildīgās iestādes ar programmu saistīto informāciju;
- 3) saņemt no programmas apvienotā tehniskā sekretariāta informatīvu atbalstu projektu pasākumu īstenošanai.

14. pants. Ministru kabineta kompetence programmu vadības nodrošināšanā

Lai nodrošinātu programmu vadību, Ministru kabinets nosaka:

- 1) kārtību, kādā sniedzami ziņojumi par konstatētajām neatbilstībām Eiropas Kaimiņattiecību instrumenta ietvaros īstenojamo Eiropas Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu finansēto projektu ieviešanā un kādā atgūstams programmas finansējums;
- 2) kārtību, kādā Eiropas Kaimiņattiecību instrumenta ietvaros īstenojamo Eiropas Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu vadībā Latvijā iesaistītās institūcijas publisko informāciju par programmām un to ietvaros apstiprinātajiem projektiem;
- 3) kārtību, kādā piešķir valsts budžeta līdzekļus Eiropas Kaimiņattiecību instrumenta ietvaros īstenojamo Eiropas Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu finansējuma saņēmējiem no Latvijas;
- 4) kārtību, kādā valsts budžetā plāno līdzekļus Eiropas Kaimiņattiecību instrumenta ietvaros īstenojamo Eiropas Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu un projektu īstenošanai un veic maksājumus;
- 5) kārtību, kādā tiek veikta Eiropas Kaimiņattiecību instrumenta ietvaros īstenojamo Eiropas Strukturālo un investīciju fondu mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmu finansēto projektu finanšu kontrole.

15. pants. Apvienotās uzraudzības komitejas lēmumu apstrīdēšana un pārsūdzēšana

(1) Projekta iesnieguma iesniegšana saskaņā ar šo likumu nerada pienākumu piešķirt finansējumu projekta iesnieguma iesniedzējam projekta īstenošanai.

(2) Lēmumu par projekta iesnieguma apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu var apstrīdēt vadošajā iestādē, ja vadošā iestāde atrodas Latvijā.

(3) Vadošā iestāde atbilstoši projekta iesnieguma iesniedzēja juridiskajam statusam izdod administratīvo aktu vai pieņem pārvaldes lēmumu.

(4) Ja projekta iesnieguma iesniedzējs ir privāto tiesību juridiskā persona, vadošās iestādes lēmums ir administratīvais akts.

(5) Ja projekta iesnieguma iesniedzējs ir tiešās vai pastarpinātās pārvaldes iestāde, atvasināta publiska persona vai cita valsts iestāde, vadošās iestādes lēmums ir pārvaldes lēmums.

(6) Vadošās iestādes izdoto administratīvo aktu par apstrīdēto apvienotās uzraudzības komitejas lēmumu var pārsūdzēt, iesniedzot attiecīgu pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Vadošās iestādes pieņemtais pārvaldes lēmums par apstrīdēto apvienotās uzraudzības komitejas lēmumu nav pārsūdzams.

(7) Šā panta otrajā daļā minēto apvienotās uzraudzības komitejas lēmumu apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur to darbību.

(8) Ja vadošā iestāde neatrodas Latvijā, apvienotās uzraudzības komitejas lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana notiek atbilstoši kārtībai, kāda noteikta programmas dokumentā, kas apstiprināts Eiropas Komisijā, vai saprašanās memorandā, kas noslēgts starp vadošo iestādi un partnervalstīm.

16. pants. Ar projekta īstenošanu saistīto strīdu risināšana

(1) Ja vadošā iestāde atrodas Latvijā, strīdus, kas attiecas uz līguma par projekta īstenošanu izpildi, arī programmas finansējuma izmaksāšanu, izmaksāšanas turpināšanu vai atgūšanu, risina:

- 1) civiltiesiskā kārtībā, ja programmas finansējuma saņēmējs ir privāto tiesību juridiskā persona. Dokumenti, kas sagatavoti un pieņemti šīs daļas pirmajā teikumā minēto darbību veikšanai (piemēram, lēmumi, atzinumi, brīdinājumi, līgums), nav izskatāmi administratīvā procesa kārtībā;
- 2) vadošās iestādes lēmumu kā pārvaldes lēmumu Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajā kārtībā apstrīdot tās tiešās pārvaldes iestādes vadītājam, kuras ietvaros izveidota vadošā iestāde, ja finansējuma saņēmējs ir tiešās vai pastarpinātās pārvaldes iestāde vai atvasināta publiska persona. Pārvaldes lēmums, ko pieņēmis tās valsts pārvaldes iestādes vadītājs, kuras ietvaros izveidota vadošā iestāde, nav pārsūdzams tiesā.

(2) Ja vadošā iestāde neatrodas Latvijā, strīdus, kas attiecas uz līguma par projekta īstenošanu izpildi, tai skaitā programmas finansējuma izmaksāšanu, izmaksāšanas turpināšanu vai atgūšanu, risina atbilstoši noslēgtajam līgumam par projekta īstenošanu.

17. pants. Programmas finansējuma atgūšana neatbilstību gadījumā

(1) Neatbilstību gadījumā par programmas finansējuma atgūšanu no Latvijā reģistrētiem programmas finansējuma saņēmējiem ir atbildīga nacionālā atbildīgā iestāde atbilstoši attiecīgās programmas dokumentā noteiktajai kārtībai.

(2) Programmas finansējuma atgūšanu no Latvijā reģistrēta programmas finansējuma saņēmēja, kas ir privāto tiesību juridiskā persona, veic civiltiesiskā kārtībā.

(3) Programmas finansējuma atgūšanu no Latvijā reģistrēta programmas finansējuma saņēmēja, kas ir tiešās vai pastarpinātās pārvaldes iestāde vai atvasināta publiska persona, veic atbilstoši kārtībai, kāda noteikta saskaņā ar šā likuma 14. panta 1. punktu.

18. pants. Valsts nodeva, vēršoties tiesā

Ja prasība tiesā tiek celta šā likuma 7. panta otrās daļas 16. punktā, 9. panta trešajā daļā noteiktajos gadījumos, nacionālā atbildīgā iestāde un vadošā iestāde ir atbrīvota no valsts nodevas samaksas.

19. pants. Informācijas atklātība

Projekta iesnieguma lieta ir ierobežotas pieejamības informācija līdz brīdim, kad stājies spēkā lēmums par projekta iesnieguma apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu.

Pārejas noteikums

Ministru kabinets:

- 1) līdz 2016. gada 1. maijam izdod noteikumus, kuros nosaka šā likuma 14. panta 4. un 5. punktā minēto kārtību;
- 2) līdz 2016. gada 1. septembrim izdod noteikumus, kuros nosaka šā likuma 14. panta 1., 2. un 3. punktā minēto kārtību.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 10. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 23.12.2015., Nr. 251.

43. 243L/12 Grozījumi Ceļu satiksmes likumā

Izdarīt Ceļu satiksmes likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 22. nr.; 2000, 3., 14., 15. nr.; 2001, 6. nr.; 2003, 17. nr.; 2005, 13. nr.; 2006, 2. nr.; 2007, 3., 7., 21. nr.; 2008, 13. nr.; 2009, 1., 7., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 86., 151. nr.; 2011, 46., 99., 201., 204. nr.; 2012, 41., 200. nr.; 2013, 243. nr.; 2014, 186., 228. nr.) šādus grozījumus:

1.1. pantā:

papildināt pantu ar 19.³ punktu šādā redakcijā:

“19³) **speciālā militārā tehnika** — bruņutehnika, inženiertehnika un cita speciāla pašgājēja tehnika ar iekšdedzes motoru, ja tā nav būvēta uz automobiļa bāzes un pēc konstrukcijas ir paredzēta izmantošanai mācību kaujās un kaujas apstākļos;”

papildināt pantu ar 23.² punktu šādā redakcijā:

“23²) **transportlīdzekļa atbilstības apliecinājums** — dokuments, kas atbilstoši normatīvajiem aktiem par riteņu transportlīdzekļu un to sastāvdaļu atbilstības novērtēšanu apliecina, ka mehāniskajam transportlīdzeklim (izņemot bezceļu transportlīdzekli) vai tā piekabei (puspiekabei) veikta atbilstības novērtēšana;”

2. Izteikt 9. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Mehāniskajiem transportlīdzekļiem jābūt divām valsts reģistrācijas numura zīmēm, bet motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, traktortehnikai, mopēdiem un piekabēm, kuru izgatavotājs paredzējis uzstādīt tikai vienu numura zīmi, — vienai valsts reģistrācijas numura zīmei. Zīmes piestiprināmas šim nolūkam paredzētajās vietās. Uz trolejbusiem, tramvajiem, speciālās militārās tehnikas un specializētajiem tūristu transportlīdzekļiem jābūt uzkrāsotiem diviem reģistrācijas numuriem.”

3. Papildināt 10. panta pirmo daļu ar 2.¹ punktu šādā redakcijā:

“2¹) Nacionālie bruņotie spēki — speciālo militāro tehniku;”

4. 11. panta pirmajā daļā:

papildināt 1. punktu ar tekstu šādā redakcijā:

“Ceļu satiksmes drošības direkcijā reģistrācijas iesniegumu noformē transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā. Iesniegumu apliecina tā iesniedzējs Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai elektroniski, izmantojot Ceļu satiksmes drošības direkcijas uzturētos un nodrošinātos e-pakalpojumus;”

izteikt 2. punktu šādā redakcijā:

“(2) transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība. Ja transportlīdzeklis iepriekš nav reģistrēts, jāiesniedz tā izcelsmes dokuments. Ja izcelsmes dokuments ir transportlīdzekļa atbilstības apliecinājums, transportlīdzekļa izgatavotājs vai tā oficiālais pārstāvis Latvijā, kurš noslēdzis sadarbības līgumu par informācijas apmaiņu ar Ceļu satiksmes drošības direkciju, šo dokumentu var iesniegt elektroniski;”

5. 12. pantā:

izslēgt otrās daļas 3. punktu;

izteikt otrās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

“4) dokuments par iepriekš neregistrēta vai ārvalstīs reģistrēta transportlīdzekļa iegādi ārvalstīs;”;

izslēgt otrās daļas 5. un 6. punktu;

aizstāt ceturtajā daļā vārdu “ārvalstīm” ar vārdiem “valsts, kas nav Eiropas Savienības dalībvalsts”.

6. 15.¹ pantā:

papildināt pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Atsavinot transportlīdzekli, transportlīdzekļa atbilstības apliecinājumu, ja tas nav elektroniskais dokuments, nodod transportlīdzekļa ieguvējam.”;

papildināt otro daļu pēc vārdiem “(izņemot traktortehniku, tās sastāvdaļas un piekabes)” ar vārdiem “un speciālās militārās tehnikas”.

7. 16. pantā:

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Traktortehnikas un tās piekabju valsts tehnisko apskati veic Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra. Tramvaju, trolejbusu un specializēto tūristu transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa kontroli nodrošina vietējās pašvaldības. Speciālās militārās tehnikas tehniskā stāvokļa kontroli nodrošina Nacionālie bruņotie spēki. Speciālajai traktortehnikai un speciālajai militārajai teknikai valsts tehnisko apskati neveic.”;

papildināt 6.² daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) speciālo militāro tehniku.”

8. Izslēgt 21. panta pirmās daļas ceturtajā teikumā vārdus “transportlīdzekļa noņemšanai no uzskaites vai transportlīdzekļa nodošanu īpašumā ieguvējam”.

9. 22. pantā:

izteikt pirmās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) kuras pastāvīgā dzīvesvieta atbilstoši iesniegtajiem dokumentiem vai saskaņā ar valsts reģistros pieejamo informāciju ir Latvijā vai kura var pierādīt, ka pēdējos sešus mēnešus ir mācījusies Latvijā. Šā panta izpratnē personas pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā, ja pastāv kāds no šādiem nosacījumiem:

- a) personas uzturēšanās vieta vismaz 185 dienas kalendārajā gadā ir Latvijā personisku saistību (saistības, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) un darba saistību dēļ,
- b) personai nav darba saistību, bet tās uzturēšanās vieta Latvijā ir personisku saistību (saistības, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) dēļ,
- c) persona ārvalstī uzturas darba saistību dēļ, bet regulāri atgriežas un uzturas Latvijā personisku saistību (saistības, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) dēļ,
- d) personas uzturēšanās vieta ir Latvijā, bet tās uzturēšanās ārvalstīs saistīta ar mācībām;”;

papildināt 3.¹ daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Lēmuma par mācību kartes neizsniegšanu, darbības apturēšanu vai atņemšanu apstrīdēšana neaptur tā darbību.”

10. 23. pantā:

izteikt otrās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“2) ar B kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām:

- a) B1 kategorijas transportlīdzekļi,
- b) transportlīdzekļa vadītājam, kurš sasniedzis 21 gada vecumu, — A kategorijas triciklu,
- c) Latvijā — A1 kategorijas transportlīdzekļi;”;

izteikt otrās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) ar A2 kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — A1 kategorijas transportlīdzekļi;”;

papildināt pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“9) Speciālo militāro tehniku ir tiesīgs vadīt profesionālā dienesta karavīrs vai zemessargs, kuram piešķirta A vai B kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecība.”

11. Izteikt 24. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Personas, kuras atrodas militārajā dienestā, var iegūt C, CE, D1 un D kategorijas vadītāja apliecību no 19 gadu vecuma. Šī vadītāja apliecība līdz šā panta pirmajā daļā noteiktā vecuma sasniegšanai dod tiesības vadīt tikai Nacionālo bruņoto spēku transportlīdzekļus.”

12. 25. pantā:

izteikt 1.¹ daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Tramvaja, trolejbusa, velosipēda vadītājam, kā arī speciālās militārās tehnikas vadītājam jābūt klāt šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam dokumentam.”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Transportlīdzekļa vadītājam ir aizliegts:

- 1) lietot tālruni, ja transportlīdzeklis atrodas kustībā, izņemot gadījumus, kad tālruņa aparāts tiek izmantots brīvroku režīmā;
- 2) lietot piezīmjdatorus, planšetdatorus un viedierīces, ja transportlīdzeklis atrodas kustībā;
- 3) atvērt apturēta transportlīdzekļa durvis, ja tas apdraud ceļu satiksmes drošību vai traucē citus ceļu satiksmes dalībniekus.”

13. Papildināt 29. pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Ja personai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz laiku līdz gadam, persona, lai atjaunotu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, normatīvajos aktos par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību iegūšanu un atjaunošanu noteiktajā kārtībā nokārto teorētisko eksāmenu.”

14. Izteikt 30.¹ panta piektās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Pirmstermiņa veselības pārbaudi veic transportlīdzekļa vadītājam, kas sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu alkoholisko dzērienu reibumā, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē vai par atteikšanos no pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, kā arī no narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes.”

15. Izteikt 31.² panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ja transportlīdzekļa apkopes loceklis veic jebkura ilguma darbu naktī laikposmā no pulksten 01.00 līdz 05.00, tad kopējais ikdienas darba laiks nedrīkst pārsniegt 10 stundas katru

24 stundu laikposmā. Darba devējs, vienojoties ar darbinieku pārstāvjiem, drīkst mainīt iepriekš minēto nakts darba laikposmu, nosakot, ka tas ir ne mazāk kā četras stundas ilgs laikposms periodā no pulksten 00.00 līdz 07.00.”

16. Izteikt 43.² pantu šādā redakcijā:

“43.² pants. Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu

(1) Administratīvo sodu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu, ja tas konstatēts bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis noņemts no uzskaites, — transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam). Ja pārkāpums izdarīts ar transportlīdzekli, kas pastāvīgi reģistrēts ārvalstī, bet tā izmantošanai Latvijā šā likuma 9. panta piektajā daļā noteiktajos gadījumos ir saņemta atļauja piedalīties ceļu satiksmē, administratīvo sodu piemēro personai, kura minēto atļauju saņēmusi. Ja pārkāpums izdarīts ar transportlīdzekli, kas nodots tirdzniecībai (tam uzstādītas tirdzniecības valsts reģistrācijas numura zīmes vai tas reģistrēts tirdzniecības reģistrā), administratīvo sodu piemēro komersantam, kurš veic attiecīgā transportlīdzekļa tirdzniecību.

(2) Persona, kurai ir piemērots administratīvais sods par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes, netiek uzskatīta par administratīvi sodītu.

(3) Administratīvo sodu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu šā panta pirmajā daļā minētajai personai nepiemēro, ja:

- 1) tiek konstatēts, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzeklis nav atradies šā panta pirmajā daļā minētās personas valdījumā citas personas pretiesisku darbību dēļ;
- 2) šā panta pirmajā daļā minētā persona norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs (norādot attiecīgo personu identificējošos datus), kā arī iesniedz šo faktu apliecinājošus pierādījumus.

(4) Ja pārkāpti apstāšanās vai stāvēšanas noteikumi, bet transportlīdzekļa vadītājs neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, personas, kuras ir tiesīgas sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un uzlikt sodu, sastāda protokolu—lēmumu, kurā norādāma šāda informācija:

- 1) protokola—lēmuma sastādīšanas datums;
- 2) institūcija, kuras amatpersona uzlikusi sodu, un protokola—lēmuma sastādītāja amats, vārds un uzvārds;
- 3) pārkāpuma konstatēšanas datums un laiks;
- 4) pārkāpuma izdarīšanas vieta (pilsētas vai citas apdzīvotas vietas nosaukums, adrese);
- 5) transportlīdzekļa marka un valsts reģistrācijas numurs;
- 6) norāde uz pārkāptajām tiesību normām (normatīvā akta pants, tā daļa, punkts vai apakšpunkts);
- 7) lēmums par naudas soda uzlikšanu un naudas soda apmērs;
- 8) persona, kurai piemērots administratīvais sods;
- 9) naudas soda samaksas termiņš;
- 10) maksājuma uzdevuma rekvizīti un institūcijas, kurās iespējams samaksāt naudas sodu;
- 11) pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas kārtība;
- 12) informācija par sekām, kādas iestājas, ja naudas sods netiek samaksāts.

(5) Ja laikā, kad tiek konstatēts transportlīdzekļa apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpums, transportlīdzekļa vadītājs ierodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, soda uzlikšanas kārtība nemainās un tiek sastādīts protokols—lēmums.

(6) Protokolu—lēmumu sastāda trijos eksemplāros. Vienu protokola—lēmuma eksemplāru piestiprina pie transportlīdzekļa priekšējā vējstikla vadītāja pusē vai uz motocikla, tricikla vai kvadricikla degvielas tvertnes tā, lai tas nepazustu vai netiktu sabojāts meteoroloģisko apstākļu dēļ un transportlīdzekļa vadītājam būtu viegli pamanāms. Otru protokola—lēmuma eksemplāru Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā kārtībā nosūta šā panta pirmajā daļā minētajai personai. Trešo protokola—lēmuma eksemplāru glabā institūcijā, kuras amatpersona pieņēmusi lēmumu par naudas soda uzlikšanu. Ja šā panta pirmajā daļā minētā persona Ceļu satiksmes drošības direkcijas tīmekļa vietnē ir reģistrējusies elektroniskajā e-pakalpojumu sistēmā un piekritusi paziņojumu saņemšanai elektroniski, protokolu—lēmumu minētajai personai nosūta elektroniski.

(7) Kārtību, kādā noformējams protokols—lēmums par uzlikto naudas sodu, kā arī naudas soda iekasēšanas un kontroles kārtību nosaka Ministru kabinets.

(8) Lēmumu par administratīvā soda piemērošanu šā panta pirmajā daļā minētā persona Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā un kārtībā var pārsūdzēt augstākā iestādē, ievērojot šā panta devītās daļas noteikumus. Augstāka iestāde sūdzību par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu izskata Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā un kārtībā.

(9) Ja šā panta pirmajā daļā minētā persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī nav bijusi transportlīdzekļa vadītājs, tā, pārsūdzot augstākā iestādē lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, sūdzībā norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs. Šādā gadījumā sūdzībā norāda attiecīgo personu identificējošos datus (vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet attiecībā uz ārzemnieku papildus norāda arī dzīvesvietas adresi, vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevējvalsti) un sūdzībai pievieno pierādījumus, kas apliecina, ka šī persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs.

(10) Ja iesniegtie pierādījumi apliecina, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekļa vadītājs bija šā panta pirmajā daļā minētās personas norādītais transportlīdzekļa vadītājs, augstāka iestāde atceļ lēmumu par administratīvā soda piemērošanu šā panta pirmajā daļā minētajai personai un pieņem lēmumu par tā piemērošanu transportlīdzekļa vadītājam.

(11) Izskatot transportlīdzekļa vadītāja sūdzību par viņam piemēroto administratīvo sodu, tiesa pieaicina šā panta pirmajā daļā minēto personu.

(12) Ja, pārbaudot lietā esošos pierādījumus, netiek konstatēts, ka transportlīdzekļa vadītājs bija persona, kuru norādījusi šā panta pirmajā daļā minētā persona, tiesa var pieņemt lēmumu par administratīvā soda piemērošanu šā panta pirmajā daļā minētajai personai.”

17. Izteikt 43.⁶ panta otrās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis ir noņemts no uzskaites, — transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam).”

18. 45. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdu “pāravadātāju” ar vārdu “komersantu” un vārdus “un ministriju transportlīdzekļiem” — ar vārdiem “ministriju transportlīdzekļiem, Augstākās tiesas un Ģenerālprokuratūras transportlīdzekļiem”;

papildināt pantu ar 2.² daļu šādā redakcijā:

“(2²) Šā panta otrajā daļā minēto caurlaižu izsniegšanas, lietošanas un kontroles kārtību, kā arī gadījumus un kārtību, kādā tās anulē, nosaka Ministru kabinets.”

19. Papildināt pārejas noteikumus ar 35., 36., 37. un 38. punktu šādā redakcijā:

“35. Grozījumi šā likuma 12. pantā par otrās daļas 5. un 6. punkta izslēgšanu stājas spēkā 2016. gada 1. aprīlī.

36. Šā likuma 29. panta 4.¹ daļa stājas spēkā 2016. gada 1. aprīlī. Šā likuma 29. panta 4.¹ daļa nav attiecināma uz gadījumiem, kad personai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz laiku līdz gadam pirms šīs daļas spēkā stāšanās dienas.

37. Grozījums par šā likuma 43.² panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2016. gada 1. jūnijā.

38. Grozījums šā likuma 45. panta otrajā daļā par vārdu “un ministriju transportlīdzekļiem” aizstāšanu ar vārdiem “ministriju transportlīdzekļiem, Augstākās tiesas un Ģenerālprokuratūras transportlīdzekļiem”, kā arī grozījums par 45. panta papildināšanu ar 2.² daļu stājas spēkā 2017. gada 1. janvārī. Līdz attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tiem atbilstošus 45. panta 2.² daļā minētos noteikumus.”

20. Izslēgt informatīvās atsauces uz Eiropas Savienības direktīvām 1. punktu.

Likums stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 10. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

44. 244L/12 **Grozījumi Nolietotu transportlīdzekļu apsaimniekošanas likumā**

Izdarīt Nolietotu transportlīdzekļu apsaimniekošanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 5. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 102., 205. nr.; 2013, 243. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 1. panta 2. punktā vārdus “vai iesniedzis pieteikumu C kategorijas piesārņojošu darbību veikšanai”.

2. Izteikt 7. panta pirmās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Pašvaldībai piederošās publiskai lietošanai paredzētās teritorijās pašvaldība organizē ārpus ceļa novietota transportlīdzekļa pārvietošanu piespiedu kārtā, novietojot to speciālā stāvvietā, ja tas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā atzīstams par atmestu nolietotu transportlīdzekli.”

3. Izslēgt 9. panta trešajā daļā vārdus “vai iesniedz pieteikumu C kategorijas piesārņojošu darbību veikšanai”.

4. Izteikt 13. panta pirmās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Nolietotu transportlīdzekļu apstrādes uzņēmums pārskatu par iepriekšējo kalendāra gadu iesniedz katru gadu līdz 1. martam valsts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” (turpmāk — komersants). Komersantam uzdevumu šos pārskatus pieņemt ir deleģējusi Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, slēdzot deleģēšanas līgumu Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajā kārtībā.”

5. 14. panta pirmajā daļā:

aizstāt vārdus “Valsts vides dienests vai komersants” ar vārdu “Komersants”;

aizstāt vārdus “deleģējuma līgumu” ar vārdiem “deleģēšanas līgumu”.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 10. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

45. 245L/12 Grozījumi Jaunatnes likumā

Izdarīt Jaunatnes likumā (Latvijas Vēstnesis, 2008, 82. nr.; 2009, 100. nr.; 2010, 166. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 9. panta tekstu šādā redakcijā:

“Jauniešu brīvprātīgais darbs tiek organizēts saskaņā ar Brīvprātīgā darba likumu.”

2. Izslēgt 10. pantu.

3. Aizstāt 12. panta ceturtajā daļā vārdus “Jaunatnes organizācijām” ar vārdiem “Ikgadējās jaunatnes politikas valsts programmas ietvaros jaunatnes organizācijām”.

Likums stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 10. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

46. 246L/12 Grozījumi Civilprocesa likumā

Izdarīt Civilprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 23. nr.; 2001, 15. nr.; 2002, 24. nr.; 2003, 15. nr.; 2004, 6., 10., 14., 20. nr.; 2005, 7., 14. nr.; 2006, 1., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 24. nr.; 2008, 13. nr.; 2009, 2., 6., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.; 2010, 166., 183., 206. nr.; 2011, 16., 95., 132., 148. nr.; 2012, 50., 63., 100., 190., 197. nr.; 2013, 87., 92., 112., 188. nr.; 2014, 2., 41., 63., 108., 194., 228., 238. nr.; 2015, 42., 91., 118., 227. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 33. panta trešo daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) izdevumi par valsts nodrošināto juridisko palīdzību.”

2. Izteikt 34. panta pirmās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) par pieteikumu par autortiesību un blakustiesību, datubāzu aizsardzības (*sui generis*), preču zīmju un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu, patentu, dizainparaugu, augu šķirņu, pusvadītāju izstrādājumu topogrāfiju (turpmāk — intelektuālā īpašuma tiesības) pārkāpumiem un aizsardzību, kā arī par pieteikumu lietās, par kurām strīds izskatīts Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomē, — 213,43 euro;”

3. Papildināt 43. panta pirmo daļu ar 16. punktu šādā redakcijā:

“16) puse, kas lietā saņem valsts nodrošināto juridisko palīdzību.”

4. Papildināt likumu ar 44.¹ pantu šādā redakcijā:

“44.¹ pants. Izdevumi par valsts nodrošināto juridisko palīdzību un to atlīdzināšana valstij

(1) Izdevumi par valsts nodrošināto juridisko palīdzību ir:

- 1) izdevumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu;
- 2) ar valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saistītie atlīdzināmie izdevumi.

(2) Izdevumus par valsts nodrošināto juridisko palīdzību tiesa, taisot nolēmumu, piedzen atbilstoši šā likuma 42. pantā minētajiem nosacījumiem.

(3) Ziņas par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības izdevumu apmēru tiesa iegūst no valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības reģistra un no valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniedzēja iesniegtā paziņojuma par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu civillietās, ja šīs ziņas nav iekļautas valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības reģistrā.

(4) Ja puse, no kuras saskaņā ar šā panta otro daļu būtu jāpiedzen izdevumi par valsts nodrošināto juridisko palīdzību, ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas, tad ar valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saistītos izdevumus uzņemas valsts.”

5. Papildināt 85. pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniedzēja pilnvarojumu juridiskās palīdzības sniegšanai apliecina atbildīgās valsts institūcijas izdots norīkojums par juridiskās palīdzības nodrošināšanu.”

6. Izteikt 30.³ nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

“Atsevišķu kategoriju lietu izskatīšana rakstveida procesā”.

7. 250.¹⁸ pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Lietas par maza apmēra prasībām un lietas par tiesībām, par kurām strīds izskatīts Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomē, tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus.”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Lietas par tiesībām, par kurām strīds izskatīts Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomē, izskata Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa.”

8. Papildināt 250.¹⁹ pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Lietas par tiesībām, par kurām strīds izskatīts Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomē, ierosina uz rakstveida prasības pieteikuma pamata.”

9. 250.²⁰ pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdu “Prasības” ar vārdiem “Maza apmēra prasības”;

papildināt pantu ar trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Prasības pieteikumā lietās, par kurām strīds izskatīts Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomē, norāda, kā izpaužas Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomes lēmuma nepareizība.

(4) Prasības pieteikumam lietās, par kurām strīds izskatīts Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomē, pievieno Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomes attiecīgā lēmuma kopiju. Prasības pieteikumam var nepievienot pierādījumus, kuri iesniegti Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomei.”

10. Aizstāt 250.²¹ panta pirmajā daļā vārdu “prasības” ar vārdiem “maza apmēra prasības”.

11. Papildināt 250.²³ panta pirmo daļu pēc vārda “Paskaidrojumi” ar vārdiem “par maza apmēra prasības pieteikumu”.

12. Papildināt 250.²⁵ pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Lietās par tiesībām, par kurām strīds izskatīts Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomē, sprieduma rezolutīvajā daļā papildus šā likuma 193. panta sestajā daļā minētajām prasībām tiesa norāda personai piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības vai grozījumus reģistrācijas ziņās atbilstoši normatīvo aktu noteikumiem.”

13. Izslēgt 250.²⁷ pantā vārdus “lietās par maza apmēra prasībām”.

14. Papildināt 440.¹ pantu pēc vārdiem “par maza apmēra prasībām” ar vārdiem “un lietās par tiesībām, par kurām strīds izskatīts Rūpnieciskā īpašuma Apelācijas padomē”.

15. Pārejas noteikumos:

izteikt 90. punktu šādā redakcijā:

“90. Lietas, kuras apgabaltiesa kā pirmās instances tiesa ir uzsākusi izskatīt pēc būtības, izskatāmas tajā pašā tiesā, kurā tās iesniegtas. Lietas, kuras apgabaltiesa kā pirmās instances tiesa ir sākusi izskatīt pēc būtības, bet kuras līdz 2015. gada 31. decembrim nav izskatītas sakarā ar to, ka tajās pieņemts lēmums par tiesvedības apturēšanu, nodod izskatīšanai rajona (pilsētas) tiesai kā pirmās instances tiesai.”;

papildināt 91. punktu ar jaunu otro teikumu šādā redakcijā:

“Apelācijas instances tiesa, atceļot apgabaltiesas kā pirmās instances tiesas spriedumu (427. pants), lēmumu par tiesvedības izbeigšanu, lēmumu par prasības atstāšanu bez izskatīšanas, kā arī lēmumu par atteikšanos pieņemt prasības pieteikumu (132. pants) un lēmumu par prasības pieteikuma atstāšanu bez virzības (133. pants), lietu nodod jaunai izskatīšanai rajona (pilsētas) tiesai kā pirmās instances tiesai.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 112. punktu šādā redakcijā:

“112. Šā likuma 33. panta trešās daļas 4. punktu un 44.¹ pantu piemēro lietām, kas ierosinātas pēc 2016. gada 1. marta.”

Likums stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 10. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

47. 247L/12 Grozījumi Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā

Izdarīt Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 8. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 178. nr.; 2011, 93., 132. nr.; 2012, 75. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdu “apelācijas” ar vārdu “pārsūdzības”.

2. 5. pantā:

papildināt sesto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Izdevumi par juridisko palīdzību no personas tiek piedzīti šajā likumā, Kriminālprocesa likumā un Civilprocesa likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā.”;

izteikt septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Valsts nesedz ar lietas vešanu saistītos izdevumus, izņemot izdevumus par juridisko palīdzību un ar to saistītos izdevumus.”

3. 6. pantā:

papildināt 11. punktu ar vārdiem “izņemot gadījumu, kad juridiskās palīdzības sniegšana ir saistīta ar noziedzīga nodarījuma rezultātā cietušajam nodarītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu”;

izslēgt 13. punktu.

4. Izteikt 15. pantu šādā redakcijā:

“15. pants. Juridiskās palīdzības sniegšana administratīvajās lietās

Valsts nodrošina juridisko palīdzību administratīvajās lietās, un persona to var pieprasīt līdz galīgā tiesas nolēmuma spēkā stāšanās brīdim:

- 1) pārsūdzības procedūrās patvēruma piešķiršanas procesa ietvaros;
- 2) lēmuma par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmuma par apstrīdēto lēmumu par piespiedu izraidīšanu pārsūdzēšanas ietvaros;
- 3) bāriņtiesas lēmuma par bērna tiesību un tiesisko interešu aizsardzību pārsūdzēšanas ietvaros.”

5. Izteikt 28. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Juridiskās palīdzības reģistru izveido un uztur Juridiskās palīdzības administrācija.”

6. Papildināt 32. pantu ar astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Juridiskās palīdzības sniedzējam ir pienākums savlaicīgi informēt tiesu par juridiskās palīdzības sniegšanu lietā, kā arī par juridiskās palīdzības sniegšanas pārtraukšanu.”

7. Izteikt 33.¹ pantu šādā redakcijā:

“33.¹ pants. To juridiskās palīdzības sniedzēju saraksts, kuri sniedz juridisko palīdzību patvēruma meklētājam un izraidāmajam ārzemniekam

(1) Juridiskās palīdzības administrācija sastāda to juridiskās palīdzības sniedzēju sarakstu, kuri Patvēruma likumā un Imigrācijas likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā sniedz juridisko palīdzību patvēruma meklētājam vai izraidāmajam ārzemniekam. Minētajā sarakstā iekļauj juridiskās palīdzības sniedzējus, kuriem ar Juridiskās palīdzības administrāciju noslēgts juridiskās palīdzības līgums, ņemot vērā juridiskās palīdzības sniedzēju kompetenci, specializāciju, juridiskās palīdzības sniedzēja atrašanās vietu un citus apstākļus, kā arī apņemšanos attiecīgajā lietu kategorijā sniegt juridisko palīdzību.

(2) Šā panta pirmajā daļā minēto sarakstu Juridiskās palīdzības administrācija sastāda reizi kalendāra gada ceturksnī līdz katra ceturkšņa trešā mēneša piecpadsmitajam datumam un piecu dienu laikā nosūta Valsts robežsardzei.”

8. 35. pantā:

papildināt trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Lēmumā norāda arī brīdinājumu par lēmuma piespiedu izpildi, vienlaikus paredzot, ka gadījumā, ja lēmums labprātīgi nav izpildīts, 10 dienu laikā no lēmuma labprātīgas izpildes termiņa beigām Juridiskās palīdzības administrācija sagatavo un iesniedz zvērinātam tiesu izpildītājam izpildei Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā izdotu izpildrīkojumu.”;

izslēgt 6.¹ daļu.

9. Papildināt pārejas noteikumus ar 19. punktu šādā redakcijā:

“19. Grozījumi šā likuma 5. panta sestās daļas otrajā teikumā un septītajā daļā stājas spēkā 2016. gada 1. martā.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 10. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

48. 248L/12 Grozījumi Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likumā

Izdarīt Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 12. nr.; 2004, 11. nr.; 2005, 8. nr.; 2006, 13. nr.; 2007, 15. nr.; 2009, 6., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 51./52. nr.; 2011, 96., 190. nr.; 2013, 128. nr.) šādus grozījumus:

1. 3.¹ pantā:

izslēgt pirmās daļas 3. punktā vārdu “komersantu”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Pasākumus nodarbināto personu reģionālās mobilitātes veicināšanai organizē, lai mazinātu bezdarba iestāšanās risku, kas saistīts ar nodarbināto pārvietošanos starp deklarēto dzīvesvietu un darbavietu.”

2. 4. pantā:

izteikt desmito daļu šādā redakcijā:

“(10) Ministru kabinets nosaka Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansējuma saņemšanas un izlietošanas nosacījumus aktīvo nodarbinātības un preventīvo bezdarba samazināšanas pasākumu īstenošanai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra regulai (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (2014—2020) un ar ko atceļ regulu (EK) Nr. 1927/2006.”;

papildināt pantu ar trīspadsmito daļu šādā redakcijā:

“(13) Ministru kabinets nosaka šā likuma 6. panta astotajā daļā minētās valsts informācijas sistēmas struktūru, tajā iekļaujamos datus un to apstrādes noteikumus un kārtību.”

3. Papildināt 6. pantu ar astoto un devīto daļu šādā redakcijā:

“(8) Lai nodrošinātu atbalstu bezdarbniekiem un darba meklētājiem, sniegtu kvalitatīvus pakalpojumus darba devējiem, kā arī pildītu citus Nodarbinātības valsts aģentūrai normatīvajos aktos noteiktos uzdevumus, šī aģentūra organizē, vada un uztur valsts informācijas sistēmu “Bezdarbnieku uzskaites un reģistrēto vakanču informācijas sistēma”.

(9) Nodarbinātības valsts aģentūra slēdz deleģējuma līgumu ar biedrību “Latvijas Nedzirdīgo savienība”, lai biedrība sniegtu surdotulka pakalpojumus izglītības programmu apguvei un saskarsmes nodrošināšanai ar citām fiziskajām un juridiskajām personām, īstenojot šā likuma 3. panta pirmajā daļā minētos aktīvos nodarbinātības pasākumus un šā likuma 3.¹ pantā minētos preventīvos bezdarba samazināšanas pasākumus. Ja nepieciešams, biedrība “Latvijas Nedzirdīgo savienība” deleģētā uzdevuma izpildē iesaista kapitālsabiedrības, kurās tā ir dalībniece (akcionāre). Īstenojot deleģēto uzdevumu, biedrība “Latvijas Nedzirdīgo savienība” atrodas Nodarbinātības valsts aģentūras funkcionālā pārraudzībā.”

4. Papildināt likumu ar 8.¹ pantu šādā redakcijā:

“8.¹ pants. Pienākums publicēt informāciju Nodarbinātības valsts aģentūras vakanču portālā

Valsts un pašvaldību institūcijas, kā arī kapitālsabiedrības, kurās valsts vai pašvaldības daļa

pamatkapitālā atsevišķi vai kopumā pārsniedz 50 procentus, informāciju par atklātiem pretendentu konkursiem uz brīvajām darba vietām publicē Nodarbinātības valsts aģentūras vakanču portālā, norādot:

- 1) darba devēja nosaukumu (firmu) un reģistrācijas numuru;
- 2) brīvās darba vietas profesijas vai amata nosaukumu, pretendentam izvirzītās prasības, paredzamo dienesta vai darba attiecību ilgumu, darbavietas adresi, izsludinātā konkursa pieteikšanās termiņu (kas nedrīkst būt īsāks par 10 dienām un garāks par 20 dienām, skaitot no konkursa izsludināšanas dienas), pieteikuma iesniegšanas vietu un veidu.”

5. 10. pantā:

izteikt pirmās daļas 9. punktu šādā redakcijā:

- “9) neatrodas ieslodzījuma vietā, izņemot brīvības atņemšanas soda izciešanu atklātā cietumā, vai ilgstošas sociālās aprūpes vai sociālās rehabilitācijas institūcijā, kurā pakalpojumus pilnībā finansē no valsts vai pašvaldības budžeta.”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Iesniegumu bezdarbnieka statusa piešķiršanai persona iesniedz Nodarbinātības valsts aģentūrai. Ja iesniegumu iesniedz, izmantojot vienotajā valsts un pašvaldību pakalpojumu portālā www.latvija.lv šim nolūkam izveidotu tiešsaistes formu, iesniedzēja personu identificē, lietojot portālā pieejamos autentifikācijas līdzekļus.”

6. Izteikt 12. panta pirmās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

- “3) nonākšana ieslodzījuma vietā (izņemot atklāto cietumu) vai ilgstošas sociālās aprūpes vai sociālās rehabilitācijas institūcijā, kurā pakalpojumus pilnībā finansē no valsts vai pašvaldības budžeta.”;

7. 13. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Bezdarbnieks, kurš izcieš brīvības atņemšanas sodu atklātā cietumā, ir tiesīgs saņemt šā panta pirmās daļas 4. un 5. punktā minētos pakalpojumus un piedalīties šā likuma 3. panta pirmās daļas 2., 3. un 3.¹ punktā minētajos pasākumos.”;

uzskatīt līdzšinējo tekstu par panta pirmo daļu.

8. Papildināt 15. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Iesniegumu darba meklētāja statusa piešķiršanai persona iesniedz Nodarbinātības valsts aģentūrai. Ja iesniegumu iesniedz, izmantojot vienotajā valsts un pašvaldību pakalpojumu portālā www.latvija.lv šim nolūkam izveidotu tiešsaistes formu, iesniedzēja personu identificē, lietojot portālā pieejamos autentifikācijas līdzekļus.”

9. 16. pantā:

izteikt otrās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

- “3) kura ir nodarbinātā persona un kurai nepieciešami pasākumi reģionālās mobilitātes veicināšanai, lai mazinātu bezdarba iestāšanās risku, kas saistīts ar personas pārvietošanos starp deklarēto dzīvesvietu un darbavietu.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Šā panta pirmās daļas 2. un 3. punktā noteiktās tiesības ir arī 13 gadu vecumu sasniegušām personām, kuras atbilst šā likuma 2. panta otrās daļas un 15. panta pirmās daļas 1., 2. un 5. punkta

prasībām un kuras iegūst izglītību vispārējās, speciālās vai profesionālās izglītības iestādēs. Minētās personas var iesaistīt arī šā likuma 3. panta pirmās daļas 3. punktā minētajos nodarbinātības pasākumos vasaras brīvlaikā.”

10. Papildināt pārejas noteikumus ar 20. un 21. punktu šādā redakcijā:

“20. Ministru kabinets līdz 2016. gada 31. martam izdod šā likuma 4. panta desmitajā daļā minētos noteikumus par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansējuma saņemšanas un izlietošanas nosacījumiem aktīvo nodarbinātības un preventīvo bezdarba samazināšanas pasākumu īstenošanai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra regulai (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (2014—2020) un ar ko atceļ regulu (EK) Nr. 1927/2006. Līdz jaunu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2016. gada 31. martam ir piemērojami Ministru kabineta 2010. gada 10. augusta noteikumi Nr. 762 “Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansējuma saņemšanas un izlietošanas nosacījumi aktīvo nodarbinātības un preventīvo bezdarba samazināšanas pasākumu īstenošanai”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

21. Ministru kabinets līdz 2016. gada 30. jūnijam izdod šā likuma 4. panta trīspadsmitajā daļā minētos noteikumus.”

Likums stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 3. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

49. 259L/12 Grozījumi Elektronisko sakaru likumā

Izdarīt Elektronisko sakaru likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 23. nr.; 2005, 12. nr.; 2006, 24. nr.; 2007, 12. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 102., 206. nr.; 2011, 88. nr.; 2013, 232. nr.; 2014, 17., 60. nr.; 2015, 222. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdu “rekonstrukcija” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “pārbūve” (attiecīgā locījumā).

2. Izteikt 16. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Elektronisko sakaru komersantiem ir tiesības ierīkot un būvēt (arī pārbūvēt) publisko elektronisko sakaru tīklus un to infrastruktūras būves (kabeļu kanalizāciju, kabeļu akas, stabus, mastus, torņus, konteinerus, taksofonu kabīnes) valsts, pašvaldību un privātā īpašuma teritorijā, iepriekš saskaņojot to ar nekustamā īpašuma īpašnieku vai tiesisko valdītāju būvniecības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.”

3. Izteikt 18. pantu šādā redakcijā:

“18. pants. Lietošanas tiesību aprobežojumi par labu elektronisko sakaru komersantam

(1) Publisko elektronisko sakaru tīklu nodrošināšanai (arī ierīkošanai, būvniecībai, ekspluatācijai) un elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšanai par labu publiskā elektronisko sakaru tīkla komersantam ir noteikts nekustamā īpašuma lietošanas tiesību aprobežojums. Šis aprobežojums ir spēkā no dienas, kad attiecīgais elektronisko sakaru tīkls nodots ekspluatācijā.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētais attiecas arī uz tādu elektronisko sakaru tīklu, kas tiek izveidots, izmantojot publisko finansējumu, un lietots valsts institūciju funkciju izpildei.

(3) Nekustamo īpašumu īpašnieku vai tiesisko valdītāju lietošanas tiesību aprobežojumu apjoms un izmantošanas kārtība noteikta šajā likumā, Aizsargjoslu likumā un Civillikumā. Nekustamā īpašuma īpašnieks vai tiesiskais valdītājs nedrīkst bojāt vai pārveidot elektronisko sakaru tīklu, kas izvietots viņa nekustamajā īpašumā, vai veikt darbības, kas kavētu nekustamajā īpašumā izvietotā elektronisko sakaru tīkla nodrošināšanu vai elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšanu.

(4) Elektronisko sakaru tīklu pēc nekustamā īpašuma īpašnieka vai tiesiskā valdītāja prasības pārvieto par attiecīgā nekustamā īpašuma īpašnieka vai tiesiskā valdītāja līdzekļiem, ja puses nevienojas citādi.

(5) Publiskā elektronisko sakaru tīkla linijas, kabeļus un pieslēguma punktus ierīko, kā arī iekārtas uzstāda, ievērojot likumu “Par kultūras pieminekļu aizsardzību”.

4. Papildināt III nodaļu ar 18.¹ pantu šādā redakcijā:

“18.¹ pants. Atlīdzība par zemes īpašuma lietošanas tiesību aprobežojumu

(1) Nekustamā īpašuma īpašnieks par zemes īpašuma lietošanas tiesību aprobežojumu var prasīt atlīdzību, ja:

- 1) zemes īpašumu izmanto jauna elektronisko sakaru tīkla ierīkošanai vai būvniecībai;
- 2) veicot esoša elektronisko sakaru tīkla pārbūvi, palielinās zemes īpašuma platība, ko jau aizņem elektronisko sakaru tīkls vai aizsargjosla gar vai ap šo objektu.

(2) Ja nekustamā īpašuma īpašnieks prasa šā panta pirmajā daļā norādīto atlīdzību, bet puses savstarpēji nevar vienoties, atlīdzības apmēru par zemes īpašuma lietošanas tiesību aprobežojumu nosaka atbilstoši šā panta trešajā daļā minētajai metodikai.

(3) Metodiku, kādā nosakāma zemes īpašuma platība, par kuru nekustamā īpašuma īpašniekam aprēķina atlīdzību, kā arī metodiku un kārtību, kādā aprēķina un nekustamā īpašuma īpašniekam izmaksā atlīdzību par elektronisko sakaru tīkla būvniecībai nepieciešamā zemes īpašuma lietošanas tiesību aprobežojumu, nosaka Ministru kabinets.”

5. Papildināt 19. panta otro daļu ar 1.¹ punktu šādā redakcijā:

“1¹) pēc Regulatora pieprasījuma sniegt informāciju par tiem telefona uzziņu dienesta un publiski pieejamu abonentu saraksta nodrošinātājiem, kuri ir pieprasījuši ziņas šā panta otrās daļas 1. punktā noteiktajā kārtībā;”

6. 22. panta trešajā daļā:

aizstāt 11. punktā vārdus “cenās un tarifi” ar vārdiem “informācija par cenām un tarifiem”;
aizstāt 12. punktā vārdu “atjaunošanas” ar vārdiem “darbības termiņa pagarinājuma”.

7. Papildināt 47. panta 3.¹ daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Elektronisko sakaru komersants nav tiesīgs nodot tālāk numerācijas lietošanas tiesības tādām elektronisko sakaru komersantam, kura darbībā Regulators konstatējis krāpniecību, kas veikta, izmantojot numerāciju, vai nepareizu numerācijas izmantošanu, individuālajam komersantam, ārvalsts komersanta filiālei vai komercsabiedrībai, ja šis individuālais komersants, ārvalsts komersanta filiāles pārstāvis vai komercsabiedrības dalībnieks, akcionārs, biedrs, padomes vai valdes loceklis vai prokūrists ir bijis tāda elektronisko sakaru komersanta — kapitālsabiedrības — padomes vai valdes loceklis vai prokūrists, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgais biedrs, ārvalsts komersanta filiāles pārstāvis vai individuālais komersants, kura darbībā Regulators konstatējis krāpniecību, kas veikta, izmantojot numerāciju, vai nepareizu numerācijas izmantošanu. Elektronisko sakaru komersants, kura darbībā Regulators konstatējis krāpniecību, kas veikta, izmantojot numerāciju, vai nepareizu numerācijas izmantošanu, nav tiesīgs nodot tālāk numerācijas lietošanas tiesības citam elektronisko sakaru komersantam.”

8. 62. panta pirmajā daļā:

papildināt pirmo teikumu pēc vārda “Regulators” ar vārdiem “pēc aptaujas vai situācijas analīzes, ja nepieciešams, konsultējoties ar tirgus dalībniekiem”;

papildināt pirmo teikumu pēc vārdiem “piekļuvi internetam” ar vārdiem “un paredzot, ka personām ar invaliditāti ir tiesības saņemt īpašus pakalpojumus. Ja kādu no minētajiem pakalpojumiem nodrošina tirgus, Regulators to neiekļauj universālā pakalpojuma saistībās”.

9. Pārejas noteikumos:

aizstāt 14. punktā skaitļus un vārdus “2015. gada 1. jūnijam” ar skaitļiem un vārdiem “2017. gada 1. janvārim”;

papildināt pārejas noteikumus ar 39. punktu šādā redakcijā:

“39. Šā likuma 18. panta jaunā redakcija un 18.¹ pants stājas spēkā 2016. gada 1. decembrī, un šie grozījumi piemērojami tādiem publisko elektronisko sakaru tīkliem, par kuru būvniecību būvatļauja izdota vai akcepts izdarīts ne agrāk kā 2016. gada 1. decembrī.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

50. 250L/12 Grozījums Būvniecības likumā

Izdarīt Būvniecības likumā (Latvijas Vēstnesis, 2013, 146. nr.; 2014, 21., 84., 140. nr.; 2015, 122. nr.) šādu grozījumu:

Aizstāt pārejas noteikumu 11. punktā skaitļus un vārdus “2016. gada 1. janvārim” ar skaitļiem un vārdiem “2016. gada 30. jūnijam”.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

51. 251L/12 Grozījumi Kredītiestāžu likumā

Izdarīt Kredītiestāžu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 23. nr.; 1996, 9., 14., 23. nr.; 1997, 23. nr.; 1998, 13. nr.; 2000, 13. nr.; 2002, 10., 23. nr.; 2003, 14. nr.; 2004, 2., 12., 23. nr.; 2005, 13., 14. nr.; 2006, 15. nr.; 2007, 7., 12. nr.; 2008, 14., 23. nr.; 2009, 6., 7., 17., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 23., 51./52., 160. nr.; 2011, 4. nr.; 2012, 50., 56., 92. nr.; 2013, 61., 106., 193. nr.; 2014, 92. nr.; 2015, 29., 97., 124., 140., 248. nr.) šādus grozījumus:

63. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 11.³ punktu šādā redakcijā:

“11³) Valsts ieņēmumu dienestam — informācijas par finanšu kontiem sniegšanai citai Eiropas Savienības dalībvalstij un jebkurai citai iesaistītajai valstij (likuma “Par nodokļiem un nodevām” izpratnē), ar kuru Latvijas Republikai vai Eiropas Savienībai ir noslēgts nolīgums automatiskajai informācijas apmaiņai par finanšu kontiem, likumā “Par nodokļiem un nodevām” noteiktajā apjomā un uz tā pamata noteiktajā kārtībā;”;

papildināt otro daļu pēc skaitļa “1.” ar skaitļiem “11.², 11.³”.

Likums stājas spēkā 2015. gada 31. decembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

52. 252L/12 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157., 186., 199., 203. nr.; 2013, 61., 92., 187., 194., 232. nr.; 2014, 6., 51., 119., 189., 204., 214., 220., 257. nr.; 2015, 29., 68., 118., 190., 208., 230., 245., 248. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt likumu ar XII nodaļu šādā redakcijā:

“XII nodaļa

Automātiskā informācijas apmaiņa par finanšu kontiem

63. pants. Informācijas par finanšu kontiem automātiskās apmaiņas būtība

(1) Automātiskā informācijas apmaiņa par finanšu kontiem ir šajā nodaļā paredzētās informācijas par ziņošanai pakļautiem finanšu kontiem regulāra nodošana iesaistītās valsts vai teritorijas kompetentajai iestādei bez atsevišķa pieprasījuma šajā nodaļā paredzētajā kārtībā.

(2) Finanšu iestāde šajā nodaļā paredzētajā kārtībā noskaidro ziņošanai pakļautus finanšu kontus un sniedz šā likuma 100. panta pirmajā daļā paredzēto informāciju (turpmāk šajā nodaļā — ziņojums) Valsts ieņēmumu dienestam.

(3) Valsts ieņēmumu dienests ir kompetentā valsts pārvaldes iestāde, kas nodrošina automātisko informācijas apmaiņu par finanšu kontiem šajā nodaļā paredzētajā kārtībā.

64. pants. Iesaistītā valsts

Ministru kabinets nosaka automātiskajā informācijas apmaiņā par finanšu kontiem iesaistīto valstu un teritoriju (turpmāk šajā nodaļā — iesaistītā valsts) sarakstu. Tajā iekļauj:

- 1) jebkuru citu Eiropas Savienības dalībvalsti;
- 2) jebkuru citu valsti vai teritoriju, ar kuru Latvijas Republika vai Eiropas Savienība ir noslēgusi nolīgumu, saskaņā ar kuru paredzēta šā likuma 100. panta pirmajā daļā minētās informācijas automātiskā apmaiņa.

65. pants. Turētājiestāde

Šīs nodaļas izpratnē turētājiestāde ir jebkurš juridisks veidojums, kas tur finanšu aktīvus klientu uzdevumā, ja šāda darbība veido tā saimnieciskās darbības būtisku daļu. Uzskata, ka finanšu aktīvu turēšana klientu uzdevumā ir juridiska veidojuma saimnieciskās darbības būtiska daļa, ja juridiska veidojuma ieņēmumi saistībā ar finanšu aktīvu turēšanu un saistītiem finanšu pakalpojumiem ir vismaz 20 procenti no juridiska veidojuma ieņēmumiem īsākajā no šādiem laikposmiem:

- 1) triju gadu laikposmā, kas beidzas 31. decembrī (vai arī tāda pārskata perioda pēdējā dienā, kas nav kalendāra gads) pirms gada, kurā tiek noteikts, vai juridisks veidojums ir uzskatāms par turētājiestādi;
- 2) juridiska veidojuma pastāvēšanas laikposmā vai laikposmā, kurā juridiskam veidojumam ir licence ieguldījumu pakalpojumu sniegšanai.

66. pants. Noguldījumu iestāde

Šis nodaļas izpratnē noguldījumu iestāde ir jebkurš juridisks veidojums, kas piesaista noguldījumus un citus atmaksājamos līdzekļus, veicot kredītiestādes, krājaizdevu sabiedrības, maksājumu iestādes, elektroniskās naudas iestādes vai līdzīgu saimniecisko darbību.

67. pants. Finanšu aktīvs

Šis nodaļas izpratnē finanšu aktīvs ir vērtspapīri (tostarp kapitāla daļas vai akcijas kapitālsabiedrībā, līgumsabiedrībā vai līdzdalības daļas vai līdzdalības daļu faktiskais īpašums plaši turētā vai publiski tirgotā līgumsabiedrībā vai trustā, vekseli, obligācijas, parādzīmes vai cita veida parādsaistību apliecinājumi), līdzdalības daļas līgumsabiedrībā, preču līgumi, mijmaiņas līgumi (tostarp procentu likmju mijmaiņas līgumi, valūtas mijmaiņas līgumi, bāzes mijmaiņas līgumi, procentu likmju maksimālās robežvērtības līgumi, procentu likmju minimālās robežvērtības līgumi, preču mijmaiņas līgumi, kapitāla vērtspapīru mijmaiņas līgumi, kapitāla vērtspapīru indeksu mijmaiņas līgumi un līdzīgi līgumi), apdrošināšanas līgumi vai annuitātes līgumi vai jebkāda līdzdalība (tostarp regulētā tirgū tirgoti un regulētā tirgū netirgoti nākotnes līgumi vai iespējas līgumi) vērtspapīros, līdzdalības daļās līgumsabiedrībās, preču līgumos, mijmaiņas līgumos, apdrošināšanas līgumos vai annuitātes līgumos, izņemot ar parādfinansējumu nesaistītu tiešu līdzdalību nekustamajā īpašumā.

68. pants. Ieguldījumu iestāde

(1) Šis nodaļas izpratnē ieguldījumu iestāde ir jebkurš juridisks veidojums:

- 1) kura saimnieciskā darbība galvenokārt ir saistīta ar vienas vai vairāku šādu darbību vai darījumu veikšanu klienta vārdā vai uzdevumā:
 - a) tirdzniecība ar naudas tirgus instrumentiem (piemēram, čekiem, vekseliem, noguldījumu sertifikātiem, atvasinātiem instrumentiem), ārvalstu valūtu, valūtas kursa, procentu likmju un indeksu instrumentiem, pārvedamiem vērtspapīriem vai regulētā tirgū tirgotiem preču nākotnes līgumiem,
 - b) ieguldītāja individuālo vai ieguldītāju kopīgo finanšu aktīvu pārvaldīšana uz ieguldītāju pilnvarojuma pamata,
 - c) citāda finanšu aktīvu vai naudas ieguldīšana, administrēšana vai pārvaldīšana klienta vārdā vai uzdevumā;
- 2) kura ieņēmumi galvenokārt ir saistīti ar finanšu aktīvu ieguldīšanu, atkārtotu ieguldīšanu vai tirdzniecību, ja šo juridisko veidojumu pārvalda cits juridisks veidojums, kas ir noguldījumu iestāde, turētājiestāde, specializētā apdrošināšanas sabiedrība vai ieguldījumu iestāde, kura minēta šā panta pirmās daļas 1. punktā.

(2) Šā panta pirmās daļas piemērošanai uzskata, ka juridiska veidojuma saimnieciskā darbība galvenokārt ir saistīta ar vienas vai vairāku šā panta pirmās daļas 1. punktā minēto darbību veikšanu vai ka juridiska veidojuma ieņēmumi galvenokārt ir saistīti ar finanšu aktīvu ieguldīšanu, atkārtotu ieguldīšanu vai tirdzniecību šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajām vajadzībām, ja juridiska veidojuma ieņēmumi, kas saistīti ar attiecīgajām darbībām, veido vismaz 50 procentus no juridiska veidojuma ieņēmumiem īsākajā no šādiem laikposmiem:

- 1) triju gadu laikposmā, kas beidzas 31. decembrī pirms gada, kurā ir veikta šā likuma 65. panta 1. punktā minētā noteikšana;
- 2) juridiska veidojuma pastāvēšanas laikposmā.

(3) Par ieguldījumu iestādi netiek uzskatīts juridisks veidojums, kas ir tāds aktīvs nefinanšu juridisks veidojums, kurš atbilst šā likuma 86. panta pirmās daļas 4., 5., 6. vai 7. punktā norādītajiem kritērijiem.

69. pants. Specializētā apdrošināšanas sabiedrība

Šis nodaļas izpratnē specializētā apdrošināšanas sabiedrība ir apdrošināšanas sabiedrība (vai apdrošināšanas sabiedrības pārvaldītājsabiedrība), kura noslēdz apdrošināšanas līgumu ar līdzekļu uzkrāšanu vai annuitātes līgumu vai kurai ir maksājuma saistības saskaņā ar šādiem līgumiem.

70. pants. Finanšu iestāde

Šīs nodaļas izpratnē finanšu iestāde ir turētājiestāde, noguldījumu iestāde, ieguldījumu iestāde vai specializētā apdrošināšanas sabiedrība.

71. pants. Finanšu iestādes, kas sniedz ziņojumus

(1) Šajā nodaļā noteiktie pienākumi attiecībā uz informācijas par kontu iegūšanu un apstrādi, kā arī par ziņojuma sniegšanu attiecas uz:

- 1) jebkuru finanšu iestādi, kas ir rezidents Latvijas Republikā, izņemot šīs finanšu iestādes filiāles, kas atrodas ārpus Latvijas Republikas;
- 2) jebkuras finanšu iestādes, kas nav rezidents Latvijas Republikā, filiāli, ja šī filiāle atrodas Latvijas Republikā.

(2) Šajā nodaļā noteiktie pienākumi attiecībā uz informācijas par kontu iegūšanu un apstrādi, kā arī par ziņojuma sniegšanu neattiecas uz šā likuma 81. pantā minētajām finanšu institūcijām un juridiskiem veidojumiem.

72. pants. Valdības iestāde

Šīs nodaļas izpratnē valdības iestāde ir:

- 1) Latvijas Republikas vai citas valsts publisko tiesību subjekts, ieskaitot valsts teritoriālu veidojumu (piemēram, dažādu līmeņu pašvaldības, federālie veidojumi, pagasts, pilsēta, novads, štats, province, apgabals) vai Latvijas Republikas vai citas valsts administratīvi teritoriālā veidojuma izveidotā (nodibinātā) aģentūra vai institūcija;
- 2) Latvijas Republikas vai citas valsts cieši saistīta persona un kontrolēta institūcija.

73. pants. Latvijas Republikas vai citas valsts cieši saistīta persona

(1) Šīs nodaļas izpratnē Latvijas Republikas vai citas valsts cieši saistīta persona ir jebkura persona, iestāde, organizācija, aģentūra, birojs, fonds, pārstāvniecība vai cita institūcija, kas veido Latvijas Republikas vai citas valsts valdības iestādi, ievērojot nosacījumu, ka ieņēmumi, ko attiecīgās personas gūst, īstenojot publisko varu, ir ieskaitāmi šīs iestādes kontā vai citos Latvijas Republikas vai citas valsts kontos un neviena privātpersona negūst labumu no šiem ienākumiem. Par cieši saistītu personu neuzskata tādu fizisko personu, kura ir valsts vadītājs, valsts ierēdnis vai valsts pārvaldes pārstāvis, ja tā rīkojas savās privātajās vai personīgajās interesēs.

(2) Netiek uzskatīts, ka privātpersona gūst labumu no valdības iestādes ienākuma, ja šāda privātpersona ietilpst valdības atbalsta programmā paredzētajā mērķauditorijā un atbalsta programma tiek īstenota sabiedrības vispārējās labklājības veicināšanas nolūkā vai ir saistīta ar kādas valsts pārvaldes funkcijas izpildi. Neskatoties uz minēto, ir uzskatāms, ka privātpersona gūst labumu no valdības iestādes ienākuma, ja šis ienākums rodas, izmantojot valdības iestādi komercdarbības veikšanai, piemēram, kredītiestādes darbības veikšanai, kad privātpersonām tiek sniegti finanšu pakalpojumi.

74. pants. Latvijas Republikas vai citas valsts kontrolēta institūcija

Šīs nodaļas izpratnē Latvijas Republikas vai citas valsts kontrolēta institūcija ir institūcija, kas pēc savas formas ir atdalīta no Latvijas Republikas vai citas valsts vai kas citādi veido atsevišķu juridisko personu, ievērojot nosacījumu, ka:

- 1) institūcija pilnībā pieder vienai vai vairākām valdības iestādēm (vai to ir izveidojusi valdības iestāde), kas pilnībā kontrolē šo institūciju vai nu tieši, vai ar vienas vai vairāku kontrolētu institūciju starpniecību;
- 2) institūcijas neto ieņēmumi ir ieskaitāmi tās kontā vai vienas vai vairāku valdības iestāžu kontos un ka neviena privātpersona nedrīkst gūt labumu no šiem ieņēmumiem;
- 3) pēc likvidācijas organizācijas aktīvi ir nododami vienas vai vairāku valdības iestāžu rīcībā.

75. pants. Starptautiska organizācija

(1) Šis nodaļas izpratnē par starptautisku organizāciju uzskata organizāciju, kas atbilst visiem šādiem kritērijiem:

- 1) tās sastāvā ir valstis vai to valdības;
- 2) tai ir spēkā nolīgums par galvenās mītnes atrašanos Latvijas Republikā;
- 3) no tās ienākumiem privātpersonas negūst labumu.

(2) Par starptautisku organizāciju šis nodaļas izpratnē uzskatāma arī starptautiskas organizācijas institūcija vai starptautiskai organizācijai pilnībā piederoša aģentūra.

76. pants. Plašas līdzdalības pensiju fonds

Šis nodaļas izpratnē plašas līdzdalības pensiju fonds ir fonds, kas nodibināts, lai nodrošinātu pensiju kapitāla izmaksas pensijas vecuma sasniegšanas, invaliditātes vai nāves gadījumā vai jebkādu to kombināciju labuma guvējiem, kuri ir vai bija darba ņēmēji (vai ir šādu darba ņēmēju norādītās personas), kā atlīdzinājumu par sniegtajiem pakalpojumiem vai veikto darbu, ievērojot noteikumu, ka:

- 1) fondam nav neviena tāda izmaksu saņēmēja, kuram ir tiesības uz vairāk nekā 5 procentiem no fonda aktīviem;
- 2) fonds ir pakļauts valsts normatīvo aktu regulējumam un sniedz informāciju nodokļu administrēšanas iestādēm;
- 3) fonds atbilst vismaz vienai no šādām prasībām:
 - a) fondam sava pensiju plāna statusa dēļ parasti nepiemēro nodokli no ieguldījumu ienākuma vai arī tam piemēro nodokļa atlikto maksājumu vai samazinātu nodokļu likmi,
 - b) vismaz 50 procentus no tā kopējām iemaksām (izņemot aktīvu pārvedumus no citiem šajā pantā vai šā likuma 77. vai 78. pantā minētajiem plāniem vai no šā likuma 96. panta pirmās daļas 1. punktā minētajiem pensiju kontiem) fonds saņem no iemaksas veicošajiem darba devējiem,
 - c) līdzekļu izmaksa vai izņemšana no fonda ir pieļaujama tikai gadījumos, kas radušies saistībā ar došanos pensijā, invaliditāti vai nāvi (izņemot pārceltās izmaksas uz citiem šajā pantā vai šā likuma 77. vai 78. pantā minētajiem pensiju kontiem vai no šā likuma 96. panta pirmās daļas 1. punktā minētajiem pensiju kontiem), vai arī tad, ja tiek piemērotas sankcijas par līdzekļu izmaksu vai izņemšanu, kas veikta pirms attiecīgo gadījumu iestāšanās,
 - d) darba ņēmēju iemaksas (izņemot konkrētas atļautas papildu iemaksas) fondā ir ierobežotas ar darba ņēmēja darba ienākumiem vai Ministru kabineta noteikto kontu pienācīgu pārbaudes procedūru piemērošanas rezultātā to kopsummas aprēķins gadā nedrīkst pārsniegt summu, kas pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsaucē kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 50 000.

77. pants. Ierobežotas līdzdalības pensiju fonds

Šis nodaļas izpratnē ierobežotas līdzdalības pensiju fonds ir fonds, kas nodibināts, lai nodrošinātu pensiju kapitāla izmaksas pensijas vecuma sasniegšanas, invaliditātes vai nāves gadījumā labuma guvējiem, kuri ir vai bija darba ņēmēji (vai ir šādu darba ņēmēju norādītās personas), kā atlīdzinājumu par sniegtajiem pakalpojumiem vai veikto darbu, ievērojot noteikumu, ka:

- 1) fondam ir mazāk nekā 50 dalībnieku;
- 2) fondu finansē viens vai vairāki darba devēji, kas nav ieguldījumu iestāde vai pasīvs nefinanšu juridisks veidojums;

- 3) darba ņēmēja un darba devēja iemaksas fondā (izņemot aktīvu pārvedumus no šā likuma 96. panta pirmās daļas 1. punktā minētajiem pensiju kontiem) ir ierobežotas ar darba ņēmēja darba ienākumiem (tajā skaitā atalgojumu);
- 4) dalībnieki, kas nav tās iesaistītās valsts nodokļu rezidenti, kurā fonds ir nodibināts, nav tiesīgi turēt vairāk par 20 procentiem fonda aktīvu;
- 5) fonds ir pakļauts valsts normatīvo aktu regulējumam un sniedz informāciju nodokļu administrēšanas iestādēm.

78. pants. Valdības iestādes, starptautiskas organizācijas vai centrālās bankas fondēto pensiju fonds

Šis nodaļas izpratnē valdības iestādes, starptautiskas organizācijas vai centrālās bankas fondēto pensiju fonds ir fonds, ko nodibinājusi valdības iestāde, starptautiska organizācija vai centrālā banka, lai nodrošinātu pensiju kapitāla izmaksas pensijas vecuma sasniegšanas, invaliditātes vai nāves gadījumā labuma guvējiem, kuri ir vai bija darba ņēmēji (vai ir šādu darba ņēmēju norādītās personas) vai kuri nav vai nebija darba ņēmēji, ja pabalsti, ko sniedz šādiem labuma guvējiem vai dalībniekiem, ir atlīdzinājums par individuālajiem pakalpojumiem, kuri sniegti valdības iestādei, starptautiskai organizācijai vai centrālajai bankai.

79. pants. Kvalificēts kredītkaršu izdevējs

(1) Šis nodaļas izpratnē kvalificēts kredītkaršu izdevējs ir finanšu iestāde, kas atbilst visām šādām prasībām:

- 1) finanšu iestāde atbilst finanšu iestādes statusam vienīgi tādēļ, ka šī iestāde tikai saistībā ar tās izsniegtajām kredītkartēm pieņem no klienta noguldījumus apmērā, kas pārsniedz kredītkartes debeta atlikumu (parādsaistību) summu un pārmaxsa uzreiz netiek atmaksāta klientam;
- 2) finanšu iestāde īsteno pasākumus un procedūras, lai novērstu to, ka klients veic pārmaxsu, kas pārsniedz summu, kura pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 50 000, vai lai nodrošinātu, ka jebkura klienta pārmaxsa, kas pārsniedz minēto summu, klientam tiek atmaksāta 60 dienu laikā.

(2) Abos šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos piemēro Ministru kabineta noteiktās kontu pienācīgas pārbaudes procedūras, kas attiecas uz kontu beigu atlikuma vai vērtības noteikšanu. Šim nolūkam klienta pārmaxsa neattiecas uz konta beigu atlikumiem apstrīdēto maksājumu apmērā, bet tā ietver konta beigu atlikumus, kas radušies preču atpakaļatdošanas dēļ.

80. pants. Atbrīvots kolektīvo ieguldījumu instruments

(1) Šis nodaļas izpratnē atbrīvots kolektīvo ieguldījumu instruments ir ieguldījumu veidojums, kas tiek regulēts kā kolektīvo ieguldījumu instruments, ievērojot noteikumu, ka visas kolektīvo ieguldījumu instrumenta daļas tur tādas fiziskās personas vai organizācijas vai tās tiek turētas ar tādu fizisko personu vai organizāciju starpniecību, kas nav personas, par kurām jāsniedz ziņojums, izņemot pasīvu nefinanšu organizāciju, kuras viens vai vairāki patiesie labuma guvēji ir atzīti par personām, par kurām jāsniedz ziņojums.

(2) Ieguldījumu iestāde, kas tiek regulēta kā kolektīvo ieguldījumu instruments, par atbrīvotu kolektīvo ieguldījumu instrumentu saskaņā ar šo pantu tiek uzskatīta arī tad, ja tā izsniedz materializētas formas uzrādītāja akcijas, ievērojot nosacījumu, ka:

- 1) kolektīvo ieguldījumu instruments pēc 2015. gada 31. decembra nav izsniedzis vai neizsniedz materializētas formas uzrādītāja akcijas;
- 2) atpirkuma gadījumā kolektīvo ieguldījumu instruments visas šīs akcijas noraksta;
- 3) kolektīvo ieguldījumu instruments veic pienācīgas pārbaudes procedūras un sniedz jebkādu informāciju, kas tiek pieprasīta saistībā ar šādām akcijām, ja šādas akcijas tiek sniegtas dzēšanai vai cita veida atpirkšanai;

- 4) kolektīvo ieguldījumu instruments īsteno atbilstošu politiku un procedūras, lai nodrošinātu, ka šādas akcijas pēc iespējas drīz un — jebkurā gadījumā — pirms 2018. gada 1. janvāra tiek dzēstas vai izņemtas no apgrozības.

81. pants. Izņēmuma finanšu institūcijas

Šajā nodaļā minētie noteikumi attiecībā uz informācijas par kontiem iegūšanu, apstrādi un apmaiņu neattiecas uz šādām finanšu institūcijām un juridiskiem veidojumiem:

- 1) valdības iestāde, starptautiska organizācija vai centrālā banka, izņemot informāciju par maksājumu, kas rodas tādu saistību rezultātā, kuras izriet no specializētajai apdrošināšanas sabiedrībai, turētājiestādei vai noguldījumu iestādei raksturīgas komercdarbības;
- 2) plašas līdzdalības pensiju fonds, ierobežotas līdzdalības pensiju fonds, kvalificēts kredītkaršu izdevējs, valdības iestādes, starptautiskas organizācijas vai centrālās bankas fondēto pensiju fonds;
- 3) privātais pensiju fonds attiecībā uz individuālajiem pensiju kontiem, kas tiek uzraudzīti atbilstoši likumam “Par privātajiem pensiju fondiem”;
- 4) fondēto pensiju shēmas līdzekļu pārvaldītājs, kas darbojas atbilstoši Valsts fondēto pensiju likumam;
- 5) atbrīvots ieguldījumu konsultants un ieguldījumu pārvaldnieks saistībā ar atbrīvoto kolektīvo ieguldījumu instrumentu;
- 6) trasts, ciktāl trasta pilnvarotā persona ir finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus attiecībā uz visiem trasta kontiem, kuri atzīti par kontiem, par kuriem jāsniedz ziņojums;
- 7) licencēts ieguldījumu pakalpojumu sniedzējs, ciktāl ziņojumu par attiecīgo kontu sniedz cita finanšu iestāde attiecībā uz tās turējumā esošajiem ziņošanai pakļautiem kontiem, kuros tiek turēti:
 - a) atbilstoši Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumam nodibināta ieguldījumu fonda daļas un līdzekļi;
 - b) atbilstoši Alternatīvo ieguldījumu fondu un to pārvaldnieku likumam nodibināta pārvaldītā alternatīvo ieguldījumu fonda daļas un līdzekļi;
 - c) tādas personas naudas līdzekļi un finanšu aktīvi, kura saņem ieguldījumu pakalpojumus un ieguldījumu blakuspakalpojumus.

82. pants. Iesaistītās valsts persona

(1) Šīs nodaļas izpratnē iesaistītās valsts persona ir:

- 1) fiziskā persona vai juridisks veidojums, kas ir jebkuras iesaistītās valsts rezidents saskaņā ar tās nodokļu tiesību aktiem,
- 2) tādas mirušas personas mantojums (mantojuma masa), kura ir bijusi iesaistītās valsts rezidents saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem nodokļu jomā.

(2) Šīs nodaļas piemērošanas nolūkos tādu juridisku veidojumu kā līgumsabiedrību, līgumsabiedrību ar ierobežotu atbildību vai līdzīgu juridisku veidojumu, kam nodokļu piemērošanai nav rezidences vietas, uzskata par tās valsts rezidentu, kurā atrodas attiecīgā juridiskā veidojuma faktiskā vadība.

83. pants. Patiesais labuma guvējs

Šīs nodaļas izpratnē termins “patiesais labuma guvējs” tiek lietots Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma izpratnē.

84. pants. Juridisks veidojums un saistīts juridisks veidojums

(1) Šīs nodaļas izpratnē juridisks veidojums ir juridiskā persona vai līdzīgs nodibinājums, tajā skaitā kapitālsabiedrība, personālsabiedrība, biedrība, nodibinājums, trasts vai fonds.

(2) Šīs nodaļas izpratnē saistīts juridisks veidojums ir juridisks veidojums, kas ir saistīts ar citu juridisku veidojumu vienā no šādiem veidiem:

- 1) viens juridisks veidojums kontrolē citu juridisku veidojumu;
- 2) abus juridiskos veidojumus kontrolē kopīgi viena un tā pati persona;
- 3) abi juridiskie veidojumi ir šā likuma 68. panta pirmās daļas 2. punktā minētās ieguldījumu iestādes, kas tiek pārvaldītas kopīgi, un šāda kopējā pārvaldes organizācija nodrošina Ministru kabineta noteiktās kontu pienācīgas pārbaudes procedūras.

(3) Šā panta otrajā daļā minētā kontrole nozīmē tiešas vai pastarpinātas īpašumtiesības uz vismaz 50 procentiem no juridiska veidojuma balsstiesīgajām akcijām (ieguldījuma daļām) vai pamatkapitāla (kopējā ieguldījuma).

85. pants. Nefinanšu juridisks veidojums

Šīs nodaļas izpratnē nefinanšu juridisks veidojums ir jebkurš juridisks veidojums, kas nav turētājiestāde, noguldījumu iestāde, ieguldījumu iestāde vai specializētā apdrošināšanas sabiedrība.

86. pants. Aktīvs nefinanšu juridisks veidojums

(1) Šīs nodaļas izpratnē aktīvs nefinanšu juridisks veidojums ir jebkurš nefinanšu juridisks veidojums (ar juridiskās personas statusu vai bez tā), kas atbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem:

- 1) mazāk nekā 50 procenti no nefinanšu juridiska veidojuma ieņēmumiem iepriekšējā kalendāra gadā vai citā atbilstīgā ziņošanas periodā ir šā panta otrajā daļā minētie pasīvie ieņēmumi un mazāk nekā 50 procenti no nefinanšu juridiska veidojuma turētiem aktīviem iepriekšējā kalendāra gadā vai citā atbilstīgā ziņošanas periodā ir aktīvi, kuri tiek turēti šā panta otrajā daļā minēto pasīvo ieņēmumu veidošanai;
- 2) nefinanšu juridiska veidojuma akcijas tiek regulāri tirgotas vispāratzītā vērtspapīru tirgū vai nefinanšu juridisks veidojums ir tāda juridiska veidojuma saistīts juridisks veidojums, kura akcijas tiek tirgotas vispāratzītā vērtspapīru tirgū;
- 3) nefinanšu juridisks veidojums ir valdības iestāde, starptautiska organizācija, centrālā banka vai juridisks veidojums, kas pieder vienai no minētajām struktūrām;
- 4) nefinanšu juridiska veidojuma darbība ir saistīta ar viena vai vairāku tādu ar šo veidojumu saistītu uzņēmumu emitēto akciju turēšanu (pilnībā vai daļēji), kuri veic tirdzniecību vai citu komercdarbību, kas nav finanšu iestādes darbība, kā arī finansēšanas un citu pakalpojumu sniegšanu šādiem saistītiem uzņēmumiem. Juridisku veidojumu nevar uzskatīt par aktīvu nefinanšu juridisku veidojumu, ja tas darbojas (vai sevi kā tādu deklarē) kā ieguldījumu fonds, piemēram, privātā kapitāla ieguldījumu fonds, riska kapitāla fonds, fonds, kas veic ieguldījumu darījumus, izmantojot aizņēmumā ņemtus līdzekļus, vai ieguldījumu instruments, kura nolūks ir iegādāties vai finansēt uzņēmumus un tādējādi iegūt līdzdalību šādos uzņēmumos, turot kapitāla aktīvus ieguldīšanas nolūkā;
- 5) nefinanšu juridisks veidojums vēl neveic un arī iepriekš nav veicis saimniecisko darbību, bet tas veic kapitāla ieguldījumus aktīvos nolūkā veikt saimniecisko darbību, kas nav finanšu iestādes saimnieciskā darbība, ar nosacījumu, ka nefinanšu juridisks veidojums neatbilst šādam izņēmuma statusam, ja kopš tā sākotnējās izveides datuma ir pagājuši vismaz 24 mēneši;
- 6) nefinanšu juridisks veidojums nav bijis finanšu iestāde pēdējos piecus gadus un atrodas juridiska veidojuma aktīvu likvidācijas vai reorganizācijas procesā nolūkā turpināt vai atsākt tādu saimniecisko darbību, kas nav finanšu iestādes saimnieciskā darbība;
- 7) nefinanšu juridisks veidojums galvenokārt veic finansēšanas un riska ierobežošanas darbības ar saistītiem juridiskiem veidojumiem, kas nav finanšu iestādes, vai šādu juridisku veidojumu uzdevumā un nesniedz finansēšanas vai riska ierobežošanas

pakalpojumus organizācijai, kura nav saistīts juridisks veidojums, ar nosacījumu, ka šādu saistītu juridisku veidojumu grupa galvenokārt ir iesaistīta saimnieciskā darbībā, kas nav finanšu iestādes saimnieciskā darbība;

- 8) nefinanšu juridisks veidojums atbilst visām šādām prasībām:
- a) tas ir izveidots un darbojas vienīgi ar reliģiju, labdarību, zinātnei, mākslu, kultūru, sportu vai ar izglītību saistītiem mērķiem vai arī ir izveidots un darbojas savā valstī vai citā rezidences valstī un ir profesionāla organizācija, biznesa savienība, tirdzniecības palāta, darba organizācija, lauksaimniecības vai dārzkopības organizācija, pilsoņu savienība vai organizācija, kas darbojas vienīgi sabiedrības kopējās labklājības veicināšanai,
 - b) tas ir atbrīvots no ienākuma nodokļa savā iesaistītajā valstī vai citā nodokļu rezidences valstī,
 - c) tam nav akcionāru vai dalībnieku, kam būtu īpašumtiesības vai labuma gūšanas intereses saistībā ar tā ienākumiem vai aktīviem,
 - d) saskaņā ar nefinanšu juridiska veidojuma iesaistītās valsts vai citas rezidences valsts piemērojamiem tiesību aktiem vai nefinanšu juridiska veidojuma dibināšanas dokumentiem nefinanšu juridiska veidojuma ienākumus vai aktīvus nedrīkst sadalīt vai izmantot par labu fiziskajai personai vai juridiskam veidojumam, kas nav labdarības iestāde, ja šāda sadalīšana vai izmantošana nav saistīta ar nefinanšu juridiska veidojuma veiktajām labdarības darbībām, vai izmantot, veicot atbilstīgu kompensācijas maksājumu par saņemtajiem pakalpojumiem vai maksājumu, kas ir nefinanšu juridiska veidojuma iegādāta īpašuma patiesā tirgus vērtībā,
 - e) saskaņā ar nefinanšu juridiska veidojuma reģistrācijas valsts (kas ir iesaistītā valsts) vai šā juridiskā veidojuma nodokļu rezidences valsts piemērojamiem tiesību aktiem vai nefinanšu juridiska veidojuma dibināšanas dokumentiem, šā nefinanšu juridiskā veidojuma likvidācijas vai reorganizācijas gadījumā visi juridiska veidojuma aktīvi tiek nodoti valdības iestādei vai citam bezpeļņas juridiskam veidojumam.

(2) Šis nodaļas izpratnē par nefinanšu juridiska veidojuma pasīvajiem ieņēmumiem uzskata to ieņēmumu daļu, kuru veido:

- 1) dividendes;
- 2) procentu maksājumi un tiem pielīdzināmie maksājumi;
- 3) īres, nomas maksas un autoratlīdzības maksājumi (izņemot īres, nomas maksas un autoratlīdzības maksājumus, kas gūti juridiska veidojuma pamata komercdarbības ietvaros);
- 4) ieņēmumi no annuitātes līgumiem;
- 5) ieņēmumi, kas tiek gūti tādu finanšu aktīvu atsavināšanas darījumu rezultātā, kuri ģenerē šīs daļas 1., 2., 3. vai 4. punktā minētos ieņēmumus [izņemot ieņēmumus, kas tiek gūti brokera (dīlera) pamatdarbības rezultātā];
- 6) ieņēmumi, kas tiek gūti darījumos (ieskaitot nākotnes darījumus, darījumus ar opcijām un līdzīgus darījumus) ar finanšu aktīviem [izņemot ieņēmumus, kas tiek gūti brokera (dīlera) pamatdarbības rezultātā];
- 7) ieņēmumi no valūtas maiņas darījumiem [izņemot ieņēmumus, kas tiek gūti brokera (dīlera) pamatdarbības rezultātā];
- 8) mijmaiņas darījumu rezultāts [izņemot to, kas tiek gūts brokera (dīlera) pamatdarbības rezultātā];
- 9) summas, kas tiek gūtas no apdrošināšanas līgumiem ar līdzekļu uzkrāšanu;

- 10) citi ieņēmumi, kas pēc savas ekonomiskās būtības ir pielīdzināmi šīs daļas 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. vai 9. punktā minētajiem ieņēmumiem.

87. pants. Pasīvs nefinanšu juridisks veidojums

Šīs nodaļas izpratnē pasīvs nefinanšu juridisks veidojums ir:

- 1) nefinanšu juridisks veidojums (ar juridiskās personas statusu vai bez tā), kas neatbilst aktīvā nefinanšu juridiska veidojuma pazīmēm;
- 2) šā likuma 68. panta pirmās daļas 2. punktā minētā ieguldījumu iestāde, kas nav iesaistītās valsts finanšu iestāde.

88. pants. Persona, par kuru jāsniedz ziņojums

Šīs nodaļas izpratnē persona, par kuru jāsniedz ziņojums, ir jebkura iesaistītās valsts persona, kura nav:

- 1) kapitālsabiedrība, kuras kapitāla daļas tiek regulāri tirgotas vienā vai vairākos regulētajos finanšu instrumentu tirgos, vai ar to saistīta kapitālsabiedrība;
- 2) valdības institūcija;
- 3) starptautiska organizācija;
- 4) centrālā banka;
- 5) finanšu iestāde.

89. pants. Ziņošanai pakļauts konts

Šīs nodaļas izpratnē par ziņošanai pakļautu kontu atzīst finanšu kontu, kura turētājs ir viena no šādām personām:

- 1) viena vai vairākas personas, par kurām jāsniedz ziņojums;
- 2) pasīvs nefinanšu juridisks veidojums ar vienu vai vairākiem patiesajiem labuma guvējiem, kuri pēc šajā nodaļā paredzēto kontu pienācīgas pārbaudes procedūru izpildes ir atzīstami par personām, par kurām jāsniedz ziņojums.

90. pants. Finanšu konti un to iedalījums atkarībā no kontā esošajiem aktīviem

(1) Šīs nodaļas izpratnē finanšu konti ir finanšu iestādes uzturēti konti, kas ir:

- 1) noguldījumu konts, kas ir jebkurš komerckonts, norēķinu konts, maksājuma konts, krājkonts, termiņa konts, krājaizdevuma konts vai konts, kuru apliecina noguldījuma sertifikāts, krājaizdevuma sertifikāts, ieguldījuma sertifikāts, parāda sertifikāts vai cits līdzīgs instruments un kuru uztur finanšu iestāde, veicot parastu bankas (kreditīestādes) darbību vai līdzīgu saimniecisko darbību. Noguldījuma konts ietver arī summu, kuru apdrošināšanas sabiedrība saskaņā ar garantētu ieguldījumu līgumu vai līdzīgu līgumu tur, lai iemaksātu vai ieskaitītu par šo summu pienākošos procentus;
- 2) finanšu instrumentu konts, kas ir konts (kas nav apdrošināšanas līgums vai annuitātes līgums), kurā par labu klientam tiek turēti viens vai vairāki finanšu aktīvi;
- 3) attiecībā uz ieguldījumu iestādi — jebkādas līdzdalības daļas finanšu iestādes kapitālā vai parādkapitālā, izņemot līdzdalības daļas tādas ieguldījumu iestādes kapitālā vai parādkapitālā, kas ir ieguldījumu iestāde tikai tādēļ, ka tā sniedz klientam ieguldījumu konsultācijas vai pārvaldīšanas pakalpojumus saistībā ar tādu klienta finanšu aktīvu ieguldīšanu, pārvaldīšanu vai administrēšanu, kuri klienta vārdā ir ieguldīti citā finanšu iestādē;
- 4) attiecībā uz tādu finanšu iestādi, kas nav minēta šīs daļas 3. punktā, — jebkādas līdzdalības daļas iestādes kapitālā vai parādkapitālā, ja līdzdalība nodibināta tā, lai izvairītos no informācijas sniegšanas atbilstoši šā likuma 100. panta pirmajā daļā noteiktajam;

- 5) ar finanšu iestādi noslēgtie apdrošināšanas līgumi ar līdzekļu uzkrāšanu un annuitātes līgumi, izņemot tādus ar fizisko personu noslēgtos tūlītējas izmaksas annuitātes līgumus, kuri nav tirgum piesaistītie līgumi, neparedz atlīdzības saņemšanas tiesību nodošanu citām personām un saskaņā ar kuriem iemaksas tiek veiktas no izslēgtā konta izmaksātajiem pensiju vai invaliditātes maksājumiem.

(2) Par finanšu kontu šīs nodaļas piemērošanai neuzskata kontu, kas atbilstoši šā likuma 96. pantam atzīts par izslēgto kontu.

91. pants. Līdzdalības daļa kapitālā

(1) Šā likuma 90. panta pirmās daļas 3. un 4. punkta izpratnē par līdzdalības daļu kapitālā atzīst arī līdzdalības daļu peļņā.

(2) Attiecībā uz tādu trastu, kas ir finanšu iestāde, uzskata, ka līdzdalības daļu kapitālā tur jebkura persona, kuru uzskata par dibinātāju vai labuma guvēju saistībā ar visu trastu vai tā daļu, vai cita fiziskā persona, kura īsteno galīgo faktisko trasta kontroli. Personu, par kuru jāsniedz ziņojums, uzskata par labuma guvēju saistībā ar trastu, ja šādai personai ir tiesības tieši vai netieši (piemēram, ar nominālo finanšu aktīvu turētāja starpniecību) saņemt obligāto peļņas daļu vai šī persona tieši vai netieši var saņemt diskrecionāru (pēc ieskatiem vai norādījumiem) peļņas daļu no trasta.

92. pants. Annuitātes līgums

Šīs nodaļas izpratnē annuitātes līgums ir:

- 1) mūža pensijas apdrošināšanas līgums, saskaņā ar kuru ir paredzēta apdrošināšanas atlīdzība tādā laikposmā, kuru kopumā vai daļēji nosaka, ņemot vērā vienas vai vairāku fizisko personu paredzamo dzīves ilgumu;
- 2) līgums, kuru uzskata par annuitātes līgumu saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem vai pastāvošo praksi, kurā līgums noslēgts, un saskaņā ar kuru apdrošināšanas atlīdzība tiek maksāta noteiktā vairāku gadu laikposmā.

93. pants. Apdrošināšanas līgums ar līdzekļu uzkrāšanu

Šīs nodaļas izpratnē apdrošināšanas līgums ar līdzekļu uzkrāšanu ir dzīvības apdrošināšanas līgums (izņemot pārapirošināšanas līgumu), kuram ir naudas vērtība.

94. pants. Naudas vērtība

(1) Šīs nodaļas izpratnē naudas vērtība ir summa, ko apdrošinājumaņēmējs ir tiesīgs saņemt līguma izbeigšanas gadījumā vai apdrošinātais — apdrošināšanas līguma termiņa beigās (uzkrātais kapitāls) (to nosaka, neatskaitot maksu par līguma izbeigšanu vai aizdevumu saistībā ar apdrošināšanas līgumu), vai summa, ko persona var aizņemt saskaņā vai saistībā ar līguma noteikumiem — atkarībā no tā, kura summa ir lielāka.

(2) Neatkarīgi no šā panta pirmajā daļā minētā naudas vērtība neietver summu, kas jāmaksā saskaņā ar apdrošināšanas līgumu:

- 1) vienīgi pamatojoties uz tādas personas nāvi, attiecībā uz kuru ir spēkā dzīvības apdrošināšanas līgums;
- 2) kā apdrošināšanas atlīdzība personai savainojuma vai slimības gadījumā vai cita apdrošināšanas atlīdzība, ar kuru tiek kompensēti zaudējumi, kas rodas, iestājoties apdrošināšanas gadījumam;
- 3) kā iepriekš samaksātas apdrošināšanas prēmijas atmaksa (neņemot vērā atskaitījumus no apdrošināšanas prēmijas, — neatkarīgi no tā, vai tie ir piemēroti vai nav) saskaņā ar apdrošināšanas līguma (izņemot apdrošināšanas līgumu ar līdzekļu uzkrāšanu vai annuitātes līgumu) anulēšanu vai izbeigšanu vai apdrošinātā riska iespējamības samazināšanos apdrošināšanas līguma darbības laikā vai gadījumos, kad apdrošināšanas prēmijas tiek labotas ieraksta kļūdas vai citas līdzīgas kļūdas dēļ;

- 4) kā apdrošināšanas līguma darbības laikā izmaksājamas summas (bonusi), izņemot summas (bonusus) līguma termiņa beigu gadījumā, saskaņā ar apdrošināšanas līgumu, kura termiņa laikā apdrošināšanas atlīdzības izmaksas paredzētas saskaņā ar šīs daļas 2. punktu;
- 5) kā iepriekš iemaksātu apdrošināšanas prēmiju atmaksa attiecībā uz tādu apdrošināšanas līgumu, par kuru apdrošināšanas prēmijas jāmaksā periodiski, ja iepriekš iemaksāto apdrošināšanas prēmiju apmērs nepārsniedz ikgadējā perioda nākamo maksājamo apdrošināšanas prēmiju.

95. pants. Konta turētājs

(1) Šīs nodaļas izpratnē konta turētājs ir:

- 1) attiecībā uz apdrošināšanas līgumu ar līdzekļu uzkrāšanu vai annuitātes līgumu — persona, kurai ir tiesības saņemt uzkrātos līdzekļus vai mainīt līguma labuma guvēju. Ja neviens nevar saņemt uzkrātos līdzekļus vai mainīt līguma labuma guvēju, konta turētājs ir jebkura persona, kas līgumā norādīta kā īpašnieks, un jebkura persona, kura ir tiesīga saņemt maksājumu saskaņā ar līguma noteikumiem. Apdrošināšanas līguma ar līdzekļu uzkrāšanu vai annuitātes līguma termiņa beigās par konta turētāju tiek uzskatīta persona, kura ir tiesīga saņemt maksājumu saskaņā ar līguma noteikumiem;
- 2) attiecībā uz pārējiem kontiem — persona, ko finanšu iestāde, kurā atvērts konts, norādījusi vai identificējusi kā finanšu konta turētāju.

(2) Persona, kas nav finanšu iestāde, turot finanšu kontu citas personas labā (vārdā, uzdevumā) kā aģents, turētājs, nominālā konta turētājs, parakstītājs, ieguldījumu konsultants vai starpnieks, netiek uzskatīta par konta turētāju; par konta turētāju tiek uzskatīta persona, kuras labā (vārdā, uzdevumā) tiek turēts konts.

96. pants. Izslēgtais konts

(1) Šīs nodaļas izpratnē izslēgtais konts ir jebkurš no šādiem kontiem:

- 1) pensiju konts, kas atbilst visām šādām prasībām:
 - a) konts ir pakļauts regulējumam kā pensiju plāna dalībnieka personīgais konts vai ir daļa no reģistrētā vai regulētā pensiju plāna izmaksu nodrošināšanai (ieskaitot pensijas invaliditātes vai nāves gadījumā),
 - b) kontam ir piemērojami nodokļu atvieglojumi (proti, iemaksas kontā, kas citādi būtu pakļautas nodokļu uzlikšanai, ir atskaitāmas vai izslēgtas no konta turētāja ieņēmumiem vai tām uzliek nodokli ar samazinātu likmi, vai arī no konta gūtajiem ieguldījumu ienākumiem piemēro atliktos nodokļu maksājumus vai samazinātu nodokļu likmi),
 - c) par kontu katru gadu sniedz informāciju nodokļu administrēšanas iestādēm tiesību aktos paredzētajā kārtībā,
 - d) līdzekļu izņemšanai ir paredzēti īpaši nosacījumi — pensijas vecuma sasniegšana, invaliditāte vai nāve — vai arī tiek piemērotas sankcijas par līdzekļu izņemšanu pirms attiecīgo nosacījumu iestāšanās,
 - e) ikgadējo iemaksu maksimālais apjoms, piemērojot Ministru kabineta noteiktās pienācīgas pārbaudes procedūras, nepārsniedz summu, kas pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 50 000, vai maksimālā iemaksa kontā, piemērojot Ministru kabineta noteiktās pienācīgas pārbaudes procedūras, visa mūža garumā nepārsniedz summu, kas pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 1 000 000;

- 2) finanšu konts, kas atbilst šīs daļas 1. punkta “e” apakšpunkta prasībām, būs atbilstošs tām arī tad, ja uz šādu finanšu kontu varētu pārnest aktīvus vai naudas summas no viena vai vairākiem finanšu kontiem, kuri atbilst šīs daļas 1. vai 3. punkta prasībām, vai no viena vai vairākiem pensiju fondiem, kuri atbilst šā likuma 76., 77. un 78. panta prasībām;
- 3) konts, kas atbilst visām šādām prasībām:
 - a) konts finanšu jomu reglamentējošos normatīvajos aktos tiek regulēts kā ieguldījumu instruments, kura mērķis nav pensiju uzkrājumi, un to regulāri tirgo regulētajā finanšu instrumentu tirgū vai konts tiek regulēts kā uzkrājumu mehānisms, kura mērķis nav pensiju uzkrājumi,
 - b) kontam ir piemērojami nodokļu atvieglojumi (proti, iemaksas kontā, kas citādi būtu pakļautas nodokļu uzlikšanai, ir atskaitāmas vai izslēgtas no konta turētāja ieņēmumiem vai tām uzliek nodokli ar samazinātu likmi, vai arī no konta gūtajiem ieguldījumu ienākumiem piemēro atliktos nodokļu maksājumus vai samazinātu nodokļu likmi),
 - c) līdzekļu izņemšanai ir paredzēti īpaši nosacījumi, kas saistīti ar ieguldījumu konta vai krājkonta mērķi (piemēram, izglītības vai medicīnas pabalstu sniegšanai), vai arī tiek piemērotas sankcijas par līdzekļu izņemšanu pirms šādu kritēriju izpildes,
 - d) ikgadējo iemaksu maksimālais apjoms nepārsniedz summu, kas pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsaucēs kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 50 000, piemērojot Ministru kabineta noteiktās pienācīgas pārbaudes procedūras;
- 4) finanšu konts, kas atbilst šīs daļas 3. punkta “d” apakšpunkta prasībām, būs atbilstošs tām arī tad, ja uz šādu finanšu kontu var pārnest aktīvus vai naudas summas no viena vai vairākiem finanšu kontiem, kuri atbilst šīs daļas 1. vai 3. punkta prasībām, vai no viena vai vairākiem pensiju fondiem, kuri atbilst šā likuma 76., 77. un 78. panta prasībām;
- 5) dzīvības apdrošināšanas līgums, kas aptver laikposmu, kurš beidzas, pirms apdrošinātā persona sasniedz 90 gadu vecumu, ievērojot noteikumu, ka līgums atbilst visām šādām prasībām:
 - a) periodiskās prēmijas, kas laika gaitā nesamazinās, ir maksājamas vismaz katru gadu, kamēr līgums ir spēkā, vai līdz apdrošinātā persona sasniedz 90 gadu vecumu — atkarībā no tā, kurš laikposms ir īsāks,
 - b) līgumam nav tādas vērtības, kuru jebkura persona var saņemt, neizbeidzot līgumu (uzkrāto līdzekļu izņemšana, aizdevums vai kā citādi),
 - c) summa (izņemot izmaksas nāves gadījumā), kas maksājama, anulējot vai izbeidzot līgumu, nedrīkst pārsniegt kopējās atbilstoši līgumam iemaksātās prēmijas, atskaitot piemērojamos riska un komisiju maksājumus līguma darbības laikā, un jebkādas citas summas, kas izmaksātas pirms līguma anulēšanas vai izbeigšanas,
 - d) apdrošināšanas atlīdzības saņemšanas tiesības netiek nodotas citai personai peļņas gūšanas nolūkos;
- 6) konts, kurā tur vienīgi mirušās personas mantojumu, ja šā konta dokumentācijā ir atrodama mirušās personas testamenta kopija vai miršanas apliecība;
- 7) konts, kas tiek uzturēts saistībā ar tiesas lēmumu vai spriedumu;

- 8) konts, kas tiek uzturēts nekustamā vai kustamā īpašuma pārdošanas, maiņas, izīrēšanas vai iznomāšanas darījuma izpildei, ievērojot nosacījumu, ka konts atbilst visām šādām prasībām:
 - a) kontā tiek ieskaitīts vienīgi avansa maksājums, rokasnauda vai depozīts tādā apmērā, lai garantētu tādas saistības izpildi, kura ir tieši saistīta ar darījumu, vai līdzīgs maksājums, vai kontā tiek ieskaitīti tādi finanšu līdzekļi, kas saistīti ar īpašuma pārdošanu, maiņu, izīrēšanu vai iznomāšanu,
 - b) konts tiek uzturēts un izmantots vienīgi tādēļ, lai garantētu pircēja saistības samaksāt pirkuma cenu par īpašumu, pārdevēja iespējamās saistības vai īrnieka vai nomnieka saistības atlīdzināt īrētajam vai nomātajam īpašumam nodarītos zaudējumus saskaņā ar darījuma noteikumiem,
 - c) kontā esošie finanšu līdzekļi, ieskaitot no tiem gūtos ienākumus, ir izmaksājami vai citādi sadalāmi pircēja, pārdevēja, iznomātāja vai nomnieka interesēs (tostarp, lai izpildītu šādu personu saistības), īpašumu pārdodot, apmainot vai nododot, arī tad, ja darījums ir izbeigts,
 - d) konts nav finanšu nodrošinājuma konts vai līdzīgs konts, kas tiek uzturēts saistībā ar finanšu aktīva pārdošanu vai apmaiņu,
 - e) konts nav saistīts ar šā panta 11. punktā minēto kontu;
- 9) konts, kas tiek uzturēts saistībā ar finanšu iestādes, kura apkalpo ar nekustamo īpašumu nodrošinātu aizdevumu, pienākumu rezervēt maksājuma daļu vienīgi tādēļ, lai nodrošinātu ar nekustamo īpašumu saistīto nodokļu vai apdrošināšanas samaksu vēlāk;
- 10) konts, kas ir nodibināts saistībā ar finanšu iestādes pienākumu vienīgi nodrošināt nodokļu samaksu vēlāk;
- 11) noguldījumu konts, kas atbilst visām šādām prasībām:
 - a) kontā tiek ieskaitītas tikai tādas summas, kas paredzētas kredītkartes vai citas atjaunojamas kredītlīnijas debeta atlikuma (klientu parādsaistību) dzēšanai, un pārmaxa klientam netiek atmaksāta nekavējoties,
 - b) finanšu iestāde īsteno pasākumus un procedūras, lai novērstu to, ka kontā tiek ieskaitīta pārmaxa, kas pārsniedz summu, kura pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsaucē kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 50 000, vai lai nodrošinātu, ka pārmaxa, kas pārsniedz iepriekš minēto summu, klientam tiek atmaksāta 60 dienu laikā, minēto summu aprēķinam piemērojot Ministru kabineta noteiktās kontu pienācīgas pārbaudes procedūras. Šim nolūkam pārmaxas summā netiek ieskaitītas apstrīdēto maksājumu summas, bet tiek ieskaitītas kompensācijas par preču atpakaļatdošanu;
- 12) pensiju plāna dalībnieka individuālais konts, kas tiek regulēts atbilstoši likumam "Par privātajiem pensiju fondiem";
- 13) valsts fondēto pensiju shēmas dalībnieka konts, kas tiek regulēts saskaņā ar Valsts fondēto pensiju likumu.

(2) Finanšu iestāde ir tiesīga par izslēgtu kontu atzīt iepriekšpastāvējušu fiziskās personas finanšu kontu (izņemot annuitātes līgumu), kas atbilst visām šādām pazīmēm:

- 1) tā ikgadējais konta beigu atlikums nepārsniedz summu, kas pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsaucē kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 1000;
- 2) konta turētājs saistībā ar šo kontu vai konta turētāja citu kontu attiecīgajā finanšu iestādē pēdējo triju gadu laikā nav veicis nevienu darījumu;
- 3) finanšu iestāde pēdējo sešu gadu laikā nav saņēmusi no konta turētāja jaunu, papildu vai precizētu informāciju saistībā ar šā konta vai konta turētāja cita konta uzturēšanu;

- 4) attiecīgā finanšu iestāde pēdējo sešu gadu laikā nav sazinājusies ar konta turētāju saistībā ar jebkuru kontu, ko tas tur šajā finanšu iestādē, ja par izslēgtu tiek atzīts konts, kas ir apdrošināšanas līgums ar līdzekļu uzkrājumu.

97. pants. Iepriekšpastāvējis konts

(1) Iepriekšpastāvējis konts ir fiziskās personas vai juridiska veidojuma konts, ko finanšu iestāde uztur kontu kategorijas noteikšanas datumā. Kontu kategorijas noteikšanas datums kontiem, kuru turētājs vai patiesais labuma guvējs ir citas Eiropas Savienības valsts nodokļu rezidents, ir 2015. gada 31. decembris. Ministru kabinets, nosakot iesaistīto valstu sarakstu, attiecībā uz katru iesaistīto valsti, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts un ar kuru notiek automātiskā informācijas apmaiņa par finanšu kontiem, nosaka kontu kategorijas noteikšanas datumu.

(2) Iepriekšpastāvējis konts ir arī finanšu konts, kas atvērts pēc kontu kategorijas noteikšanas datuma, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- 1) šāda konta turētājs jau līdz minētajam datumam tur attiecīgajā finanšu iestādē (vai ar to saistītā juridiskā veidojumā, kas darbojas Latvijas Republikā) citu finanšu kontu, kas ir atzīstams par iepriekšpastāvēju kontu saskaņā ar šā panta pirmo daļu;
- 2) finanšu iestāde (vai attiecīgi ar to saistīts juridisks veidojums, kas darbojas Latvijas Republikā) visus šā konta turētāja kontus uzskata par vienotu finanšu kontu, piemērojot Ministru kabineta noteiktās kontu pienācīgas pārbaudes procedūras, kuras attiecas uz kontu beigu atlikuma vai vērtības noteikšanu un paļaušanos uz konta turētāja paša sniegto apliecinājumu vai dokumentārajiem pierādījumiem;
- 3) finanšu iestāde, piemērojot atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumam finanšu iestādes apstiprinātās klientu identifikācijas un izpētes procedūras attiecībā uz šo kontu, ir tiesīga paļauties uz minēto procedūru piemērošanas rezultātiem, kas attiecas uz šā panta pirmajā daļā norādīto iepriekšpastāvēju kontu;
- 4) lai atvērtu finanšu kontu pēc šajā pantā pirmajā daļā norādītā datuma, konta turētājam nav jāsniedz jauna, papildu vai precizēta informācija, izņemot tādu informāciju, kas iesniedzama šīs nodaļas regulējuma mērķu sasniegšanai.

(3) Ja finanšu iestāde izmanto šā likuma 99. panta ceturtajā daļā noteiktās tiesības, tā par kontu kategorijas noteikšanas datumu uzskata 2015. gada 31. decembri.

98. pants. Jauns konts

Par jaunu kontu atzīst finanšu iestādes uzturētu kontu, kas atvērts pēc kontu kategorijas noteikšanas datuma, izņemot gadījumus, kad finanšu iestāde to atzīst par iepriekšpastāvēju kontu saskaņā ar šā likuma 97. panta otro daļu.

99. pants. Pienācīgas pārbaudes procedūras

(1) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā finanšu iestāde izpilda kontu pienācīgas pārbaudes procedūras.

(2) Finanšu iestāde noskaidro, vai jauns konts ir pakļauts ziņošanai šajā nodaļā noteiktajā kārtībā, pamatojoties uz finanšu iestādes klienta paša sniegtajā apliecinājumā par nodokļu rezidenci ietvertu informāciju, ja vien tā nenonāk pretrunā ar datiem, kurus finanšu iestāde iegūst par klientu saistībā ar konta atvēršanu un atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumam finanšu iestādes apstiprināto klientu identifikācijas un izpētes procedūru piemērošanas gaitā.

(3) Finanšu iestāde noskaidro, vai iepriekšpastāvējis konts ir pakļauts ziņošanai šajā nodaļā paredzētajā kārtībā saskaņā ar Ministru kabineta noteiktajām pienācīgas pārbaudes procedūrām, tostarp pamatojoties arī uz informāciju, kuru finanšu iestāde iegūst par klientu saistībā ar konta atvēršanu un atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumam finanšu iestādes apstiprināto klientu identifikācijas un izpētes procedūru piemērošanas gaitā. Finanšu iestāde, noskaidrojot, vai iepriekšpastāvējis konts ir pakļauts ziņošanai šajā nodaļā

noteiktajā kārtībā, ir tiesīga arī pamatoties tikai uz klienta paša sniegtajā apliecinājumā par nodokļu rezidenci ietverto informāciju, ja vien tā nenonāk pretrunā ar datiem, ko finanšu iestāde iegūst par klientu saistībā ar konta atvēršanu un atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumam finanšu iestādes apstiprināto klientu identifikācijas un izpētes procedūru piemērošanas gaitā.

(4) Finanšu iestāde ir tiesīga piemērot šajā nodaļā un Ministru kabineta noteikumos minētās kontu pienācīgas pārbaudes procedūras arī attiecībā uz tiem finanšu kontiem, kuru turētāji vai patiesā labuma guvēji pienācīgas pārbaudes veikšanas laikā nav uzskatāmi par personām, attiecībā uz kurām jāsniedz šā likuma 100. pantā minētā informācija.

(5) Finanšu iestāde ir tiesīga izmantot ārpakalpojumu sniedzējus šajā nodaļā noteikto pienākumu izpildei, uzņemoties atbildību par ārpakalpojumu sniedzēju darbībām vai bezdarbību.

(6) Finanšu konta turētājam un pasīva nefinanšu juridiska veidojuma patiesajam labuma guvējam ir pienākums finanšu iestādes noteiktajā termiņā iesniegt finanšu iestādei pareizu un patiesu paša apliecinājumu par nodokļu rezidences vietu vai jaunus dokumentārus pierādījumus.

100. pants. Finanšu iestādes pienākumi

(1) Šā likuma 71. pantā minētajai finanšu iestādei ir pienākums sniegt Valsts ieņēmumu dienestam par katru ziņošanai pakļauto kontu, ko finanšu iestāde noskaidro saskaņā ar Ministru kabineta noteiktajām kontu pienācīgas pārbaudes procedūrām, šādu informāciju:

- 1) ja konta turētājs ir fiziskā persona, — iesaistītās valsts personas (kas ir konta turētājs) vārds, uzvārds, dzimšanas datums un vieta, adrese, attiecīgās iesaistītās valsts nosaukums, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs (ja tāds tiek piešķirts);
- 2) ja konta turētājs ir juridisks veidojums, — iesaistītās valsts personas (kas ir konta turētājs) nosaukums, adrese, attiecīgās iesaistītās valsts nosaukums, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs (ja tāds tiek piešķirts);
- 3) ja konta turētājs ir juridisks veidojums un šim veidojumam ir viens vai vairāki patiesā labuma guvēji, kas pēc pienācīgas pārbaudes procedūru piemērošanas ir atzīti par personām, par kurām jāsniedz ziņojums, — konta turētāja nosaukums, adrese, ziņas par iesaistītās valsts un citas valsts nodokļu rezidenta statusu, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs (ja tāds tiek piešķirts), katra patiesā labuma guvēja (kas ir iesaistītās valsts persona, par kuru jāsniedz ziņojums) vārds, uzvārds, dzimšanas datums un vieta, adrese, attiecīgās iesaistītās valsts nosaukums, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs (ja tāds tiek piešķirts);
- 4) konta numurs (vai funkcionālais ekvivalents, ja konta numura nav);
- 5) finanšu iestādes, kas sniedz ziņojumus, nosaukums un identifikācijas numurs (ja tāds ir);
- 6) konta beigu atlikums vai vērtība (tostarp — attiecībā uz uzkrājošās apdrošināšanas līgumu vai annuitātes līgumu — vērtība naudā vai atpirkuma summa) attiecīgā kalendāra gada vai cita attiecīgā ziņošanas perioda beigās vai, ja konts attiecīgajā gadā vai ziņošanas periodā tika slēgts, informācija par konta slēgšanu;
- 7) par finanšu instrumentu kontu:
 - a) procentu kopējā bruto summa, dividenžu kopējā bruto summa, citu ienākumu, kuri gūti saistībā ar kontā turētajiem aktīviem, kopējā bruto summa, kas katrā gadījumā iemaksāta kontā vai kreditēta uz kontu (vai saistībā ar kontu) kalendāra gadā vai citā attiecīgajā ziņošanas periodā,
 - b) kopējie bruto ieņēmumi no finanšu aktīvu pārdošanas vai dzēšanas, kuri iemaksāti kontā vai kreditēti uz kontu kalendāra gadā vai citā attiecīgajā ziņošanas periodā, kurā finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, rīkojās kā turētājiestāde, ieguldījumu iestāde, nominālais finanšu aktīvu turētājs vai kā konta turētāja aģents;

- 8) par noguldījumu kontu — procentu kopējā bruto summa, kas iemaksāta kontā vai kreditēta uz kontu kalendāra gadā vai citā attiecīgajā ziņošanas periodā saistībā ar šajā noguldījumu kontā turētajiem finanšu aktīviem;
- 9) par jebkuru tādu ziņošanai pakļautu finanšu kontu, kas nav minēts šīs daļas 7. vai 8. punktā, — kopējā bruto summa, kura iemaksāta vai kreditēta konta turētājam saistībā ar kontu (tostarp kopējā summa par jebkādiem ar dzēšanu saistītiem maksājumiem konta turētājam) kalendāra gadā vai citā attiecīgajā ziņošanas periodā, attiecībā uz kuru finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, ir maksājuma saistībām pakļauta persona vai parādnieks.

(2) Atbilstoši šā panta pirmajai daļai paziņotajā informācijā norāda katras summas valūtu.

(3) Ja ziņošanai pakļauts konts ir iepriekšpastāvējis konts, neatkarīgi no šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3. punkta noteikumiem finanšu iestādei nav pienākuma ziņot konta turētāja, patiesā labuma guvēja nodokļu maksātāja identifikācijas numuru vai dzimšanas datumu, ja šāda nodokļu maksātāja identifikācijas numura vai dzimšanas datuma nav finanšu iestādes rīcībā. Finanšu iestādei, kas sniedz ziņojumus, ir pienākums veikt nepieciešamās papildu darbības, lai iegūtu nodokļu maksātāja identifikācijas numuru vai dzimšanas datumu attiecībā uz iepriekšpastāvējušiem kontiem līdz tā otrā kalendāra gada beigām, kas seko gadam, kurā iepriekšpastāvējuši konti tika identificēti kā konti, par kuriem jāsniedz ziņojums.

(4) Neatkarīgi no šā panta pirmās daļas 1. un 3. punkta noteikumiem dzimšanas vietas dati nav jāziņo, izņemot gadījumus, kad:

- 1) finanšu iestādei, kas sniedz ziņojumus, ir bijis pienākums iegūt un ziņot šos datus saskaņā ar citiem normatīvajiem aktiem;
- 2) tie pieejami elektroniski uzmeklējamus datus, ko uztur finanšu iestāde, kura sniedz ziņojumus.

(5) Kārtību, kādā finanšu iestādes šā panta pirmajā daļā norādīto informāciju sniedz Valsts ieņēmumu dienestam nodošanai citas valsts kompetentajai iestādei un Valsts ieņēmumu dienests šo informāciju nodod citu valstu kompetentajām iestādēm, nosaka Ministru kabinets.

(6) Finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, pirms ziņojumu sniegšanas Valsts ieņēmumu dienestam informē savus klientus, par ko jāsniedz ziņojums un ka viņu dati tiks apstrādāti un nosūtīti Valsts ieņēmumu dienestam šajā nodaļā noteiktajā kārtībā un paredzētajam mērķim.

101. pants. Valsts ieņēmumu dienesta pienākumi attiecībā uz informācijas apmaiņu par finanšu kontiem

(1) Valsts ieņēmumu dienests šā likuma 100. panta pirmajā daļā noteikto informāciju iesaistītās valsts kompetentajai iestādei sniedz vismaz reizi gadā ne vēlāk kā deviņu mēnešu laikā pēc tā kalendāra gada beigām, uz kuru attiecas informācija.

(2) Sarakstu ar izņēmuma finanšu iestāžu un izslēgto finanšu kontu veidiem Valsts ieņēmumu dienests nosūta Eiropas Komisijai publicēšanai Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.”

2. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 15. punktu šādā redakcijā:

“15) Padomes 2014. gada 9. decembra direktīvas 2014/107/ES, ar ko groza direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automātisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 31. decembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

53. 253L/12 Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā

Izdarīt Pievienotās vērtības nodokļa likumā (Latvijas Vēstnesis, 2012, 197. nr.; 2013, 27., 194., 232., 237. nr.; 2014, 123. nr.; 2015, 42., 248. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 66. panta trešās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Ja nodokļu maksātājam — juridiskajai personai — tiesa ir pasludinājusi maksātnespējas procesu un tas ir izslēgts no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra līdz maksātnespējas procesa pasludināšanai, pamatojoties uz kādu no šā likuma 73. panta pirmās daļas 1., 4., 5., 6., 11. vai 12. punktā vai trešajā daļā minētajiem apstākļiem, reģistrāciju Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā neatsaka.”

2. Papildināt 69. panta pirmo daļu ar 6. un 7. punktu šādā redakcijā:

- “6) nodokļa maksātāja — juridiskās personas amatpersona vai nodokļa maksātājs — fiziskā persona ir iekļauta riska personu sarakstā atbilstoši likumam “Par nodokļiem un nodevām”;
- 7) nodokļa maksātājam—komersantam, pamatojoties uz tā lēmumu, saskaņā ar Komerclikumu ir apturēta komersanta darbība.”

3. 70. pantā:

aizstāt pirmās daļas ievaddaļā skaitļus un vārdus “73. panta pirmās daļas 4., 5. vai 6. punktu” ar skaitļiem un vārdiem “73. panta pirmās daļas 4., 5., 6. vai 11. punktu vai trešo daļu”;

izteikt pirmās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

- “3) Valsts ieņēmumu dienesta pieprasītās informācijas (saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinājošu dokumentu, grāmatvedības uzskaites dokumentu, kā arī citas informācijas, kas raksturo darbības, kuras ietekmēja vai ietekmē nodokļa aprēķinu un nomaksu) iesniegšanas;”;

papildināt pirmo daļu ar 6., 7. un 8. punktu šādā redakcijā:

- “6) Valsts ieņēmumu dienesta lēmuma par nodokļa maksātāja — juridiskās personas amatpersonas vai nodokļa maksātāja — fiziskās personas izslēgšanas no riska personu saraksta atbilstoši likumam “Par nodokļiem un nodevām”;
- 7) nodokļa maksātāja — juridiskās personas amatpersonas, kas ir iekļauta riska personu sarakstā atbilstoši likumam “Par nodokļiem un nodevām”, nomaiņas ar amatpersonu, kas nav iekļauta minētajā riska personu sarakstā;
- 8) pilnīgas un pamatotas informācijas iesniegšanas par reģistrēta nodokļa maksātāja materiāltehnikajām un finansiālajām iespējām veikt saimniecisko darbību.”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja nodokļu maksātājs — juridiskā persona —, kuram pasludināts maksātnespējas process, līdz maksātnespējas procesa pasludināšanai ir izslēgts no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra, pamatojoties uz kādu no šā likuma 73. panta pirmās daļas 4., 5., 6. vai 11. punktā vai trešajā daļā minētajiem apstākļiem, šo nodokļa maksātāju atkārtoti reģistrē Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā šā likuma 66. pantā noteiktajā kārtībā arī tad, ja nav izpildīti šā panta pirmajā daļā minētie nosacījumi.”

4. 73. pantā:

izteikt pirmās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) reģistrēta nodokļa maksātāja darbības laikā iestājas vismaz viens no šādiem apstākļiem:

- a) 30 dienu laikā pēc šajā likumā noteiktā nodokļa deklarācijas iesniegšanas termiņa nav iesniegta nodokļa deklarācija,
- b) nodokļa deklarācijā ir sniegta nepatiesa informācija,
- c) Valsts ieņēmumu dienesta rakstveida pieprasījumā noteiktajā termiņā nav iesniegta pieprasītā informācija (saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinoši dokumenti, grāmatvedības uzskaites dokumenti, kā arī cita informācija, kas raksturo darbības, kuras ietekmēja vai ietekmē nodokļa aprēķinu un nomaksu),
- d) reģistrēts nodokļa maksātājs ir sniedzis nepamatotu vai nepatiesu informāciju par materiāltehnikajām un finansiālajām iespējām veikt saimniecisko darbību;”;

papildināt pirmo daļu ar 11. un 12. punktu šādā redakcijā:

“11) reģistrēta nodokļa maksātāja materiāltehnikās un finansiālās iespējas neatbilst nevienam no tā saimnieciskās darbības veidiem;

12) reģistrētam nodokļa maksātājam—komersantam, pamatojoties uz tā lēmumu, saskaņā ar Komerclikumu ir apturēta komersanta darbība.”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības izslēgt reģistrētu nodokļa maksātāju no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra, ja reģistrēta nodokļa maksātāja — juridiskās personas amatpersona vai reģistrēts nodokļa maksātājs — fiziskā persona ir iekļauta riska personu sarakstā atbilstoši likumam “Par nodokļiem un nodevām.”

5. Izteikt 79. pantu šādā redakcijā:

“79. pants. Izslēgšana no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra, ja reģistrēts nodokļa maksātājs neiesniedz nodokļa deklarāciju vai pieprasīto informāciju vai sniedz nepatiesu informāciju nodokļa deklarācijā vai nepamatotu vai nepatiesu informāciju par tā materiāltehnikajām un finansiālajām iespējām veikt saimniecisko darbību

(1) Valsts ieņēmumu dienests, ja iestājas vismaz viens no šā likuma 73. panta pirmās daļas 5. punkta “a”, “c” vai “d” apakšpunktā minētajiem apstākļiem, nosūta reģistrētam nodokļa maksātājam rakstveida brīdinājumu par tā izslēgšanu no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra.

(2) Ja 12 darbdienu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā brīdinājuma nosūtīšanas reģistrēts nodokļa maksātājs neiesniedz nodokļa deklarāciju vai pieprasīto informāciju vai sniedz nepamatotu vai nepatiesu informāciju par tā materiāltehnikajām un finansiālajām iespējām veikt saimniecisko darbību, to izslēdz no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra.

(3) Ja Valsts ieņēmumu dienests veiktajā nodokļa pārbaudē konstatē, ka reģistrēts nodokļa maksātājs nodokļa deklarācijā ir sniedzis nepatiesu informāciju, to izslēdz no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra.”

6. Papildināt likuma IX nodaļu ar 83.¹, 83.² un 83.³ pantu šādā redakcijā:

“83.¹ pants. Izslēgšana no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra, ja reģistrēta nodokļa maksātāja materiāltehniskās un finansiālās iespējas neatbilst nevienam no tā saimnieciskās darbības veidiem

Ja Valsts ieņēmumu dienests, veicot nodokļa kontroles un administrēšanas pasākumus, konstatē, ka reģistrēta nodokļa maksātāja materiāltehniskās un finansiālās iespējas neatbilst nevienam no tā saimnieciskās darbības veidiem, Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par reģistrēta nodokļa maksātāja izslēgšanu no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra.

83.² pants. Izslēgšana no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra, ja reģistrētam nodokļa maksātājam—komersantam, pamatojoties uz tā lēmumu, saskaņā ar Komerclikumu ir apturēta komersanta darbība

Ja reģistrēts nodokļa maksātājs—komersants saskaņā ar Komerclikumu ir pieņēmis lēmumu par komersanta darbības apturēšanu, Valsts ieņēmumu dienests piecu darbdienu laikā pēc tam, kad saņemtas ziņas no Komercreģistra par attiecīgā reģistrētā nodokļa maksātāja—komersanta darbības apturēšanu, pieņem lēmumu par reģistrēta nodokļa maksātāja izslēgšanu no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra.

83.³ pants. Izslēgšana no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra, ja reģistrēta nodokļa maksātāja — juridiskās personas amatpersona vai reģistrēts nodokļa maksātājs — fiziskā persona ir iekļauta riska personu sarakstā

(1) Ja Valsts ieņēmumu dienests konstatē, ka reģistrēta nodokļa maksātāja — juridiskās personas amatpersona vai reģistrēts nodokļa maksātājs — fiziskā persona ir iekļauta riska personu sarakstā atbilstoši likumam “Par nodokļiem un nodevām”, Valsts ieņēmumu dienests vērtē, vai reģistrēta nodokļa maksātāja — juridiskās personas amatpersona vai reģistrēts nodokļa maksātājs — fiziskā persona ir veikusi darbības, kuru rezultātā zudis pamats šīs personas iekļaušanai riska personu sarakstā.

(2) Valsts ieņēmumu dienestam, balstoties uz šā panta pirmajā daļā veikto izvērtējumu, ir tiesības pieņemt lēmumu par reģistrēta nodokļa maksātāja izslēgšanu no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra.”

7. 104. pantā:

aizstāt pirmajā daļā skaitļus un vārdus “1. vai 2. punktu” ar skaitļiem un vārdiem “1., 2. vai 12. punktu”;

aizstāt trešajā daļā skaitļus un vārdus “4., 5. vai 6. punktu” ar skaitļiem un vārdiem “4., 5., 6. vai 11. punktu vai trešo daļu”.

8. Papildināt pārejas noteikumus ar 26. punktu šādā redakcijā:

“26. Šā likuma 73. panta pirmās daļas 12. punkts ir piemērojams gadījumos, kad reģistrēta nodokļa maksātāja komersanta darbība ir apturēta, sākot ar 2016. gada 1. janvāri.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

54. 254L/12 Grozījumi Tūrisma likumā

Izdarīt Tūrisma likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 21. nr.; 1999, 22. nr.; 2002, 4. nr.; 2003, 6. nr.; 2006, 7. nr.; 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 97., 205. nr.; 2012, 105. nr.) šādus grozījumus:

1. 6. pantā:

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Tūrisma attīstības valsts politiku īsteno ekonomikas ministra pakļautībā esošā Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra.”;

izslēgt ceturto daļu.

2. 7. pantā:

aizstāt panta nosaukumā vārdus “Tūrisma attīstības valsts aģentūras” ar vārdiem “Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras”;

aizstāt panta ievaddaļā vārdus “Tūrisma attīstības valsts aģentūra” ar vārdiem “Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra”;

izslēgt 6. punktu.

3. Izslēgt 14. panta pirmās daļas 1. punktu.

Likums stājas spēkā 2016. gada 1. februārī.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

55. 255L/12 Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā

Izdarīt Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 118. nr.; 2011, 103., 144. nr.; 2012, 166. nr.; 2013, 40., 46., 61., 87., 234. nr.; 2014, 92., 225. nr.) šādus grozījumus:

Pārejas noteikumos:

aizstāt 27., 28. un 29. punktā skaitli un vārdu “2016. gada” ar skaitli un vārdu “2017. gada” un skaitli un vārdu “2015. gada” — ar skaitli un vārdu “2016. gada”;

papildināt pārejas noteikumus ar 28.¹ punktu šādā redakcijā:

“28.¹ Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa radio programmas apraides atļauja, kas pārreģistrēta atbilstoši šā likuma pārejas noteikumu 27. vai 28. punktam (redakcijā, kas stājas spēkā 2014. gada 26. novembrī), stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī. Līdz 2016. gada 31. decembrim elektroniskais plašsaziņas līdzeklis var saglabāt iepriekš izsniegtajā radio programmas apraides atļaujā noteikto valodas lietojumu, ja līdz 2016. gada 15. janvārim par to paziņojis Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2015. gada 23. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 23.12.2015., Nr. 251.

56. 256L/12 Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā

Izdarīt Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 118. nr.; 2011, 103., 144. nr.; 2012, 166. nr.; 2013, 40., 46., 61., 87., 234. nr.; 2014, 92., 225. nr.; 2015, 251. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izteikt 7. un 8. punktu šādā redakcijā:

“7) **elektroniskais plašsaziņas līdzeklis** — privātpersona, kurai tiesību aktos noteiktajā kārtībā ir izsniegta apraides atļauja vai retranslācijas atļauja vai kura atbilstoši šim likumam ir iesniegusi Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei paziņojumu par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojumu pēc pieprasījuma sniegšanu;

8) **elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuāls pakalpojums pēc pieprasījuma** — elektroniskā plašsaziņas līdzekļa nodrošināts pakalpojums, uz kuru attiecināma elektroniskā plašsaziņas līdzekļa redakcionālā atbildība un kurš tiek sniegts pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma tā izraudzītajā laikā, pamatojoties uz elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iepriekš piedāvāto raidījumu katalogu;”;

izteikt 28. punktu šādā redakcijā:

“28) **retranslācija** — programmas uztveršana un tūlītēja pilnīga vai daļēja izplatīšana Latvijā publiskā elektronisko sakaru tīklā, neizdarot programmā vai raidījuma saturā nekādus grozījumus. Par satura grozījumiem nav uzskatāma programmas vai raidījuma tulkošana (dublējot vai subtitrējot), ja tā izdarīta ar programmas tiesību turētāja piekrišanu;”;

papildināt pantu ar 32.¹ punktu šādā redakcijā:

“32¹) **televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojums** — pakalpojums, kas nodrošina iespēju uztvert televīzijas programmu lietotāja gala iekārtā. Šī definīcija neattiecas uz šā likuma 13. pantā minētajiem gadījumiem;”;

2. 3. pantā:

papildināt panta nosaukumu pēc vārda “līdzekļi” ar vārdiem “un televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzēji”;

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kas ir redakcionāli atbildīgi, atrodas Latvijas jurisdikcijā, ja tie saskaņā ar šā panta otro daļu veic saimniecisko darbību Latvijā vai arī atbilst šā panta trešās daļas nosacījumiem. Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzēji atrodas Latvijas jurisdikcijā, ja tie sniedz televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumus Latvijā.”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdus un skaitļus “otrās daļas 1., 2. un 3. punkta” ar vārdiem “otrās un trešās daļas” un skaitļus un vārdu “50. un 56.” — ar skaitļiem un vārdu “49., 50., 51., 52., 53., 54. un 55.”.

3. Izteikt III nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

“III nodaļa. Apraides atļauja, retranslācijas atļauja un to anulēšana, elektronisko plašsaziņas līdzekļu reģistrācija un darbības izbeigšana”.

4. 19. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“19. pants. Retranslācijas atļauja, retranslācijas un televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniegšanas papildnosacījumi”;

papildināt pantu ar 1.² daļu šādā redakcijā:

“(1²) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējs programmas saņem no attiecīgās programmas īpašnieka (turētāja) norādītā avota, ja likumā nav noteikts citādi. Pildot šā panta sestajā un 6.¹ daļā paredzētos pienākumus, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas sniedz televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumus, ir tiesīgs programmas uztveršanai izmantot attiecīgās televīzijas programmas signālu, ko zemes apraidē ciparformātā galalietotāji uztver bez maksas.”;

izslēgt piekto daļu;

papildināt pantu ar divpadsmito un trīspadsmito daļu šādā redakcijā:

“(12) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējs (tai skaitā elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kurš retranslē televīzijas programmas, izmantojot kabeļtelevīziju papildus šā panta sestajā, 6.¹, astotajā un devītajā daļā paredzētajām programmām) nodrošina, ka visiem tā abonentiem nemainītā veidā tiek pievadītas šādas televīzijas programmas:

- 1) vismaz viena televīzijas programma, kurā galvenokārt tiek ietverti Eiropas Savienības dalībvalstī vai dalībvalstīs veidoti ziņu, analītiskie un informatīvie raidījumi kādā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām;
- 2) vismaz viena televīzijas programma, kuras raidījumu valoda vismaz 50 procentu apmērā no kopējā raidlaika ir valsts valoda, ar nosacījumu, ka minētās programmas kopējais raidlaika apjoms ir vismaz 18 stundas katru diennakti, programmas īpašnieks (turētājs) ir saņēmis apraides atļauju attiecīgās programmas veidošanai un izplatīšanai Latvijā un ievēro apraides atļaujas noteikumus, nodrošina kvalitatīva un nepārtraukta signāla piegādi attiecīgajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kas sniedz televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu;
- 3) vismaz viena televīzijas programma, kurā galvenokārt tiek ietverti Eiropas Savienības dalībvalstī vai dalībvalstīs veidoti populārzinātniskie raidījumi kādā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām;
- 4) vismaz viena televīzijas programma, kurā galvenokārt tiek ietverti Eiropas Savienības dalībvalstī vai dalībvalstīs veidoti raidījumi bērnu un jauniešu auditorijai kādā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām.

(13) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējs, uz kuru attiecas šā panta sestajā, 6.¹, astotajā, devītajā un divpadsmitajā daļā paredzētie pienākumi, attiecīgās televīzijas programmas piedāvāto programmu sarakstā iekļauj pirms citām televīzijas programmām un šajā pantā norādītajā secībā.”

5. Papildināt 21. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Šā panta piemērošanu neietekmē šā likuma III¹ nodaļas noteikumu piemērošana.”

6. Papildināt likumu pēc 21. panta ar III¹ nodaļu šādā redakcijā:

“III¹ nodaļa. Aizliegums izplatīt citu valstu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmas un pakalpojumus pēc pieprasījuma

21.¹ pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālās programmas

retranslāciju no citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts, izņemot gadījumus, kad elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā ir nepārprotami, nopietni un būtiski pārkāpti šā likuma 24. panta devītās vai desmitās daļas vai 26. panta noteikumi un šāds pārkāpums iepriekšējo 12 mēnešu laikā noticis vismaz divas reizes.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju par:

- 1) raidījumiem, kuros konstatēti pārkāpumi;
- 2) pārkāpumu būtību;
- 3) to, uz kādu periodu paredzēts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanas aizliegums Latvijas teritorijā;
- 4) iespēju 15 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas brīža vienoties par pieņemamu risinājumu.

(3) Ja apspriešanās ar attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju 15 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas brīža noslēgusies bez pieņemama risinājuma un elektroniskais plašsaziņas līdzeklis programmā pieļauj jaunu pārkāpumu, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanas aizliegumu, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(4) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.² pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu, kas pilnībā vai galvenokārt vērsta uz Latvijas teritoriju

(1) Ja citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts jurisdikcijā esoša elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālā programma ir pilnībā vai galvenokārt vērsta uz Latvijas teritoriju un Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome konstatē, ka elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālajā programmā ir pārkāpti tādi šā likuma vai citu normatīvo aktu noteikumi, kas paredz detalizētākus vai stingrākus programmu veidošanas nosacījumus nekā Eiropas Savienības tiesību akti, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var nepiemērot šā likuma 21.¹ pantu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, lai panāktu pieņemamu risinājumu, informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli un attiecīgo valsti par konstatētajiem pārkāpumiem. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lūgt attiecīgo valsti nodrošināt to, ka attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ievēro Latvijas normatīvo aktu noteikumus.

(3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var aicināt šo lietu izskatīt kontaktkomitejā, kas izveidota atbilstoši Eiropas Savienības tiesību aktiem.

(4) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, konstatējot programmu veidošanas nosacījumu pārkāpumu, var lemt par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmas izplatīšanas aizliegumu, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā, vai par soda piemērošanu elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, kas ir redakcionāli atbildīgs par attiecīgo programmu, ja ir visi šādi nosacījumi:

- 1) šā panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā divu mēnešu laikā netiek panākts pieņemams risinājums;
- 2) attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis ieguvis jurisdikciju citā valstī, lai apietu Latvijā izvirzītos stingrākus noteikumus;
- 3) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir paziņojusi attiecīgajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim, attiecīgajai valstij un Eiropas Komisijai par nodomu veikt šīs daļas ievaddaļā minētos plānotos pasākumus, sniedzot to pamatojumu;

4) Eiropas Komisija ir pieņēmusi lēmumu par šīs daļas ievaddaļā minēto plānoto pasākumu atbilstību Eiropas Savienības tiesību aktiem.

(5) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.³ pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanu, izņemot gadījumus, kad citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālais pakalpojums pēc pieprasījuma nopietni apdraud:

- 1) sabiedrisko kārtību, jo īpaši noziedzīga nodarījuma novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu, nepilngadīgo personu aizsardzību un cīņu pret naida kurināšanu rases, dzimuma, reliģijas, valstspiederības vai etniskās piederības dēļ, kā arī aizskar personas cieņu;
- 2) sabiedrības veselības aizsardzību;
- 3) sabiedrības drošību, tai skaitā valsts drošību un aizsardzību;
- 4) patērētāju aizsardzību, tai skaitā ieguldītāju aizsardzību.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome lūdz novērst pārkāpumu un informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju par:

- 1) raidījumu, kurā konstatēts pārkāpums;
- 2) pārkāpuma būtību;
- 3) to, uz kādu periodu paredzēts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanas aizliegums Latvijas teritorijā;
- 4) iespēju 15 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas brīža vienoties par pieņemamu risinājumu.

(3) Ja attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis un attiecīgā valsts nav veikuši pasākumus pārkāpuma novēršanai vai šie pasākumi nav bijuši piemēroti, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(4) Steidzamības gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var atkāpties no šā panta otrajā un trešajā daļā norādītās procedūras. Šādā gadījumā tā par veiktajiem pasākumiem iespējami īsākā laikā informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli, attiecīgo valsti un Eiropas Komisiju, norādot steidzamības pamatojumu.

(5) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.⁴ pants. Aizliegums izplatīt citas Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu un audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo tās Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālās programmas retranslāciju un audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanu, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts, izņemot gadījumus, kad elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā vai katalogā ir pārkāpti Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju noteikumi.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome informē attiecīgo elektronisko plašsaziņas līdzekli un attiecīgo Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsti par konstatētajiem pārkāpumiem un meklē pieņemamu risinājumu Eiropas konvencijā par pārrobežu televīziju noteiktajā kārtībā.

(3) Ja elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā vai katalogā ir nepārprotami, nopietni un būtiski pārkāpti šā likuma 24. panta devītās vai desmitās daļas vai 26. panta noteikumi un Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei divu nedēļu laikā pēc šā panta otrajā daļā minētā paziņojuma sniegšanas neizdodas panākt pieņemamu risinājumu, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(4) Visos pārējos iespējamo pārkāpumu gadījumos, ja pārkāpums turpinās astoņus mēnešus pēc šā panta otrajā daļā minētā paziņojuma sniegšanas, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var atbilstoši Eiropas konvencijā par pārrobežu televīziju noteiktajam lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(5) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.⁵ pants. Aizliegums izplatīt citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālo programmu un audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo tās valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālās programmas retranslāciju un audiovizuālā pakalpojuma pēc pieprasījuma izplatīšanu, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju dalībvalsts, izņemot gadījumus, kad audiovizuālajā programmā vai katalogā ir pārkāpti šajā likumā vai citos normatīvajos aktos paredzētie programmu vai katalogu veidošanas nosacījumi.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(3) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu vai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

21.⁶ pants. Aizliegums izplatīt citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammu

(1) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome nodrošina uztveršanas brīvību un Latvijas teritorijā neierobežo citas valsts elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammas izplatīšanu, izņemot gadījumus, kad audioprogrammā ir pārkāpti šajā likumā vai citos normatīvajos aktos paredzētie programmu veidošanas nosacījumi.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var lemt par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammu, norādot periodu, kurā tas būs spēkā Latvijas teritorijā.

(3) Lēmums par aizliegumu izplatīt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audioprogrammu ir vispārīgais administratīvais akts. Lēmums publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

7. 22. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Lai sniegtu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojumu pēc pieprasījuma, pirms tā uzsākšanas pakalpojumu sniedzējs iesniedz paziņojumu Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.”;

izslēgt otro daļu;

aizstāt trešajā daļā vārdus “Reģistrācijas iesniegumā” ar vārdu “Paziņojumā”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdu “Iesniegumam” ar vārdu “Paziņojumam”.

8. Pārejas noteikumos:

aizstāt 27. punktā skaitli un vārdu “50 procentiem” ar skaitli un vārdu “51 procentu”;

papildināt 28. un 29. punktu pēc vārdiem “daļa valsts valodā” ar vārdiem un skaitli “ir 50 procenti vai”;

papildināt pārejas noteikumus ar 32. un 33. punktu šādā redakcijā:

“32. Šā likuma 19. panta divpadsmitās un trīspadsmitās daļas noteikumus piemēro no 2017. gada 1. jūlija. Līdz attiecīgajai dienai elektroniskie plašsaziņas līdzekļi, kas veic televīzijas programmu retranslāciju, Nacionālajā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomē saņem nepieciešamās retranslācijas atļaujas.

33. Grozījumi šā likuma 22. pantā, kas paredz iesniegt Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei paziņojumu par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pakalpojuma pēc pieprasījuma sniegšanas uzsākšanu, nav attiecināmi uz tiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuri līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai ir reģistrēti Nacionālajā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomē kā elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu pēc pieprasījuma sniedzēji.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2016. gada 5. janvārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 05.01.2016., Nr. 2.

57. 257L/12 Patvēruma likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **dalībvalsts** — Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai Šveices Konfederācija;

2) **droša izcelsmes valsts** — valsts, kura nav dalībvalsts un kurā atbilstoši tiesiskajai situācijai, tiesību aktu piemērošanai demokrātiskā sistēmā un vispārējiem politiskajiem apstākļiem kopumā un konsekventi nepastāv vajāšana, spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme vai necilvēcīgs vai pazemojošs sods, kā arī nepastāv vardarbības draudi starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā;

3) **droša trešā valsts** — valsts, kurā patvēruma meklētājs uzturējies pirms ierašanās Latvijas Republikā un kurā, kā tas noteikts starptautiskajos tiesību aktos, viņa dzīvība un brīvība netiek apdraudēta sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, kurā tiek ievērots aizliegums izraidīt patvēruma meklētāju uz tādu valsti, kur viņa dzīvība un brīvība ir apdraudēta sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem un kur viņš varētu tikt spīdzināts, kā arī pakļauts cietsirdīgai, necilvēcīgai un pazemojošai attieksmei vai necilvēcīgam un pazemojošam sodam, kurā patvēruma meklētājam ir iespēja pieprasīt bēgļa statusu un, ja viņš tiek atzīts par bēgli, iegūt aizsardzību saskaņā ar 1951. gada 28. jūlija Konvenciju par bēgļa statusu, un uz kuru patvēruma meklētājam ir pamats doties;

4) **galīgais lēmums** — lēmums par bēgļa vai alternatīvā statusa (turpmāk arī — starptautiskā aizsardzība) piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, ar kuru noslēdzies administratīvais process;

5) **ģimenes loceklis** — patvēruma meklētāja, bēgļa vai tādas personas laulātais, kurai piešķirts alternatīvais statuss vai pagaidu aizsardzība, kā arī patvēruma meklētāja, bēgļa vai tādas personas, kurai piešķirts alternatīvais statuss vai pagaidu aizsardzība, un šīs personas laulātā nepilngadīgais bērns, kas ir neprecējies un atrodas abu vai viena laulātā apgādībā vai arī ir adoptēts, kā arī tēvs, māte vai cits pieaugušais, kas saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem ir atbildīgs par starptautiskās aizsardzības saņēmēju, ja minētais starptautiskās aizsardzības saņēmējs ir nepilngadīgs un neprecējies, ar nosacījumu, ka šāda ģimene pastāvējusi jau izcelsmes valstī;

6) **izcelsmes valsts** — personas valstspiederības valsts (valstis) vai bezvalstnieka agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts vai valstis;

7) **nepilngadīga persona bez pavadības** — trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas ir jaunāks par 18 gadiem un ieradies vai palicis Latvijas Republikā bez tādas personas pavadības, kura ir par viņu atbildīga saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem ģimenes tiesību jomā, (tēvs, māte, aizbildnis) līdz brīdim, kad atbildīgā persona atsāk pildīt pienākumu pret viņu;

8) **pagaidu aizsardzība** — ārkārtas pasākums, ar kuru personu grupai šajā likumā noteiktajā kārtībā piešķir tiesības noteiktu laiku uzturēties Latvijas Republikā;

9) **patvēruma meklētājs** — trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā ir izteicis vēlmi iegūt bēgļa vai alternatīvo statusu robežšķērsošanas vietā pirms ieceļošanas Latvijas Republikā vai jau atrodies Latvijas Republikas teritorijā, līdz brīdim, kad noslēdzies administratīvais process par viņa iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu (turpmāk arī — iesniegums);

10) **patvēruma meklētājs, kuram ir īpašas procesuālās vai uzņemšanas vajadzības** — nepilngadīga persona, persona ar invaliditāti, persona vecumā, kuru sasniedzot Latvijas Republikā piešķir vecuma pensiju, grūtniece, vecāks ar nepilngadīgu bērnu, cilvēktirdzniecības upuris, persona, kurai veselības stāvokļa dēļ nepieciešama īpaša aprūpe, persona ar garīgiem traucējumiem, persona, kas pārcietusi spīdzināšanu, izvarošanu vai cita veida nopietnu psiholoģisku, fizisku vai seksuālu vardarbību, vai cita īpaši aizsargājama persona, kuras spējas izmantot tiesības un pildīt pienākumus patvēruma procedūras laikā ir ierobežotas;

11) **patvēruma procedūra** — kārtība, kādā atbilstoši šim likumam izskata patvēruma meklētāja iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu no tā iesniegšanas brīža līdz brīdim, kad noslēdzies administratīvais process par viņa iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu;

12) **pirmā patvēruma valsts** — valsts, kura patvēruma meklētāju uzņems atpakaļ, kurā viņš ir atzīts par bēgļu un var joprojām gūt labumu no šādas aizsardzības vai bauda citādu pietiekamu aizsardzību un kurā tostarp tiek ievērots aizliegums patvēruma meklētāju izraidīt uz tādu valsti, kur viņa dzīvība un brīvība ir apdraudēta sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem;

13) **uzņemšanas materiālie nosacījumi** — uzņemšanas nosacījumi, kas ietver mājokli, pārtiku, apģērbu, finansiālu atbalstu (piemēram, dienasnaudu, talonus).

2. pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir nodrošināt personu tiesības Latvijas Republikā saņemt patvērumu, iegūt bēgļa vai alternatīvo statusu vai saņemt pagaidu aizsardzību.

3. pants. Neizraidīšanas princips un citi patvēruma jomā īpaši piemērojami principi

(1) Patvēruma meklētāju nedrīkst izraidīt uz valsti vai izdot valstij, kurā pastāv šā likuma 37. panta pirmajā daļā vai 40. panta pirmajā daļā minētie draudi.

(2) Bēgļi nedrīkst izraidīt uz valsti vai izdot valstij, kurā pastāv šā likuma 37. panta pirmajā daļā minētie draudi.

(3) Personu, kurai Latvijas Republikā piešķirts alternatīvais statuss, nedrīkst izraidīt uz valsti vai izdot valstij, kurā pastāv šā likuma 40. panta pirmajā daļā minētie draudi.

(4) Patvēruma meklētāju, bēgļu vai personu, kurai piešķirts alternatīvais statuss, var izraidīt, ja tas nav pretrunā ar Latvijas Republikas starptautiskajām saistībām un pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) ir pamats uzskatīt, ka patvēruma meklētājs, bēgļis vai persona, kurai piešķirts alternatīvais statuss, rada draudus valsts drošībai;
- 2) patvēruma meklētājs, bēgļis vai persona, kurai piešķirts alternatīvais statuss, ar likumīgā spēkā stājušos tiesas spriedumu atzīta par vainīgu tāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem atzīstams par sevišķi smagu noziegumu un rada draudus Latvijas sabiedrībai;
- 3) patvēruma meklētājs iesniedzis atkārtotu iesniegumu pēc tam, kad ir noslēdzies administratīvais process par pirmo reizi iesniegto atkārtoto iesniegumu.

(5) Patvēruma jomā it īpaši piemēro bērna tiesību aizsardzības principu un ģimenes atkalapvienošanās principu.

4. pants. Patvēruma procedūrā iesaistīto institūciju un Apvienoto Nāciju Organizācijas augstā komisāra bēgļu lietās sadarbība

(1) Pēc Apvienoto Nāciju Organizācijas augstā komisāra bēgļu lietās pieprasījuma patvēruma procedūrā iesaistītās institūcijas:

- 1) ļauj piekļūt patvēruma meklētājam un sazināties ar viņu arī tad, ja viņš ir aizturēts vai atrodas robežšķērsošanas vietā vai robežšķērsošanas tranzīta zonā;
- 2) sniedz informāciju par patvēruma meklētāja iesniegumu, ja viņš tam piekrīt, kā arī par patvēruma procedūrā iesaistīto institūciju lēmumiem un tiesas nolēmumiem.

(2) Izskatot iesniegumu, patvēruma procedūrā iesaistītās institūcijas izvērtē Apvienoto Nāciju Organizācijas augstā komisāra bēgļu lietās viedokli par patvēruma meklētāja iesniegumu.

5. pants. Informācijas neizpaušana un apkopošana

(1) Patvēruma procedūrā iesaistīto institūciju darbiniekiem nav tiesību izpaust informāciju par patvēruma meklētāju, arī par iesnieguma iesniegšanas faktu, izņemot šā panta otrajā daļā minētos gadījumus. Par informācijas izpaušanu darbinieks saucams pie disciplinārās atbildības, administratīvās atbildības vai kriminālatbildības.

(2) Informāciju par patvēruma meklētāju drīkst izpaust gadījumos, kad attiecīgā persona tam rakstveidā piekritusi vai informāciju savas kompetences ietvaros pieprasījusi valsts vai pašvaldības institūcija.

(3) Ja patvēruma procedūrā iesaistītās institūcijas iegūst informāciju no šā likuma 42. pantā minētajām personām, informācija iegūstama tādā veidā, lai šīs personas netiktu tieši informētas par faktu, ka konkrētā persona ir patvēruma meklētājs, bēglis vai persona, kurai piešķirts alternatīvais statuss, kā arī lai netiktu kaitēts minētās personas un tās apgādībā esošo vai joprojām izcelsmes valstī dzīvojošo ģimenes locekļu dzīvībai, brīvībai, drošībai un veselībai.

(4) Lai nodrošinātu patvēruma meklētāju uzskaiti un patvēruma procedūras virzību, Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde (turpmāk — Pārvalde) uztur un aktualizē patvēruma meklētāju reģistru. Tajā iekļaujamo ziņu apjomu un izmantošanas kārtību, kā arī institūcijas, kurām piešķirama piekļuve reģistrā iekļautajām ziņām, nosaka Ministru kabinets.

(5) Informācijas apmaiņu ar pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmu *Eurodac* saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija regulā Nr. 603/2013 par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar kuru groza regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā paredzētajiem nosacījumiem, nodrošina ar patvēruma meklētāju pirkstu nospiedumu informācijas sistēmu.

(6) Patvēruma meklētāju pirkstu nospiedumu informācijas sistēmā iekļaujamo ziņu apjomu, iekļaušanas kārtību, izmantošanas nosacījumus un glabāšanas termiņus, institūcijas, kurām piešķirama piekļuve informācijas sistēmā esošajām ziņām, kā arī institūcijas, kuras ir tiesīgas pieprasīt pirkstu nospiedumu salīdzināšanu ar *Eurodac* centrālo daktiloskopisko datubāzi, un šādas salīdzināšanas pieprasīšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

II nodaļa Patvēruma meklētāja uzturēšanās Latvijā Republikā

6. pants. Vēlme iegūt bēgļa vai alternatīvo statusu un iesnieguma iesniegšana

(1) Vēlmi saņemt bēgļa vai alternatīvo statusu persona ir tiesīga izteikt mutvārdos vai rakstveidā.

(2) Persona iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu iesniedz personīgi Valsts robežsardzei:

- 1) robežšķērsošanas vietā vai robežšķērsošanas tranzīta zonā pirms ieceļošanas Latvijas Republikā;
- 2) Valsts robežsardzes struktūrvienībā, ja persona atrodas Latvijā Republikā.

(3) Mutvārdos izteiktu vēlmi iegūt bēgļa vai alternatīvo statusu Valsts robežsardze patvēruma meklētāja klātbūtnē noformē rakstveidā.

(4) Ja persona vēlmi iegūt bēgļa vai alternatīvo statusu ir izteikusi Pārvaldei, Valsts policijai vai Ieslodzījuma vietu pārvaldei, tās nekavējoties, ne vēlāk kā triju darbdienu laikā, sazinās ar Valsts robežsardzi, lai patvēruma meklētājs varētu iesniegt iesniegumu.

(5) Ja ir norādes par to, ka trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas atrodas robežšķērsošanas vietā vai robežšķērsošanas tranzīta zonā pie Latvijas Republikas ārējās robežas vai atrodas aizturēšanas vietā, varētu izteikt vēlmi iegūt bēgļa vai alternatīvo statusu (baidās atgriezties izcelsmes valstī vai pastāv citi uz starptautiskās aizsardzības nepieciešamību norādoši apstākļi), Valsts robežsardze, Valsts policija vai Ieslodzījuma vietu pārvalde sniedz viņam informāciju par iespēju to darīt.

(6) Nepilngadīga persona bez pavadības vēlmi iegūt bēgļa vai alternatīvo statusu izsaka šajā pantā noteiktajā kārtībā. Nepilngadīgu personu bez pavadības personiskajās un mantiskajās attiecībās patvēruma procedūras laikā pārstāv bāriņtiesa vai tās iecelts aizbildnis, vai bērnu aprūpes iestādes vadītājs (turpmāk arī — nepilngadīgas personas pārstāvis).

(7) Ja bērnu aprūpes iestādes vadītājs, pamatojoties uz nepilngadīgās personas bez pavadības doto personīgās situācijas izvērtējumu, uzskata, ka nepilngadīgajai personai nepieciešama starptautiskā aizsardzība, viņam ir tiesības iesniegt iesniegumu nepilngadīgās personas vārdā šā panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā.

7. pants. Darbības pēc iesnieguma iesniegšanas

(1) Pēc iesnieguma saņemšanas vai patvēruma meklētāja uzņemšanas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (turpmāk — regula Nr. 604/2013), Valsts robežsardze:

- 1) reģistrē patvēruma meklētāja iesniegumu ne vēlāk kā triju darbdienu laikā pēc tā saņemšanas. Ja iesniegumus vienlaikus iesniedz liels skaits trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku un triju darbdienu termiņu ievērot nav iespējams, iesnieguma reģistrācijas termiņu var pagarināt līdz 10 darbdienām;
- 2) noņem katra vismaz 14 gadus veca patvēruma meklētāja pirkstu nospiedumus, lai pārbaudītu viņa identitāti;
- 3) identificē patvēruma meklētāju un noskaidro viņa valstspiederību.

(2) Identificējot patvēruma meklētāju un noskaidrojot viņa valstspiederību, Valsts robežsardzei ir tiesības:

- 1) veikt patvēruma meklētāja un viņa mantu apskati, kā arī izņemt priekšmetus un dokumentus, ja tiem var būt nozīme iesnieguma izskatīšanā vai tie var radīt draudus

patvēruma meklētājam vai apkārtējiem. Par šīm darbībām tiek sastādīts protokols. Patvēruma meklētāja apskati veic tā paša dzimuma Valsts robežsardzes amatpersona, ievērojot cilvēka cieņas, kā arī fiziskās un psiholoģiskās neaizskaramības principus. Nepilngadīgas personas un tās mantu apskati veic šīs personas pārstāvja klātbūtnē;

- 2) noteikt dokumentu, priekšmetu, valodas, medicīniskās un citas ekspertīzes un pārbaudes;
- 3) nofotografēt patvēruma meklētāju.

(3) Valsts robežsardze un Pārvalde izvērtē, vai patvēruma meklētājam ir īpašas uzņemšanas vai procesuālās vajadzības.

(4) Lai nodrošinātu, ka patvēruma meklētājs spēj izmantot šajā likumā viņam noteiktās tiesības un pildīt viņam paredzētos pienākumus, Valsts robežsardze un Pārvalde savlaicīgi informē viņu par patvēruma procedūru, tās termiņiem, viņa tiesībām un pienākumiem šīs procedūras laikā, par iespējamām sekām, ja patvēruma meklētājs nepilda savus pienākumus un nesadarbojas ar patvēruma procedūrā iesaistītajām institūcijām, par iesnieguma skaidras vai netiešas atsaukšanas sekām, par patvēruma procedūrā iesaistīto institūciju kompetenci, par institūcijām, kas nodrošina juridisko palīdzību, kā arī par uzņemšanas nosacījumiem, tai skaitā tiesībām saņemt veselības aprūpes pakalpojumus. Minēto informāciju patvēruma meklētājam Valsts robežsardzes un Pārvaldes amatpersona sniedz rakstveidā valodā, kuru viņš saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu. Ja nepieciešams, minēto informāciju Valsts robežsardzes un Pārvaldes amatpersona sniedz arī mutvārdos.

(5) Ja iesniegumu iesniegusi nepilngadīga persona bez pavadības, bāriņtiesa kopā ar pašvaldības sociālo dienestu, Valsts robežsardzi un Pārvaldi nekavējoties veic pasākumus, lai meklētu nepilngadīgās personas ģimenes locekļus, un noskaidro, kādas ir šīs personas iespējas atgriezties ģimenē. Bāriņtiesa nekavējoties lemj par aizbildņa iecelšanu nepilngadīgai personai bez pavadības. Lēmumu par aizbildņa iecelšanu bāriņtiesa pieņem, noskaidrojot Pārvaldes viedokli. Nepilngadīgai personai bez pavadības primāri tiek nodrošināta aprūpe pie aizbildņa vai audžuģimenē.

8. pants. Patvēruma meklētāja personas dokuments

(1) Patvēruma meklētājs personu apliecinošus un ceļošanas dokumentus nodod Valsts robežsardzei līdz brīdim, kad tiek pieņemts galīgais lēmums, izņemot gadījumu, kad patvēruma meklētājam ir cits likumīgs pamats uzturēties Latvijas Republikā.

(2) Patvēruma meklētājam Latvijas Republikā izsniedz patvēruma meklētāja personas dokumentu. Tā formu un izsniegšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Patvēruma meklētāja personas dokuments apliecina patvēruma meklētāja statusu un dod tiesības uzturēties Latvijas Republikas teritorijā patvēruma procedūras laikā.

9. pants. Patvēruma meklētāju izmitināšana

(1) Ja patvēruma meklētājam nav pietiekamu līdzekļu, lai nodrošinātu savam veselības stāvoklim atbilstošus sadzīves apstākļus un savu uzturēšanos patvēruma procedūras laikā, viņu izmitina patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā. Patvēruma meklētāju izmitināšanas centrs ir Pārvaldes struktūrvienība. Ja izmitināšanu nodrošina Pārvalde, tā pēc iespējas, ņemot vērā patvēruma meklētāja viedokli, saglabā Latvijas Republikā esošās patvēruma meklētāja ģimenes vienotību.

(2) Patvēruma meklētāju izmitināšanas centrs ir kopīgs neaizturētu patvēruma meklētāju mājoklis, kurā nodrošina sadzīvei nepieciešamos apstākļus, ņemot vērā arī patvēruma meklētāja īpašās uzņemšanas vajadzības, un aizsargā viņa fizisko un garīgo veselību. Ministru kabinets nosaka patvēruma meklētāju izmitināšanas centra iekšējās kārtības noteikumus.

(3) Patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā izmitināta patvēruma meklētāja uzturam un dienasnaudas izmaksai paredzēto izdevumu apmēru un segšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(4) Patvēruma meklētāju var pārvietot no viena patvēruma meklētāju izmitināšanas centra uz citu tikai nepieciešamības gadījumā un pēc iespējas nodrošinot to, ka pilngadīgs patvēruma meklētājs ar īpašām uzņemšanas vajadzībām tiek izmitināts kopā ar pieaugušiem tuviem radniekiem, kuri jau atrodas Latvijas Republikā un ir par viņu atbildīgi saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem. Pārvalde nodrošina patvēruma meklētājam iespēju paziņot savam pārstāvim par viņa pārvietošanu un jauno adresi.

(5) Pārvalde var izmitināt patvēruma meklētāju ārpus patvēruma meklētāju izmitināšanas centra, ja pārsniegta tā ietilpība un tiek nodrošināti šā panta otrajā daļā minētie apstākļi.

(6) Nepilngadīgu personu bez pavadības izmitina patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā, ievieto bērnu aprūpes iestādē vai audžuģimenē. Lēmumu par nepilngadīgas personas bez pavadības izmitināšanu patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā, ievietošanu bērnu aprūpes iestādē vai audžuģimenē pieņem bāriņtiesa sadarbībā ar sociālo dienestu, noskaidrojot Pārvaldes viedokli. Nepilngadīga persona bez pavadības patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā vai bērnu aprūpes iestādē tiek izmitināta līdz brīdim, kad tai tiek nodrošināta piemērota aprūpe pie aizbildņa vai audžuģimenē vai tiek konstatēts, ka aizbildņa iecelšana vai ievietošana audžuģimenē konkrētajai nepilngadīgajai personai bez pavadības nav piemērota. Izvērtējot bērna labākās intereses, bāriņtiesa ņem vērā nepilngadīgās personas ģimenes atkalapvienošanās iespēju, nepilngadīgās personas labklājību un sociālo attīstību, īpaši tās izcelsmi, aizsardzības un drošības apsvērumus, sevišķi varbūtību, ka nepilngadīgā persona ir cilvēktirdzniecības upuris, kā arī nepilngadīgās personas intereses un viedokli atbilstoši tās vecumam un briedumam, ievērojot šādus nosacījumus:

- 1) nepilngadīgu personu bez pavadības izmitina kopā ar pilngadīgajiem radniekiem;
- 2) vienas ģimenes bērni nav šķirami, izņemot gadījumu, kad tas tiek darīts bērnu labākajās interesēs;
- 3) nepilngadīgai personai bez pavadības izmitināšanas vietu maina tikai tad, ja tas atbilst šīs personas interesēm.

(7) Nepilngadīgam patvēruma meklētājam tiek nodrošinātas iespējas iegūt izglītību valsts valodā valsts vai pašvaldības izglītības iestādē. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā nepilngadīgam patvēruma meklētājam nodrošina izglītības ieguves iespējas.

(8) Pašvaldības izdevumus par nepilngadīgas personas bez pavadības izmitināšanu bērnu aprūpes iestādē sedz no Labklājības ministrijai kārtējam gadam šim mērķim piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem tādā apmērā, kas atbilst iepriekšējā gada vidējiem izdevumiem par viena bērna uzturēšanu vienu dienu ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā.

(9) Pašvaldības izdevumus par nepilngadīgas personas bez pavadības izmitināšanu audžuģimenē sedz no Labklājības ministrijai kārtējam gadam šim mērķim piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem tādā apmērā, kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram, ko katram no vecākiem ir pienākums nodrošināt bērnam, proporcionāli audžuģimenē pavadīto dienu skaitam.

(10) Ja nepilngadīga persona bez pavadības ir uzsākusi pamatizglītības vai vispārējās vidējās izglītības ieguvu un to turpina arī pēc 18 gadu vecuma sasniegšanas, un ir izmitināta bērnu aprūpes iestādē vai audžuģimenē, valsts atlīdzina pašvaldībai izdevumus par šīs personas izmitināšanu bērnu aprūpes iestādē vai audžuģimenē līdz tā mācību gada beigām, kurā persona sasniegusi pilngadību.

(11) Pašvaldības izdevumus par nepilngadīgas personas bez pavadības izmitināšanu bērnu aprūpes iestādē vai audžuģimenē sedz reizi ceturksnī Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

10. pants. Personas izraidīšana no Latvijas Republikas

Personai, kuras iesniegums izskatīts šajā likumā noteiktajā kārtībā un attiecībā uz kuru pieņemts lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, lēmums par iesnieguma

izskatīšanas pārtraukšanu vai lēmums par atteikumu atsākt iesnieguma izskatīšanu, izsniedz izbraukšanas rīkojumu vai attiecībā uz šo personu pieņem lēmumu par piespiedu izraidīšanu Imigrācijas likumā noteiktajā kārtībā, izņemot gadījumu, kad tai ir cits likumīgs pamats uzturēties Latvijas Republikā.

III nodaļa

Patvēruma meklētāja tiesības un pienākumi

11. pants. Patvēruma meklētāja tiesības

(1) Patvēruma procedūrā iesaistītās institūcijas veic pasākumus, lai nodrošinātu patvēruma meklētāja tiesību ievērošanu.

(2) Patvēruma meklētājam ir tiesības:

- 1) izteikt vēlmi iegūt bēgļa vai alternatīvo statusu, sākotnējās intervijas un personiskās intervijas laikā sniegt paskaidrojumus un precizējumus valodā, kuru viņš saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu. Ja nepieciešams, Valsts robežsardze un Pārvalde pieaicina tulku, par kura pakalpojumiem maksā no šim mērķim paredzētiem valsts budžeta līdzekļiem;
- 2) patvēruma procedūras laikā iesniegt dokumentus, kas attiecināmi uz iesnieguma un tiesā iesniegtā pieteikuma izskatīšanu. To dokumentu tulkošanu, kuriem ir būtiska nozīme iesnieguma un tiesā iesniegtā pieteikuma izskatīšanā, nodrošina institūcija, kura izskata attiecīgo iesniegumu vai pieteikumu, no šim mērķim paredzētiem valsts budžeta līdzekļiem;
- 3) līdz brīdim, kad pārsūdzēti šā likuma 28. panta pirmajā daļā minētie lēmumi, pēc pieprasījuma un bez maksas saņemt no Valsts robežsardzes un Pārvaldes vismaz informāciju par patvēruma procedūru, ņemot vērā patvēruma meklētāja konkrētos apstākļus, kā arī informāciju no Pārvaldes par šā likuma 28. panta pirmajā daļā minēto lēmumu pārsūdzēšanas kārtību un valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības saņemšanas nosacījumiem, ja pieņemts patvēruma meklētājam nelabvēlīgs lēmums;
- 4) par saviem līdzekļiem pieaicināt personu juridiskās palīdzības saņemšanai;
- 5) saņemt valsts nodrošinātu juridisko palīdzību normatīvajos aktos noteiktajā apjomā, pārsūdzot pilsētas (rajona) tiesā Valsts robežsardzes lēmumu par patvēruma meklētāja reģistrēšanos Valsts robežsardzes struktūrvienībā vai par patvēruma meklētāja aizturēšanu;
- 6) saņemt valsts nodrošinātu juridisko palīdzību normatīvajos aktos noteiktajā apjomā, pārsūdzot Administratīvajā rajona tiesā Pārvaldes pilnvarotas amatpersonas lēmumu par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas, par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, par patvēruma meklētāja pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti, kura izskatīs iesniegumu saskaņā ar regulu Nr. 604/2013, par iesnieguma izskatīšanas pārtraukšanu, par atteikumu atsākt iesnieguma izskatīšanu un par atteikumu izmaksāt uzturam paredzētos līdzekļus un dienasnaudu, ja patvēruma meklētājam nav pietiekamu līdzekļu, lai pieaicinātu personu juridiskās palīdzības saņemšanai;
- 7) saņemt šīs daļas 6. punktā minētā lēmuma, tā pārsūdzēšanas kārtības un valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības piešķiršanas nosacījumu paskaidrojumu valodā, kuru viņš saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu, izņemot gadījumu, kad patvēruma meklētājam ir pārstāvis vai jau tiek sniegta juridiskā palīdzība;

- 8) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā saņemt neatliekamo medicīnisko palīdzību, primāro veselības aprūpi, ambulatoro un stacionāro psihiatrisko palīdzību, ja ir nopietni garīgās veselības traucējumi, kā arī visu medicīnisko palīdzību nepilngadīgām personām, kuras nesniegšana var radīt apdraudējumu bērna attīstībai un veselībai, par valsts līdzekļiem, ņemot vērā patvēruma meklētāja īpašās uzņemšanas vajadzības;
- 9) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sazināties ar radniekiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas augsto komisāru bēgļu lietās vai citu organizāciju, kas sniedz juridiskas vai citu veidu konsultācijas patvēruma meklētājiem.

(3) Ja Valsts robežsardze vai Pārvalde konstatējusi, ka patvēruma meklētājam ir īpašas procesuālās vai uzņemšanas vajadzības, viņam ir tiesības saņemt atbilstošu un pienācīgu atbalstu savu tiesību izmantošanai un pienākumu pildīšanai visas patvēruma procedūras laikā.

(4) Patvēruma meklētājam vai viņa pārstāvim ir tiesības iepazīties ar lietā esošo informāciju, izņemot gadījumus, kad šīs informācijas atklāšana:

- 1) var kaitēt Latvijas valsts interesēm;
- 2) var kaitēt to personu drošībai, kuras sniedz informāciju vai uz kurām informācija attiecas;
- 3) var ietekmēt patvēruma procedūrā iesaistīto institūciju izmeklēšanas darbības, kas saistītas ar iesnieguma izskatīšanu.

12. pants. Patvēruma meklētāja pienākumi

(1) Patvēruma meklētājam ir pienākums:

- 1) sadarboties ar Valsts robežsardzi, lai tā varētu noņemt viņa pirkstu nospiedumus, viņu nofotografēt un identificēt, kā arī ar Pārvaldi un citām patvēruma procedūrā iesaistītajām institūcijām;
- 2) piedalīties sākotnējā intervijā un personiskajā intervijā, personīgi atbildēt uz uzdotajiem jautājumiem un pēc iespējas drīzāk sniegt visu informāciju, kas nepieciešama, lai izskatītu iesniegumu un pieņemtu attiecīgu lēmumu, pat ja sākotnējā intervijā un personiskajā intervijā piedalās patvēruma meklētāja pārstāvis vai nepilngadīgas personas bez pavadības pārstāvis. Pienākums pēc iespējas drīzāk sniegt visu informāciju attiecas arī uz patvēruma meklētāja pārstāvi;
- 3) sabiedrības veselības interesēs veikt veselības pārbaudi;
- 4) uzturoties patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā vai Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās, ievērot iekšējās kārtības noteikumus;
- 5) informēt Pārvaldi un Valsts robežsardzi par dzīvesvietas adresi un tās maiņu, ja patvēruma meklētājs nav izmitināts patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā vai nav aizturēts. Patvēruma meklētāja pēdējā norādītā dzīvesvietas adrese ir uzskatāma par adresi, kas izmantojama saziņai ar viņu.

(2) Šā panta pirmās daļas 2. punktā minētā informācija ir arī patvēruma meklētāja paskaidrojumi un viņa rīcībā esošie dokumenti par viņa vecumu un iepriekšējo darbību, ieskaitot datus par viņa ģimenes locekļiem, tēvu un māti, brāļiem un māsām, identitāti, pilsonību, iepriekšējo dzīvesvietu un dzīvesvietas valsti, iepriekšējiem iesniegumiem, ceļojumu maršrutiem, personu apliecinošiem un ceļošanas dokumentiem, kā arī iemesliem, kuru dēļ ir iesniegts iesniegums.

IV nodaļa

Ierobežojošie pasākumi patvēruma procedūrā

13. pants. Ierobežojošo pasākumu piemērošana patvēruma procedūrā

(1) Vadoties pēc nepieciešamības un ievērojot samērīguma principu, patvēruma meklētājam patvēruma procedūrā var piemērot šādus ierobežojošos pasākumus:

- 1) reģistrēšanās noteiktā laikā Valsts robežsardzes struktūrvienībā;
- 2) aizturēšana.

(2) Nepieciešamību piemērot ierobežojošo pasākumu izvērtē, ņemot vērā patvēruma meklētāja individuālo situāciju un apstākļus.

(3) Ja vairs nepastāv apstākļi, kas bija par pamatu ierobežojošā pasākuma piemērošanai, vai patvēruma procedūra ir pabeigta, attiecīgo pasākumu atceļ.

14. pants. Reģistrēšanās noteiktā laikā Valsts robežsardzes struktūrvienībā

(1) Patvēruma meklētājam, ievērojot šā likuma 13. panta prasības, var noteikt pienākumu noteiktā laikā, bet ne retāk kā reizi mēnesī reģistrēties Valsts robežsardzes struktūrvienībā, ja ir pamats uzskatīt, ka pastāv kāds no šādiem nosacījumiem:

- 1) iesniegums iesniegts, lai nepamatoti iegūtu uzturēšanās tiesības;
- 2) iesniegums iesniegts, lai nepamatoti izvairītos no izbraukšanas rīkojuma vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu izpildes;
- 3) patvēruma meklētājs izvairīsies no patvēruma procedūras;
- 4) konstatēti apstākļi, kas ir pamats patvēruma meklētāja aizturēšanai, bet, ņemot vērā viņa individuālo situāciju un apstākļus, aizturēšana būtu nesamērīgs ierobežojošs pasākums.

(2) Lēmumu par reģistrēšanos noteiktā laikā Valsts robežsardzes struktūrvienībā pieņem Valsts robežsardzes priekšnieka pilnvarota amatpersona. Lēmumā norāda:

- 1) tā patvēruma meklētāja vārdu (vārdus), uzvārdu, dzimšanas datumu un valstspiederību, kuram piemērots ierobežojošais pasākums;
- 2) faktu konstatējumu;
- 3) ierobežojošā pasākuma piemērošanas tiesisko pamatojumu, kā arī piemērotās tiesību normas;
- 4) noteiktā pienākuma izpildes nosacījumus;
- 5) lēmuma apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtību.

(3) Lēmumam par reģistrēšanos noteiktā laikā Valsts robežsardzes struktūrvienībā pievieno patvēruma meklētāja fotoattēlu.

(4) Tiek noteikts, ka pienākums reģistrēties noteiktā laikā Valsts robežsardzes struktūrvienībā pildāms patvēruma meklētāja dzīvesvietai tuvākajā Valsts robežsardzes struktūrvienībā. Pēc patvēruma meklētāja lūguma var noteikt citu Valsts robežsardzes struktūrvienību minētā pienākuma izpildei.

(5) Patvēruma meklētāju ar lēmumu par reģistrēšanos noteiktā laikā Valsts robežsardzes struktūrvienībā iepazīstina valodā, kuru viņš saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu, ja nepieciešams, izmantojot tulka pakalpojumus, un viņam izskaidro šā lēmuma būtību, kā arī apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtību.

15. pants. Lēmuma par reģistrēšanos noteiktā laikā Valsts robežsardzes struktūrvienībā apstrīdēšana un pārsūdzēšana

(1) Patvēruma meklētājam ir tiesības septiņu darbdienu laikā pēc tam, kad stājies spēkā lēmums par reģistrēšanos noteiktā laikā Valsts robežsardzes struktūrvienībā, to apstrīdēt padotības kārtībā augstākā iestādē. Lēmuma apstrīdēšana neaptur tā darbību.

(2) Patvēruma meklētāju ar lēmumu, kas pieņemts par apstrīdēto lēmumu par reģistrēšanos noteiktā laikā Valsts robežsardzes struktūrvienībā, iepazīstina valodā, kuru viņš saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu, ja nepieciešams, izmantojot tulka pakalpojumus, un viņam izskaidro šā lēmuma būtību un pārsūdzēšanas kārtību.

(3) Augstākas iestādes lēmumu par reģistrēšanos noteiktā laikā Valsts robežsardzes struktūrvienībā var pārsūdzēt pilsētas (rajona) tiesā septiņu darbdienu laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Pieteikuma iesniegšana tiesā neaptur iepriekš minētā lēmuma darbību.

(4) Ja patvēruma meklētājs vēlas saņemt valsts nodrošinātu juridisko palīdzību, lai pārsūdzētu Valsts robežsardzes lēmumu par reģistrēšanos noteiktā laikā Valsts robežsardzes struktūrvienībā, viņš iesniedz Valsts robežsardzei iesniegumu par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības pieprasījumu. Minētā iesnieguma veidlapas paraugu nosaka Ministru kabinets.

(5) Valsts robežsardze nekavējoties, bet ne vēlāk kā nākamajā darbdienu pēc šā panta ceturtajā daļā minētā iesnieguma saņemšanas, nosūta iestādei, kas ir atbildīga par juridiskās palīdzības sniegšanu, lūgumu sniegt juridisko palīdzību, pievienojot pārsūdzamā lēmuma kopiju.

16. pants. Patvēruma meklētāja aizturēšanas nosacījumi

Patvēruma meklētāju, ievērojot šā likuma 13. panta prasības, var aizturēt, ja pastāv kāds no šādiem aizturēšanas nosacījumiem:

- 1) nepieciešams noskaidrot vai pārbaudīt patvēruma meklētāja identitāti vai valstspiederību;
- 2) nepieciešams noskaidrot faktus, uz kuriem tiek pamatots iesniegums un kurus var noskaidrot, tikai veicot aizturēšanu, īpaši ja iespējama bēgšana (persona bez acīmredzama pamata šķērsoja valsts robežu, izvairoties no robežpārbaudēm, iepriekš izvairījās no izraidīšanas, slēpa savu identitāti, sniedza nepatiesas vai pretrunīgas ziņas, ir citi fakti, kas norāda uz bēgšanas iespējamību);
- 3) nepieciešams lemt par patvēruma meklētāja tiesībām ieceļot Latvijas Republikā;
- 4) ir pamats uzskatīt, ka izraidīšanas procedūras ietvaros aizturētā persona iesniedza iesniegumu, lai kavētu vai padarītu neiespējamu izbraukšanas rīkojuma vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu izpildi, un ir konstatēts, ka attiecīgajai personai nekas nav traucējis šādu iesniegumu iesniegt iepriekš;
- 5) kompetentajām valsts institūcijām (tai skaitā Valsts robežsardzei) ir pamats uzskatīt, ka patvēruma meklētājs rada draudus valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai un drošībai;
- 6) ir konstatēta pārsūtišanas procedūras nepieciešamība saskaņā ar regulas Nr. 604/2013 28. panta noteikumiem.

17. pants. Patvēruma meklētāja aizturēšanas kārtība

(1) Ja pastāv kāds no šā likuma 16. pantā minētajiem aizturēšanas nosacījumiem, Valsts robežsardzes priekšnieka pilnvarota amatpersona, ievērojot šā likuma 13. panta prasības, var aizturēt patvēruma meklētāju līdz sešām diennaktīm.

(2) Patvēruma meklētāja aizturēšanas vietā vai pēc aizturētā patvēruma meklētāja nogādāšanas aizturēšanas telpās Valsts robežsardze nekavējoties sastāda aizturēšanas protokolu. Protokolā norāda:

- 1) tās amatpersonas vārdu, uzvārdu un amatu, kura sastādīja protokolu, kā arī tā sastādīšanas laiku un vietu;
- 2) aizturētā patvēruma meklētāja vārdu (vārdus), uzvārdu, dzimšanas datumu un valstspiederību;
- 3) tās amatpersonas vārdu, uzvārdu un amatu, kura izdarīja faktisko aizturēšanu, aizturēšanas faktisko laiku un vietu, kā arī laiku, kad patvēruma meklētājs nogādāts Valsts robežsardzes telpās, lai sastādītu aizturēšanas protokolu;
- 4) konstatētos faktus;
- 5) aizturēšanas iemeslu, kā arī piemērotās tiesību normas;
- 6) aizturēšanas pārsūdzēšanas kārtību;
- 7) iespēju lūgt bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību.

(3) Aizturot patvēruma meklētāju, Valsts robežsardzes amatpersona veic personas un mantu apskati un sastāda par to protokolu. Ja personas apskate ir saistīta ar ķermeņa atkailināšanu vai pārmeklēšanu, apskati veic tā paša dzimuma amatpersona, nepiedaloties pretēja dzimuma personām, izņemot ārstniecības personālu.

(4) Aizturētā patvēruma meklētāja mantu apskati veic viņa klātbūtnē. Neatliekamajos gadījumos mantas var apskatīt bez aizturētā patvēruma meklētāja klātbūtnes.

(5) Patvēruma meklētāju iepazīstina ar aizturēšanas protokolu valodā, kuru viņš saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu, ja nepieciešams, izmantojot tulka pakalpojumus, viņam izskaidro aizturēšanas iemeslus, pārsūdzēšanas kārtību, kārtību, kādā tiek īstenota tiesas kontrole pār aizturēšanu, un viņu informē par iespēju lūgt bezmaksas juridisko palīdzību. Informāciju par aizturēšanas iemesliem, kā arī normatīvajos aktos noteikto aizturēšanas pārsūdzēšanas kārtību un bezmaksas juridiskās palīdzības sniedzēja un pārstāvja piešķiršanas kārtību izsniedz rakstveidā valodā, kuru patvēruma meklētājs saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu.

(6) Patvēruma meklētājs, kurš saskaņā ar šā likuma 11. panta otrās daļas 5. punkta noteikumiem vēlas saņemt valsts nodrošinātu juridisko palīdzību, iesniedz Valsts robežsardzei iesniegumu par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības pieprasījumu. Iesniegumu sastāda, izmantojot šā likuma 15. panta ceturtajā daļā minēto iesnieguma veidlapu. Valsts robežsardze nekavējoties, bet ne vēlāk kā nākamajā darbdienā pēc iesnieguma saņemšanas, uzaicina juridiskās palīdzības sniedzēju, kas iekļauts par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības sniegšanu atbildīgās iestādes sagatavotajā sarakstā.

(7) Aizturēšanas protokolu, kā arī personas un mantu apskates protokolu sastāda divos eksemplāros, no kuriem vienu izsniedz patvēruma meklētājam, bet otru pievieno patvēruma meklētāja lietai. Aizturēšanas protokolu, kā arī personas un mantu apskates protokolu paraksta amatpersona, kura to sastādīja, un aizturētais patvēruma meklētājs. Ja aizturētais patvēruma meklētājs atsakās parakstīt vai saņemt protokola eksemplāru, to norāda protokolā.

(8) Aizturēšanas termiņu skaita no brīža, kad patvēruma meklētājs faktiski tika aizturēts.

(9) Patvēruma meklētājam ir tiesības aizturēšanu pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā 48 stundu laikā pēc viņa iepazīstināšanas ar aizturēšanas protokolu un šā panta piektajā daļā minēto informāciju. Pārsūdzēšana neaptur aizturēšanu.

18. pants. Patvēruma meklētāja aizturēšana, pamatojoties uz tiesas lēmumu

(1) Aizturēt patvēruma meklētāju ilgāk par sešām diennaktīm drīkst, tikai pamatojoties uz rajona (pilsētas) tiesas lēmumu.

(2) Ja pastāv kāds no šā likuma 16. pantā minētajiem aizturēšanas nosacījumiem, Valsts robežsardze, ievērojot šā likuma 13. panta prasības un, ja nepieciešams, pieprasot papildu informāciju no Pārvaldes, ne vēlāk kā 48 stundas pirms aizturēšanas termiņa beigām iesniedz rajona (pilsētas) tiesā (atbilstoši aizturētā patvēruma meklētāja faktiskajai atrašanās vietai) pamatotu ierosinājumu aizturēt patvēruma meklētāju ilgāk par sešām diennaktīm.

(3) Valsts robežsardzes amatpersona nogādā patvēruma meklētāju rajona (pilsētas) tiesā un, ja nepieciešams, pieaicina tulku.

(4) Ja tiesa pieņēmusi lēmumu atteikt patvēruma meklētāja aizturēšanu, Valsts robežsardze nekavējoties pēc tā noraksta saņemšanas un patvēruma meklētāja iepazīstināšanas ar to atbrīvo patvēruma meklētāju. Atkārtoti aizturēt patvēruma meklētāju drīkst tikai tādā gadījumā, ja ir iegūta informācija vai konstatēti jauni apstākļi, kas pamato aizturēšanu.

(5) Valsts robežsardze ierosinājumu aizturēt patvēruma meklētāju drīkst iesniegt rajona (pilsētas) tiesā neierobežotu reižu skaitu. Atkārtotu ierosinājumu izskata šajā pantā paredzētajā kārtībā.

19. pants. Tiesas lēmums par patvēruma meklētāja aizturēšanu

(1) Rajona (pilsētas) tiesa 24 stundu laikā, izskatot ierosinājumu aizturēt patvēruma meklētāju ilgāk par sešām diennaktīm, uzklusot Valsts robežsardzes amatpersonas viedokli, patvēruma meklētāja un viņa pārstāvja (ja tāds ir) viedokli, izvērtējot ierobežojošo pasākumu piemērošanas pamatu un aizturēšanas nosacījumus, pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

- 1) atteikt patvēruma meklētāja aizturēšanu;
- 2) aizturēt patvēruma meklētāju, norādot aizturēšanas termiņu. Aizturēšanas termiņš nedrīkst būt ilgāks par diviem mēnešiem un nedrīkst pārsniegt patvēruma procedūras termiņu.

(2) Tiesas lēmuma norakstu nekavējoties, bet ne vēlāk kā 24 stundu laikā no tā pieņemšanas brīža, nosūta patvēruma meklētājam un Valsts robežsardzei. Ja patvēruma meklētājam nav pārstāvja, tiesa nodrošina pilna lēmuma teksta rakstveida tulkojumu patvēruma meklētājam saprotamā valodā vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu.

20. pants. Tiesas kontrole pār patvēruma meklētāja aizturēšanu

(1) Patvēruma meklētājs vai viņa pārstāvis jebkurā laikā var iesniegt rajona (pilsētas) tiesā (atbilstoši aizturētā patvēruma meklētāja faktiskajai atrašanās vietai) pieteikumu par aizturēšanas turpmākas piemērošanas nepieciešamības izvērtēšanu.

(2) Pieteikumu par aizturēšanas turpmākas piemērošanas nepieciešamības izvērtēšanu tiesa izskata, ievērojot šā likuma 18. un 19. panta noteikumus, ja nepieciešams, pieaicinot tulku.

(3) Pieteikumu par aizturēšanas turpmākas piemērošanas nepieciešamības izvērtēšanu var noraidīt, ja tajā nav ietvertas ziņas par apstākļiem, kas iepriekš, lemjot par aizturēšanu vai izskatot iepriekšējo pieteikumu, nebija zināmi. Tiesa pieteikumu izskata rakstveida procesā bez procesā iesaistīto personu piedalīšanās.

(4) Lēmums, kas pieņemts atbilstoši šā panta trešās daļas nosacījumiem, nav pārsūdzams.

21. pants. Izmitināšana aizturēšanas laikā

(1) Patvēruma meklētāju aizturēšanas laikā izmitina Valsts robežsardzes struktūrvienībā speciāli šim nolūkam iekārtotās telpās (turpmāk — Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpas), kuru iekārtošanas un aprīkošanas prasības nosaka Ministru kabinets.

(2) Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpu iekšējās kārtības noteikumus, patvēruma meklētāja tiesības, pienākumus un ierobežojumus šajās telpās, kā arī to priekšmetu un vielu sarakstu, kuras aizturētajam patvēruma meklētājam ir aizliegts glabāt patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās, nosaka Ministru kabinets.

(3) Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās izmitināta patvēruma meklētāja uzturēšanas normas, kā arī higiēnas un pirmās nepieciešamības preču apjomu nosaka Ministru kabinets.

(4) Izdevumus, kas saistīti ar aizturētā patvēruma meklētāja uzturēšanu, sedz no valsts budžeta.

(5) Valsts pārvaldes iestāžu amatpersonas, biedrību vai nodibinājumu, kā arī starptautisko organizāciju pilnvaroti pārstāvji ir tiesīgi apmeklēt Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpas, ievērojot to iekšējās kārtības noteikumus, lai pārliecinātos, kā tās izmanto patvēruma meklētāju aizturēšanas nodrošināšanai, novērtētu aizturēto patvēruma meklētāju izmitināšanas un uzturēšanās apstākļus, kā arī lai sniegtu aizturētajiem patvēruma meklētājiem attiecīgās institūcijas kompetencei atbilstošas juridiska vai cita veida konsultācijas. Apmeklējums saskaņojams ar Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpu priekšnieku, ja likumā nav noteikts citādi.

22. pants. Aizturēto patvēruma meklētāju ievietošana Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās un izvešana no tām

(1) Valsts robežsardzes amatpersona aizturēto patvēruma meklētāju ievieto Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās, pamatojoties uz šā likuma 17. pantā minētajā kārtībā sastādītu aizturēšanas protokolu.

(2) Ieviejojot aizturēto patvēruma meklētāju Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās, pārbauda viņa veselības stāvokli un veic sanitāro apstrādi. Aizturētā patvēruma meklētāja veselības stāvokļa pārbaudes un sanitārās apstrādes, kā arī to rezultātu reģistrēšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Aizturēto patvēruma meklētāju izmitina, ievērojot personas pamattiesības un drošību, personiskās īpašības un psiholoģisko saderību, kā arī ievērojot šādus nosacījumus:

- 1) aizturētos patvēruma meklētājus — vīriešus un sievietes — izmitina atsevišķi;
- 2) aizturēto patvēruma meklētāju izmitina atsevišķi no personām, kuras tiek turētas aizdomās par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vai kuras aizturētas Imigrācijas likumā noteiktajā kārtībā;
- 3) aizturēto patvēruma meklētāju, kuram ir veselības traucējumi, saskaņā ar ārstniecības personas norādījumiem ievieto speciāli šim nolūkam aprīkotā telpā;
- 4) aizturētos patvēruma meklētāju ģimenes locekļus izmitina kopā, ja kāds no tiem neiebilst, bet atsevišķi no citām aizturētām personām, nodrošinot privātumu;
- 5) aizturētajai nepilngadīgai personai nodrošina iespēju izglītoties, iesaistīties brīvā laika pavadīšanas pasākumos, tai skaitā rotaļās un atpūtas pasākumos, kas atbilst tās vecumam;
- 6) nepilngadīgai personai bez pavadības nodrošina izmitināšanu Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās, kurās ir tās vecumam atbilstošs aprīkojums, kā arī personāls;
- 7) aizturēto patvēruma meklētāju, kas ir izsludināts starptautiskajā meklēšanā, ievieto atsevišķi speciāli šim nolūkam aprīkotās telpās līdz brīdim, kad ir izlemts jautājums par turpmāku rīcību personas izdošanas procedūrā, bet ne ilgāk par 72 stundām;
- 8) aizturēto patvēruma meklētāju, kas ir pārkāpis Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpu iekšējās kārtības noteikumus vai apdraud Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās esošo personu drošību, ar Valsts robežsardzes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu var ievietot atsevišķi speciāli šim nolūkam aprīkotās telpās uz laiku līdz 10 diennaktīm.

(4) Pēc ievietošanas Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās aizturēto patvēruma meklētāju valodā, kuru viņš saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu, ja nepieciešams, izmantojot tulka pakalpojumus, iepazīstina ar viņa tiesībām un

pienākumiem šajās telpās, kā arī ar iekšējās kārtības noteikumiem.

(5) Lai nodrošinātu iekšējās kārtības un drošības pasākumu ievērošanu, tāda patvēruma meklētāja mantas, kurš izmitināts Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās, var apskatīt jebkurā laikā un bez patvēruma meklētāja klātbūtnes.

(6) Patvēruma meklētāju aizturēšanas laikā var pārvietot no vienām Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpām uz citām.

(7) Aizturēto patvēruma meklētāju var izvest no Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpām apsardzes uzraudzībā šādos gadījumos:

- 1) lai nodrošinātu šajā likumā noteiktās darbības;
- 2) lai sniegtu medicīnisko palīdzību;
- 3) lai saskaņā ar kriminālprocesa virzītāja rakstveida pieprasījumu veiktu kriminālprocesuālās darbības, ja tās nevar veikt uz vietas;
- 4) citos ar humāniem apsvērumiem saistītos gadījumos, pamatojoties uz Valsts robežsardzes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas rakstveida atļauju.

V nodaļa. Iesnieguma izskatīšanas nodrošināšana

23. pants. Pārrunas un sākotnējā intervija ar patvēruma meklētāju

(1) Valsts robežsardzes amatpersonas, kas saņēmušas nepieciešamo apmācību par starptautiskajām cilvēktiesībām, Eiropas Savienības *acquis* patvēruma jomā un pārrunu metodēm, veic:

- 1) pārrunas ar patvēruma meklētāju, lai iegūtu informāciju, kas nepieciešama tās dalībvalsts noteikšanai, kura būs atbildīga par iesnieguma izskatīšanu saskaņā ar regulu Nr. 604/2013 (turpmāk — atbildīgā dalībvalsts);
- 2) sākotnējo interviju ar patvēruma meklētāju, izņemot šā likuma 35. pantā minēto gadījumu, lai iegūtu informāciju par viņa individuālo situāciju un apstākļiem, kas nepieciešama, lai pieņemtu lēmumu par iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai vai atstāšanu bez izskatīšanas, un pamatinformāciju par starptautiskās aizsardzības pieprasīšanas motīviem.

(2) Pārrunas un sākotnējā intervija var risināties vienlaikus.

(3) Valsts robežsardzes amatpersona par pārrunām un sākotnējo interviju sastāda protokolu. Protokolā norāda arī to, vai patvēruma meklētājam ir īpašas procesuālās vai uzņemšanas vajadzības.

(4) Patvēruma meklētājam līdz sākotnējās intervijas beigām ir tiesības izteikt apsvērumus par to, ka pirmā patvēruma valsts vai droša trešā valsts nav uzskatāma par pirmo patvēruma valsti vai drošu trešo valsti viņa individuālajā situācijā un apstākļos un saistībā ar viņa atzīšanu par bēgli vai personu, kurai ir tiesības uz alternatīvo statusu, kā arī iespēja izteikt piezīmes un sniegt precizējumus attiecībā uz jebkādiem kļūdainiem tulkojumiem vai pārpratumiem protokola saturā.

(5) Protokolu paraksta amatpersona, kas to sastādījusi, un patvēruma meklētājs. Ja patvēruma meklētājs atsakās parakstīt protokolu, to norāda protokolā.

(6) Valsts robežsardze tās rīcībā esošo informāciju par patvēruma meklētāju, pārrunās un sākotnējā intervijā iegūto informāciju un iesniegumu iesniedz Pārvaldei:

- 1) 10 darbdienu laikā;
- 2) divu darbdienu laikā, ja iesniegums iesniegts robežšķērsošanas vietā vai robežšķērsošanas tranzīta zonā un ir pamats uzskatīt, ka pastāv kāds no šā likuma 30. panta pirmās daļas nosacījumiem.

24. pants. Personiskā intervija ar patvēruma meklētāju

(1) Ne vēlāk kā mēneša laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai, Pārvalde veic personisko interviju ar patvēruma meklētāju saistībā ar viņa vajāšanu šā likuma 37. panta izpratnē vai smaga kaitējuma draudiem šā likuma 40. panta izpratnē, kā arī lai iegūtu informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu iespēju izskatīt iesniegumu šā likuma 33. pantā noteiktajā kārtībā. Ja personisko interviju nav iespējams veikt minētajā termiņā, Pārvaldes priekšnieks var pagarināt intervijas veikšanas termiņu vēl uz vienu mēnesi.

(2) Ja vienlaikus piesakās liels skaits patvēruma meklētāju un līdz ar to nav iespējams veikt personiskās intervijas laikus, tajās var iesaistīt Valsts robežsardzes amatpersonas, nodrošinot, ka tās saņēmušas attiecīgu apmācību, kurā ietverti Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija regulas (ES) Nr. 439/2010, ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju 6. panta 4. punkta “a”–“e” apakšpunktā minētie elementi, kā arī apguvušas vispārīgas zināšanas par problēmām, kas varētu negatīvi ietekmēt patvēruma meklētāja spēju sniegt personisko interviju. Personiskās intervijas laikā Valsts robežsardzes amatpersona nav dienesta formas tērpā.

(3) Personisko interviju var neveikt, ja:

- 1) Pārvaldes rīcībā ir pierādījumi, kas ļauj pieņemt lēmumu par bēgļa statusa piešķiršanu;
- 2) ārsta atzinums apstiprina, ka patvēruma meklētājam ir pastāvīgi veselības traucējumi, kas to nepieļauj.

25. pants. Prasības sākotnējai intervijai un personiskajai intervijai

(1) Valsts robežsardze, veicot sākotnējo interviju, un Pārvalde, veicot personisko interviju, nodrošina, ka:

- 1) tā notiek bez patvēruma meklētāja ģimenes locekļu klātbūtnes, ja vien Valsts robežsardze vai Pārvalde neuzskata, ka iesnieguma izskatīšanai ir nepieciešama citu ģimenes locekļu klātbūtne;
- 2) tā notiek apstākļos, kas garantē atbilstošu konfidencialitāti un ļauj patvēruma meklētājam sniegt vispusīgu sava iesnieguma pamatojumu, kā arī izteikt viedokli par iespējamām viņa apgalvojumu nepilnībām vai pretrunām;
- 3) to veic amatpersonas, kuras ir pietiekami kompetentas, lai ņemtu vērā patvēruma meklētāja personiskos un vispārīgos apstākļus, kas saistīti ar iesniegumu, tai skaitā viņa izcelsmi, dzimumu, seksuālo orientāciju, dzimuma identitāti vai neaizsargātību;
- 4) ja ir iespējams un to pieprasa patvēruma meklētājs, amatpersona, kura viņu intervē, un tulks ir tā paša dzimuma persona, izņemot gadījumu, kad Valsts robežsardzei vai Pārvaldei ir pamats uzskatīt, ka šāda pieprasījuma iemesli nav saistīti ar grūtībām, kuru dēļ patvēruma meklētājs nevarētu saprotami izklāstīt sava iesnieguma iemeslus;
- 5) ar nepilngadīgu patvēruma meklētāju to veic amatpersona, kurai ir nepieciešamās zināšanas par nepilngadīgu personu vajadzībām, pārstāvja klātbūtnē;
- 6) ar nepilngadīgu patvēruma meklētāju tā notiek bērniem piemērotā veidā.

(2) Sākotnējo interviju un personisko interviju fiksē ar skaņas vai video tehniskajiem līdzekļiem (turpmāk — tehniskie līdzekļi), par to iepriekš informējot patvēruma meklētāju. Ja intervija ir fiksēta, izmantojot tehniskos līdzekļus, tā tiek pievienota patvēruma meklētāja lietai.

(3) Patvēruma meklētāja pārstāvim ir atļauts piedalīties sākotnējā intervijā un personiskajā intervijā.

(4) Patvēruma meklētāja pārstāvja neesība, izņemot gadījumu, kad paredzēta sākotnējā intervija vai personiskā intervija ar nepilngadīgu personu bez pavadības, neliedz Valsts robežsardzei veikt sākotnējo interviju un Pārvaldei — personisko interviju ar patvēruma meklētāju.

26. pants. Ziņojums par personisko interviju, tā noformēšanas kārtība

(1) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona par personisko interviju sagatavo ziņojumu (turpmāk — ziņojums). Ziņojumā iekļauj visu būtisko informāciju, kas nepieciešama, lai pieņemtu lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt. Ziņojumu par interviju, kas veikta šā likuma 24. panta otrajā daļā minētajā gadījumā, sagatavo Valsts robežsardzes amatpersonas.

(2) Patvēruma meklētājam līdz personiskās intervijas beigām ir tiesības izteikt apsvērumus par to, ka droša trešā valsts viņa individuālajā situācijā un apstākļos nav uzskatāma par drošu trešo valsti, un saistībā ar viņa atzišanu par bēgli vai personu, kurai ir tiesības uz alternatīvo statusu, un iespēja izteikt piezīmes un sniegt precizējumus attiecībā uz jebkādiem kļūdainiem tulkojumiem vai pārpratumiem ziņojuma saturā. Personiskās intervijas nobeigumā Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona iepazīstina patvēruma meklētāju ar ziņojumu un lūdz viņu apstiprināt, ka tā saturs pareizi atspoguļo personisko interviju. Ja patvēruma meklētājs atsakās apstiprināt, ka ziņojuma saturs pareizi atspoguļo personisko interviju, viņa atsacīšanās iemeslus norāda ziņojumā.

(3) Tiesības iesniegt rakstveida piezīmes par ziņojumu neattiecas uz gadījumiem, kad personiskās intervijas gaita pilnā apjomā fiksēta, izmantojot tehniskos līdzekļus.

27. pants. Medicīniskā ekspertīze

(1) Ja Pārvalde uzskata, ka tas ir būtiski, lai pieņemtu lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, tā ar patvēruma meklētāja piekrišanu nosūta viņu uz medicīnisko ekspertīzi attiecībā uz pazīmēm, kas varētu norādīt uz agrāk veiktu vajāšanu vai nodarītu smagu kaitējumu.

(2) Valsts robežsardze, saņemot nepilngadīgas personas bez pavadības pārstāvja piekrišanu, var noteikt medicīnisko ekspertīzi, lai noteiktu šīs personas vecumu, ja Valsts robežsardzei ir šaubas par tās vecumu. Ja pēc medicīniskās ekspertīzes veikšanas Valsts robežsardzei joprojām ir šaubas par patvēruma meklētāja vecumu, iesniegumu izskatot, tiek pieņemts, ka patvēruma meklētājs ir nepilngadīgs.

(3) Pēc iesnieguma reģistrēšanas Valsts robežsardze nepilngadīgo personu bez pavadības pārstāvja klātbūtnē nekavējoties informē valodā, kuru tā saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par tai saprotamu, par iespēju, ka tās vecums var tikt noteikts šā panta otrajā daļā minētajā medicīniskajā ekspertīzē, par ekspertīzes norisi un iespējamo medicīniskās ekspertīzes rezultātu ietekmi uz iesnieguma izskatīšanu, kā arī par sekām, kas varētu rasties, ja nepilngadīgās personas bez pavadības pārstāvis atsakās no medicīniskās ekspertīzes.

(4) Ja Pārvalde neorganizē šā panta pirmajā daļā minēto medicīnisko ekspertīzi, tā informē patvēruma meklētāju, ka viņam ir tiesības par saviem līdzekļiem veikt medicīnisko ekspertīzi attiecībā uz pazīmēm, kas varētu norādīt uz agrāk veiktu vajāšanu vai nodarītu smagu kaitējumu. Ja patvēruma meklētājs veic iepriekš minēto medicīnisko ekspertīzi, viņam ir pienākums nekavējoties iesniegt medicīniskās ekspertīzes rezultātus.

(5) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētās medicīniskās ekspertīzes apmaksā no valsts budžeta līdzekļiem.

VI nodaļa**Iesnieguma izskatīšanas un lēmuma pieņemšanas kārtība****28. pants. Pārvaldes lēmumi patvēruma procedūras ietvaros**

(1) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona pieņem lēmumu par:

- 1) iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai vai atstāšanu bez izskatīšanas;
- 2) bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt;

- 3) patvēruma meklētāja pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti, kura izskatīs iesniegumu, kas iesniegts Latvijas Republikā šā likuma 6. panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā, saskaņā ar regulu Nr. 604/2013;
- 4) iesnieguma izskatīšanas pārtraukšanu;
- 5) iesnieguma izskatīšanas atsākšanu vai atteikumu atsākt iesnieguma izskatīšanu.

(2) Ja patvēruma meklētājs ir nepilngadīga persona bez pavadības, šā panta pirmajā daļā minētos lēmumus sagatavo Pārvaldes amatpersona, kurai ir nepieciešamās zināšanas par nepilngadīgu personu vajadzībām.

(3) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona, pieņemot šā panta pirmajā daļā minētos lēmumus, vienā lēmumā var ietvert patvēruma meklētāju un viņa ģimenes locekļus, ja šo personu iesniegumu pamatā ir vieni un tie paši fakti un ja tādējādi netiek atklāti patvēruma meklētāja īpašie apstākļi, kas var apdraudēt viņa intereses, jo īpaši gadījumos, kas saistīti ar vajāšanu dzimuma, seksuālās orientācijas, dzimuma identitātes vai vecuma dēļ.

(4) Patvēruma meklētāja atteikšanās parakstīt pārrunu protokolu vai apstiprināt ziņojuma saturu, veikt šā likuma 27. panta otrajā daļā minēto medicīnisko ekspertīzi vai 27. panta ceturtajā daļā minētās medicīniskās ekspertīzes rezultātu neiesniegšana nav pamats nepieņemt kādu no šā panta pirmajā daļā minētajiem lēmumiem.

29. pants. Pārvaldes lēmumu pieņemšanas termiņi

(1) Lēmumu par iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai vai atstāšanu bez izskatīšanas pieņem pēc tam, kad no Valsts robežsardzes saņemti šā likuma 23. panta sestajā daļā minētie dokumenti:

- 1) piecu darbdienu laikā, ja iesniegums iesniegts robežšķērsošanas vietā vai robežšķērsošanas tranzīta zonā;
- 2) 10 darbdienu laikā, ja patvēruma meklētājs atrodas Latvijas Republikas teritorijā.

(2) Iesniegumu izskata un lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt pieņem triju mēnešu laikā no dienas, kad veikta personiskā intervija ar patvēruma meklētāju, bet ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pēc iesnieguma reģistrēšanas.

(3) Iekšlietu ministrijas valsts sekretārs vai viņa pilnvarota persona var pagarināt šā panta otrajā daļā minēto sešu mēnešu termiņu vēl par deviņiem mēnešiem, ja:

- 1) iesnieguma izvērtēšana saistīta ar sarežģītiem faktiskiem vai juridiskiem jautājumiem;
- 2) iesniegumus vienlaikus iesniedzis liels skaits trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku un šā panta otrajā daļā minēto termiņu ievērot nav iespējams.

(4) Izskatot iesniegumu šā likuma 33. panta pirmajā daļā minētajā kārtībā, Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona lēmumu pieņem 20 darbdienu laikā no dienas, kad veikta personiskā intervija ar patvēruma meklētāju.

(5) Ja vienā lēmumā ietver vienas ģimenes locekļus, šā panta otrajā un ceturtajā daļā minēto termiņu skaita no dienas, kad personiskā intervija veikta ar visiem pilngadīgajiem ģimenes locekļiem.

(6) Lēmumu par iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai vai atstāšanu bez izskatīšanas pieņem 10 darbdienu laikā, ja saskaņā ar regulu Nr. 604/2013 no citas dalībvalsts kompetentas institūcijas saņemta informācija par atteikumu uzņemties atbildību par iesnieguma izskatīšanu vai Latvijas Republika ir atbildīga par citā dalībvalstī iesniegta iesnieguma izskatīšanu un patvēruma meklētājs ir uzņemts atpakaļ Latvijas Republikā.

(7) Ja saskaņā ar regulu Nr. 604/2013 no citas dalībvalsts kompetentas institūcijas saņemta informācija, ka šī dalībvalsts uzņemas atbildību par patvēruma meklētāja iesnieguma izskatīšanu, 10 darbdienu laikā pēc tam, kad šī informācija saņemta, pieņem lēmumu par patvēruma meklētāja pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti, kas izskatīs iesniegumu.

30. pants. Lēmums par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas

(1) Lēmumu par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas pieņem, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) cita dalībvalsts patvēruma meklētājam ir piešķirusi starptautisko aizsardzību;
- 2) valsts, kas nav dalībvalsts, tiek uzskatīta par patvēruma meklētāja pirmo patvēruma valsti;
- 3) valsts, kas nav dalībvalsts, tiek uzskatīta par patvēruma meklētājam drošu trešo valsti;
- 4) patvēruma meklētājs Latvijā ir iesniedzis atkārtotu iesniegumu pēc tam, kad pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, un tajā nav minēti apstākļi, kas būtu ievērojami mainījušies par labu patvēruma meklētājam un varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai.

(2) Ja iesniegums iesniegts robežšķērsošanas vietā vai robežšķērsošanas tranzīta zonā un tiek lemts jautājums par iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai vai atstāšanu bez izskatīšanas, Valsts robežsardze patvēruma meklētājam, kuram ir īpašas procesuālās vai uzņemšanas vajadzības, nodrošina atbilstošu un pienācīgu atbalstu, lai viņš patvēruma procedūras laikā varētu izmantot šajā likumā noteiktās tiesības un pildīt šajā likumā noteiktos pienākumus.

(3) Lēmumu par nepilngadīgas personas bez pavadības iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas saskaņā ar šā panta pirmās daļas 3. punktu var pieņemt tad, ja tas atbilst šīs nepilngadīgas personas labākajām interesēm.

(4) Ja beidzies administratīvais process par šā panta pirmās daļas 3. punktā minēto lēmumu, Pārvalde patvēruma meklētājam izsniedz dokumentu, kurā drošas trešās valsts iestādes minētās valsts valodā tiek informētas, ka iesnieguma atbilstība šā likuma 37. panta pirmās daļas un 40. panta pirmās daļas nosacījumiem nav vērtēta.

(5) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona vērtē iesnieguma atbilstību šā likuma 33. panta pirmās daļas vai 37. panta pirmās daļas un 40. panta pirmās daļas nosacījumiem, ja droša trešā valsts neļauj patvēruma meklētājam ieceļot tās teritorijā.

(6) Apstākļi, ka nepilngadīgas personas bez pavadības pārstāvis ir atteicies no šā likuma 27. panta otrajā daļā minētās medicīniskās ekspertīzes, nevar būt vienīgais pamats tam, lai pieņemtu lēmumu par nepilngadīgas personas bez pavadības iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas vai lēmumu par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu.

31. pants. Lēmums par iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai

Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona pieņem lēmumu par iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai, ja pastāv viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) nepastāv šā likuma 30. panta pirmajā daļā minētie nosacījumi;
- 2) saskaņā ar regulu Nr. 604/2013 no citas dalībvalsts kompetentas institūcijas saņemta informācija par atteikumu uzņemties atbildību par iesnieguma izskatīšanu vai Latvijas Republika ir atbildīga par citā dalībvalstī iesniegta iesnieguma izskatīšanu un patvēruma meklētājs ir uzņemts atpakaļ Latvijā;
- 3) nav iespējams nodrošināt šā likuma 30. panta otrās daļas nosacījumu izpildi.

32. pants. Iesnieguma izskatīšana un lēmums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu

(1) Katra patvēruma meklētāja iesniegumu izskata individuāli, objektīvi un taisnīgi, izmantojot precīzu un aktualizētu informāciju no dažādiem avotiem, piemēram, no Eiropas Patvēruma atbalsta biroja un Apvienoto Nāciju Organizācijas augstā komisāra bēgļu lietās, un attiecīgām starptautiskām cilvēktiesību organizācijām, par vispārējo situāciju patvēruma meklētāja izcelsmes valstī un, ja nepieciešams, valstīs, caur kurām tas devies.

(2) Izskatot iesniegumu, vispirms atbilstoši šā likuma noteikumiem lemj par bēgļa statusa piešķiršanu patvēruma meklētājam, bet, ja tie uz patvēruma meklētāju neattiecas, — par alternatīvā statusa piešķiršanu.

(3) Izskatot iesniegumu, Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona ņem vērā nepilngadīgas personas labākās intereses.

(4) Izskatot iesniegumu, ņem vērā:

- 1) faktus, kas attiecas uz patvēruma meklētāja izcelsmes valsti laikā, kad tiek pieņemts lēmums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, arī izcelsmes valsts normatīvos aktus un to piemērošanas veidu;
- 2) patvēruma meklētāja sniegtos paskaidrojumus un iesniegtos dokumentus;
- 3) patvēruma meklētāja individuālo stāvokli un apstākļus. Apstākļi, ka patvēruma meklētājam ir īpašas procesuālās vai uzņemšanas vajadzības, pats par sevi neietekmē iesnieguma izvērtēšanu;
- 4) medicīniskās ekspertīzes rezultātus, ja tāda veikta atbilstoši šā likuma 27. panta pirmajai, otrajai vai ceturtajai daļai;
- 5) to, vai patvēruma meklētāja darbība kopš izcelsmes valsts atstāšanas nav vērsta uz to, lai radītu nosacījumus bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai;
- 6) to, vai ir pamatoti gaidāms, ka patvēruma meklētājs pieņemtu tādas citas valsts aizsardzību, kurā viņš varētu pieprasīt pilsonību.

(5) Uz patvēruma meklētāja pamatotām bailēm no vajāšanas vai uz pamatotu iespējamību, ka viņš var ciest smagu kaitējumu, norāda fakts, ka patvēruma meklētājs jau bijis pakļauts vajāšanai vai smagam kaitējumam, vai tiešiem vajāšanas vai kaitējuma draudiem un ir pamatots iemesls uzskatīt, ka šāda vajāšana vai smags kaitējums var atkārtoties.

(6) Ja patvēruma meklētāja paskaidrojumos norādītais nav pamatots ar dokumentiem vai citiem pierādījumiem, tam nav nepieciešams apstiprinājums, ja pastāv šādi nosacījumi:

- 1) patvēruma meklētājs ir iesniedzis visu savā rīcībā esošo informāciju;
- 2) patvēruma meklētāja paskaidrojumi ir ticami, nav pretrunīgi un atbilst Pārvaldes rīcībā esošajai informācijai;
- 3) patvēruma meklētājs iesniedzis iesniegumu, tiklīdz tas bijis iespējams, ja vien viņš nevar apliecināt, ka viņam bijuši pamatoti iemesli, kuru dēļ iesniegums nav iesniegts agrāk;
- 4) konstatēts, ka patvēruma meklētājam kopumā var uzticēties.

(7) Lēmums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt attiecināms arī uz patvēruma meklētāja nepilngadīgajiem (arī aizbildnībā esošajiem) bērniem, ja viņi vienlaikus ar vecākiem atrodas vai ierodas Latvijas Republikā. Izskatot iesniegumu, izvērtē arī nepilngadīgās personas viedokli.

(8) Apstākļi, ka iesniegums nav iesniegts nekavējoties, nevar būt vienīgais pamats tam, lai pieņemtu lēmumu par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas vai lēmumu par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu.

(9) Ja personiskā intervija ar patvēruma meklētāju nav veikta, pamatojoties uz 24. panta trešās daļas 2. punktu, Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona pieņem lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, ņemot vērā Valsts robezsardzes un Pārvaldes rīcībā esošo informāciju par patvēruma meklētāju. Personiskās intervijas neveikšana nevar būt vienīgais pamats patvēruma meklētājam nelabvēlīga lēmuma pieņemšanai.

33. pants. Iesnieguma izskatīšana saīsinātā kārtībā

(1) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona iesniegumu var izskatīt saīsinātā kārtībā, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) patvēruma meklētājs, iesniedzot iesniegumu, ir norādījis tikai tādus apstākļus, kas nevar būt par pamatu tam, lai pieņemtu lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu;
- 2) patvēruma meklētājs ir no drošas izcelsmes valsts;
- 3) patvēruma meklētājs ir maldinājis patvēruma procedūrā iesaistītās institūcijas, sniedzot nepatiesu informāciju vai dokumentus vai arī neiesniedzot atbilstošu informāciju vai viņa identitāti vai valstspiederību apliecinošus dokumentus;
- 4) iespējams, ka patvēruma meklētājs ir ļaunprātīgi iznīcinājis vai pametis identitāti apliecinošu vai ceļošanas dokumentu, kas būtu varējis palīdzēt noteikt viņa identitāti vai valstspiederību;
- 5) patvēruma meklētājs ir sniedzis nekonekventu, pretrunīgu, nepārprotami nepatiesu vai acīmredzami neticamu informāciju, kas ir pretrunā ar pietiekami pārbaudītu izcelsmes valsts informāciju un rada pamatu pieņemumam, ka viņa prasība saistībā ar vajāšanu šā likuma 37. panta izpratnē vai smaga kaitējuma draudiem šā likuma 40. panta izpratnē nav pārlicinoša;
- 6) patvēruma meklētājs iesniedzis atkārtotu iesniegumu, kas ir pieņemts izskatīšanai;
- 7) patvēruma meklētājs iesniedzis iesniegumu galvenokārt tādēļ, lai kavētu vai novērstu viņa izraidīšanu no Latvijas Republikas;
- 8) patvēruma meklētājs nelikumīgi iecēlojis vai nelikumīgi paildzinājis savu uzturēšanos Latvijā un bez pamatota iemesla nav iesniedzis iesniegumu agrāk;
- 9) patvēruma meklētājs nepiekrīt pirkstu nospiedumu noņemšanai;
- 10) patvēruma meklētājs rada draudus valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai un drošībai vai ir bijis izraidīts no Latvijas Republikas, jo radījis draudus valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai un drošībai un saskaņā ar Imigrācijas likuma noteikumiem iekļauts to ārzemnieku sarakstā, kuriem iecēlošana Latvijā ir aizliegta.

(2) Par patvēruma meklētājam drošu izcelsmes valsti uzskatāma valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir vai kurā viņš kā bezvalstnieks pirms tam ir pastāvīgi uzturējies, ja viņš nav iesniedzis pietiekamu pamatojumu tam, lai uzskatītu, ka attiecīgā valsts nav droša izcelsmes valsts viņa individuālajā situācijā un apstākļos un saistībā ar viņa atzīšanu par bēgli vai personu, kurai ir tiesības uz alternatīvo statusu.

(3) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona tāda patvēruma meklētāja iesniegumu, kuram nepieciešamas īpašas procesuālās garantijas, izskata saīsinātā kārtībā un var pieņemt lēmumu par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu tikai tādā gadījumā, ja patvēruma meklētājam ir sniegts atbilstošs un pienācīgs atbalsts, lai viņš patvēruma procedūras laikā varētu izmantot šajā likumā noteiktās tiesības un pildīt šajā likumā noteiktos pienākumus.

(4) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona nepilngadīgas personas bez pavadības iesniegumu var izskatīt saīsinātā kārtībā un var pieņemt lēmumu par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu tikai tādā gadījumā, ja pastāv šā panta pirmās daļas 2., 6. vai 10. punktā minētais nosacījums.

34. pants. Lēmums par iesnieguma izskatīšanas pārtraukšanu, lēmums par iesnieguma izskatīšanas atsākšanu un lēmums par atteikumu atsākt iesnieguma izskatīšanu

(1) Lēmumu par iesnieguma izskatīšanas pārtraukšanu pieņem, ja:

- 1) Pārvaldē saņemts patvēruma meklētāja lūgums pārtraukt iesnieguma izskatīšanu;

- 2) pastāv vērā ņemams iemesls uzskatīt, ka patvēruma meklētājs ir netieši atsaucis savu iesniegumu vai atteicies no tā, jo nav pildījis šā likuma 12. panta pirmās daļas 1., 2. vai 5. punktā minētos pienākumus, vai ir aizbēdzis no Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpām.

(2) Lēmumu par iesnieguma izskatīšanas pārtraukšanu pieņem ne vēlāk kā triju mēnešu laikā no dienas, kad kļuvis zināms kāds no šā panta pirmajā daļā minētajiem apstākļiem, ja vien patvēruma meklētājs nav savlaicīgi pierādījis, ka tas ir noticis no viņa neatkarīgu apstākļu dēļ.

(3) Patvēruma meklētājam deviņu mēnešu laikā no dienas, kad stājies spēkā lēmums par iesnieguma izskatīšanas pārtraukšanu, ir tiesības lūgt, lai viņa iesnieguma izskatīšana tiek atsākta. Šis termiņš neattiecas uz gadījumiem, kad Latvijas Republika saskaņā ar regulu Nr. 604/2013 uzņem atpakaļ patvēruma meklētāju, kurš atsaucis savu iesniegumu tā izskatīšanas laikā, pirms pieņemts lēmums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, un ir sagatavojis iesniegumu citā dalībvalstī vai atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas.

(4) Ja patvēruma meklētājs vairāk par vienu reizi lūdz atsākt viņa iesnieguma izskatīšanu, tas izskatāms šā likuma 35. pantā noteiktajā kārtībā, izņemot gadījumu, kad Latvijas Republika saskaņā ar regulu Nr. 604/2013 uzņem atpakaļ patvēruma meklētāju, kurš atsaucis savu iesniegumu tā izskatīšanas laikā, pirms pieņemts lēmums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, un ir sagatavojis iesniegumu citā dalībvalstī vai atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas.

(5) Ja persona vairāk par vienu reizi ir lūgusi atsākt tās iesnieguma izskatīšanu galvenokārt tāpēc, lai kavētu vai novērstu tāda lēmuma izpildi, ar kuru nekavējoties tiktu īstenota tās pārvietošana no Latvijas Republikas, šī persona pieteikuma izskatīšanas laikā nav uzskatāma par patvēruma meklētāju.

(6) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona pieņem lēmumu par iesnieguma izskatīšanas atsākšanu vai atteikumu atsākt iesnieguma izskatīšanu 10 darbdienu laikā no dienas, kad saņemts patvēruma meklētāja lūgums atsākt viņa iesnieguma izskatīšanu.

(7) Iesnieguma izskatīšanu atsāk un turpina no tā patvēruma procedūras posma, kurā tā pārtraukta.

35. pants. Atkārtots iesniegums

(1) Persona, attiecībā uz kuru pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ir tiesīga iesniegt Valsts robežsardzei atkārtotu iesniegumu. Personai ir pienākums atkārtotajā iesniegumā norādīt pierādījumus, kas liecina, ka ir ievērojami mainījušies apstākļi, ar kuriem tika pamatots attiecīgais lēmums.

(2) Ja persona iesniedz atkārtotu iesniegumu pēc tam, kad pieņemts lēmums par tās pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti, kas izskatīs iesniegumu saskaņā ar regulu Nr. 604/2013, iesniegumu izvērtē par iesnieguma izskatīšanu atbildīgā dalībvalsts.

(3) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona pēc atkārtotajā iesniegumā minēto apstākļu izvērtēšanas pieņem lēmumu par iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai vai atstāšanu bez izskatīšanas, ievērojot šā likuma 30. vai 31. panta noteikumus.

(4) Ja ir pieņemts lēmums par atkārtota iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai, Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona vērtē šā iesnieguma atbilstību šā likuma 33. panta pirmās daļas, 37. panta pirmās daļas un 40. panta pirmās daļas nosacījumiem.

(5) Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu par atkārtota iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas attiecīgā persona vai tās pārstāvis var pārsūdzēt šā likuma 48. panta ceturtās daļas 1. punktā noteiktajā kārtībā.

(6) Ja persona pirmo reizi ir iesniegusi atkārtotu iesniegumu galvenokārt tāpēc, lai kavētu vai novērstu tāda lēmuma izpildi, ar kuru nekavējoties tiktu īstenota tās pārvietošana no Latvijas Republikas, šī persona pieteikuma izskatīšanas laikā nav uzskatāma par patvēruma meklētāju.

(7) Ja atkārtotu iesniegumu iesniedz alternatīvo statusu ieguvusi persona pēc tam, kad pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa statusu, šī persona iesnieguma izskatīšanas laikā nav uzskatāma par patvēruma meklētāju.

36. pants. Patvēruma procedūras ietvaros pieņemta lēmuma paziņošana un valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības pieprasīšanas kārtība

(1) Patvēruma procedūras ietvaros pieņemts lēmums stājas spēkā brīdī, kad tas paziņots patvēruma meklētājam. Patvēruma procedūras ietvaros pieņemtu lēmumu paziņo patvēruma meklētājam atbilstoši Paziņošanas likumam.

(2) Ja patvēruma meklētājs šajā likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā aizturēts un izmitināts Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās, viņu ar lēmumu un valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības saņemšanas nosacījumiem iepazīstina Valsts robežsardze.

(3) Ja patvēruma meklētājs, kas šajā likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā aizturēts un izmitināts Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās, vēlas saņemt valsts nodrošinātu juridisko palīdzību, lai pārsūdzētu šā likuma 11. panta otrās daļas 6. punktā minēto lēmumu, viņš iesniegumu par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības pieprasījumu iesniedz Valsts robežsardzei. Valsts robežsardze nekavējoties, ne vēlāk kā nākamajā darb dienā pēc tam, kad saņemts patvēruma meklētāja iesniegums valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības saņemšanai, uzaicina juridiskās palīdzības sniedzēju, kas iekļauts par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības sniegšanu atbildīgās iestādes sagatavotajā sarakstā.

(4) Ja patvēruma meklētājs vēlas saņemt valsts nodrošinātu juridisko palīdzību, lai pārsūdzētu šā likuma 11. panta otrās daļas 6. punktā minēto Pārvaldes lēmumu, un patvēruma meklētājs nav šajā likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā aizturēts un izmitināts Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās, viņš iesniedz Pārvaldei iesniegumu par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības pieprasījumu un iesniegumu par saviem ienākumiem. Pēc iesniegumā par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības pieprasījumu un iesniegumā par patvēruma meklētāja ienākumiem minētās informācijas izvērtēšanas Pārvalde nekavējoties, ne vēlāk kā nākamajā darb dienā, nosūta iestādei, kas ir atbildīga par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības sniegšanu, lūgumu sniegt juridisko palīdzību un pievieno tam pārsūdzamā lēmuma kopiju.

(5) Iesnieguma par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības pieprasījuma un iesnieguma par patvēruma meklētāja ienākumiem veidlapas paraugu nosaka Ministru kabinets.

VII nodaļa

Starptautiskās aizsardzības piešķiršanas nosacījumi

37. pants. Bēgļa statusa piešķiršanas nosacījumi

(1) Uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību, vai bezvalstnieks, kurš, būdams ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tādu pašu iemeslu dēļ nespēj vai nevēlas tajā atgriezties un uz kuru neattiecas šā likuma 45. panta nosacījumi.

(2) Persona nevar pretendēt uz bēgļa statusu, ja tā ir vairāk nekā vienas valsts pilsonis un bez pamatota iemesla neizmanto tiesisko aizsardzību kādā no savas pilsonības valstīm. Personas pilsonības valsts ir katra tā valsts, kuras pilsonis šī persona ir.

(3) Piemērojot šā panta pirmo daļu, konstatējama saikne starp šā likuma 39. panta pirmajā daļā minētajiem vajāšanas iemesliem un šā likuma 38. pantā minētajām vajāšanas darbībām vai to, ka nav nodrošināta aizsardzība pret šādām darbībām.

(4) Lēmums par bēgļa statusa piešķiršanu attiecināms arī uz nepilngadīgu bērnu, kas dzimis pēc tam, kad viņa tēvam vai mātei ir piešķirts bēgļa statuss atbilstoši šim likumam, ja viņa vecāki nav zaudējuši piešķirto statusu vai viņa vecākiem tas nav atņemts saskaņā ar šā likuma 55. un 56. panta nosacījumiem.

38. pants. Vajāšanas jēdziens

(1) Par vajāšanu šā likuma 37. panta pirmās daļas izpratnē atzīstamas:

- 1) darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu;
- 2) vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu individu šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam veidam līdzīgā veidā.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētās darbības var būt:

- 1) fiziska vai garīga vardarbība, ieskaitot seksuālu vardarbību;
- 2) tiesiski un administratīvi pasākumi vai arī policijas vai tiesu iestāžu pasākumi, kas paši par sevi ir diskriminējoši vai tiek īstenoti diskriminējošā veidā;
- 3) nesamērīga vai diskriminējoša apsūdzība vai nesamērīgs vai diskriminējošs sods;
- 4) juridiskas pārsūdzības atteikums, kura rezultātā tiek piespriests nesamērīgs vai diskriminējošs sods;
- 5) apsūdzība vai sods par atteikšanos pildīt militāro dienestu konflikta laikā, ja militārā dienesta pildīšana ietvertu noziegumu vai tādas darbības, uz kurām attiecas šā likuma 45. panta pirmās daļas 3., 4. un 5. punkts;
- 6) darbības, kas īpaši vērstas pret dzimumu vai pret nepilngadīgām personām.

39. pants. Vajāšanas iemesli

(1) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona, izvērtējot vajāšanas iemeslus, ņem vērā patvēruma meklētāja:

- 1) rasi, ādas krāsu, izcelsmi vai piederību pie noteiktas etniskās grupas;
- 2) reliģisko piederību, piedalīšanos oficiālos privātos vai publiskos dievkalpojumos, citas viņa reliģiskās darbības vai uzskatu paušanu, vai arī uz reliģiskiem uzskatiem pamatotu personīgu vai grupas uzvedību;
- 3) valstspiederību, kas var izpausties arī kā piederība pie kādas grupas, ko nosaka kultūras, etniskā vai valodas identitāte, kopēja ģeogrāfiskā vai politiskā izcelsme vai attiecības ar citas valsts iedzīvotājiem;
- 4) piederību pie noteiktas sociālās grupas, kas atbilst kādam no šādiem raksturojumiem:
 - a) grupas dalībniekiem ir kopējas iedzimtas pazīmes vai kopēja izcelsme, ko nevar mainīt, vai viņiem ir kopējas pazīmes vai pārliecība, kas personas identitātei vai apziņai ir tik svarīga, ka personu nevar spiest no tās atteikties, un minētajai grupai attiecīgajā valstī ir īpatna identitāte, kuru apkārtējā sabiedrība uztver kā atšķirīgu,
 - b) atkarībā no apstākļiem izcelsmes valstī par īpašu sociālo grupu tajā var uzskatīt tādu grupu, kuras galvenā kopējā pazīme ir konkrēta seksuālā orientācija;
- 5) politiskos uzskatus vai viedokli par šā likuma 42. pantā minētajiem iespējamiem vajātājiem un viņu politiku neatkarīgi no tā, vai patvēruma meklētājs rīkojies saskaņā ar savu viedokli.

(2) Novērtējot, vai patvēruma meklētāja bailes no vajāšanas ir pamatotas, nav būtiska viņa faktiskā rase, reliģija, valstspiederība vai piederība pie noteiktas sociālās vai politiskās grupas, kā dēļ viņš var tikt pakļauts vajāšanai, ja vien šā likuma 42. pantā norādītie vajātāji attiecina uz patvēruma meklētāju iepriekš minētās pazīmes.

40. pants. Alternatīvā statusa piešķiršanas nosacījumi

(1) Uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kuram nevar piešķirt bēgļa statusu saskaņā ar šā likuma 37. panta pirmo daļu un uz kuru neattiecas šā likuma 46. panta nosacījumi, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību.

(2) Persona nevar pretendēt uz alternatīvo statusu, ja tā ir vairāk nekā vienas valsts pilsonis un bez pamatota iemesla neizmanto tiesisko aizsardzību kādā no savas pilsonības valstīm.

(3) Lēmums par alternatīvā statusa piešķiršanu attiecināms arī uz nepilngadīgu bērnu, kas dzimis pēc tam, kad viņa tēvam vai mātei ir piešķirts alternatīvais statuss atbilstoši šim likumam, ja viņa vecāki nav zaudējuši piešķirto statusu vai viņa vecākiem tas nav atņemts saskaņā ar šā likuma 57. un 58. panta nosacījumiem.

41. pants. Smaga kaitējuma jēdziens

Smags kaitējums šā likuma izpratnē ir:

- 1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā iespējama izpilde;
- 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana;
- 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

42. pants. Vajātāji vai smaga kaitējuma nodarītāji

Vajātāji vai smaga kaitējuma nodarītāji var būt:

- 1) izcelsmes valsts;
- 2) izcelsmes valsts partijas vai organizācijas, kas kontrolē šo valsti vai būtisku tās teritorijas daļu;
- 3) izcelsmes valsts grupējumi vai personas, ja ir iespējams pierādīt, ka izcelsmes valsts, tās partijas vai organizācijas vai starptautiskās organizācijas nav spējīgas vai nevēlas nodrošināt aizsardzību pret vajāšanu vai smagu kaitējumu, kā noteikts šā likuma 43. pantā.

43. pants. Aizsardzības nodrošināšana

(1) Pieņemot lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona izvērtē aizsardzības iespēju izcelsmes valstī. Aizsardzību var nodrošināt vienīgi:

- 1) izcelsmes valsts;
- 2) izcelsmes valsts partijas vai organizācijas, tai skaitā starptautiskās organizācijas, kas kontrolē šo valsti vai būtisku tās teritorijas daļu.

(2) Aizsardzība ir nodrošināta, ja tā ir efektīva un neierobežota laikā un izcelsmes valsts, tās partijas vai organizācijas vai starptautiskās organizācijas vēlas un spēj veikt pasākumus, lai novērstu vajāšanu vai smagu kaitējumu, tai skaitā uztur efektīvu tiesību sistēmu, kuras mērķis ir atklāt ar vajāšanu vai smagu kaitējumu saistītas darbības, kā arī apsūdzēt un sodīt par šīm darbībām, un ja patvēruma meklētājam ir pieejama šāda aizsardzība.

44. pants. Aizsardzības nepieciešamība personai, tai uzturoties Latvijā Republikā

Ja persona uzturas Latvijā Republikā, dibināts iemesls tās pamatotām bailēm no vajāšanas vai no iespējama smaga kaitējuma var būt:

- 1) notikumi patvēruma meklētāja izcelsmes valstī, kas risinājušies pēc tam, kad viņš atstājis šo valsti;
- 2) darbības, kādās patvēruma meklētājs iesaistījies kopš izcelsmes valsts atstāšanas, īpaši ja konstatēts, ka šīs darbības, uz kurām pamatotas bailes, apliecina un turpina apliecināt personas pārliecību vai orientāciju, kāda tā bijusi izcelsmes valstī.

45. pants. Gadījumi, kad bēgļa statusu nepiešķir

(1) Bēgļa statusu nepiešķir, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) persona saņem aizsardzību vai palīdzību no citām Apvienoto Nāciju Organizācijas struktūrām, izņemot Apvienoto Nāciju Organizācijas augsto komisāru bēgļu lietās. Ja minētā aizsardzība vai palīdzība personai ir pārtraukta jebkādu iemeslu dēļ un ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas rezolūcijām tās stāvoklis nav īpaši noteikts, uz to attiecas šā likuma noteikumi;
- 2) Latvijas Republikas kompetentās iestādes atzinušas, ka personai ir tiesības un pienākumi, kas attiecināti uz Latvijas pilsoņiem, vai arī tiem līdzvērtīgas tiesības vai pienākumi;
- 3) persona izdarījusi starptautiskajos dokumentos definētu noziegumu pret mieru, kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci;
- 4) persona pirms ierašanās Latvijā izdarījusi noziegumu, kuram nav politiska rakstura un kurš saskaņā ar Latvijas Republikas likumu atzīstams par sevišķi smagu noziegumu;
- 5) persona veikusi darbības, kas vērstas pret Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem;
- 6) ir pamats uzskatīt, ka persona rada draudus valsts drošībai;
- 7) persona, kas ar Latvijas Republikas tiesas spriedumu atzīta par vainīgu sevišķi smaga nozieguma izdarīšanā, rada draudus Latvijas sabiedrībai.

(2) Šā panta pirmās daļas 3., 4. un 5. punktu piemēro arī personām, kas kūda uz minētajiem noziegumiem vai darbībām vai citādi piedalās minēto noziegumu vai darbību izdarīšanā vai sekmēšanā.

46. pants. Gadījumi, kad alternatīvo statusu nepiešķir

(1) Alternatīvo statusu nepiešķir, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) persona izdarījusi starptautiskajos dokumentos definētu noziegumu pret mieru, kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci;
- 2) persona izdarījusi noziegumu, kas saskaņā ar Latvijas Republikas likumu atzīstams par smagu vai sevišķi smagu noziegumu;
- 3) persona veikusi darbības, kas vērstas pret Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem;
- 4) ir pamats uzskatīt, ka persona rada draudus valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai un drošībai;
- 5) persona pirms ierašanās Latvijā izdarījusi noziegumu, par kuru tai būtu piemērojama brīvības atņemšana, ja tas būtu izdarīts Latvijā, un atstājusi savu izcelsmes valsti vienīgi tādēļ, lai izvairītos no soda par šo noziegumu.

(2) Šā panta pirmās daļas 1., 2., 3. un 4. punktu piemēro arī personām, kas kūda uz minētajiem noziegumiem vai darbībām vai citādi piedalās minēto noziegumu vai darbību izdarīšanā vai sekmēšanā.

47. pants. Aizsardzības iespēja izcelsmes valstī

Patvēruma meklētājam nepiešķir bēgļa vai alternatīvo statusu, ja kādā viņa izcelsmes valsts daļā bailes no vajāšanas nav pamatotas vai nepastāv smaga kaitējuma risks, vai ir pieejama šā likuma 43. pantā minētā aizsardzība pret vajāšanu vai smagu kaitējumu un patvēruma meklētājs var droši un likumīgi ceļot uz šo valsts daļu, tikt tajā uzņemts un, kā var pamatoti pieņemt, tajā arī uzturēties.

VIII nodaļa**Patvēruma procedūras ietvaros pieņemta lēmuma pārsūdzēšanas kārtība****48. pants. Lēmuma pārsūdzēšana tiesā**

(1) Patvēruma meklētājs vai viņa pārstāvis var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā pēc patvēruma meklētāja izmitināšanas vietas adreses vai šā likuma 12. panta pirmās daļas 5. punktā minētajā gadījumā — pēc dzīvesvietas adreses Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu par:

- 1) pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti, kas izskatīs iesniegumu saskaņā ar regulu Nr. 604/2013;
- 2) iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas;
- 3) bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt;
- 4) iesnieguma izskatīšanas pārtraukšanu vai par atteikumu atsākt iesnieguma izskatīšanu.

(2) Patvēruma meklētājs vai viņa pārstāvis var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā pēc patvēruma meklētāja aizturēšanas vietas adreses Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu, ja patvēruma meklētājs šajā likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā aizturēts un izmitināts Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpās.

(3) Pieteikuma (lietas) izskatīšanas laikā persona uzskatāma par patvēruma meklētāju, kam ir tiesības uzturēties Latvijā līdz brīdim, kad Administratīvajā rajona tiesa pieņem lēmumu, izņemot šā likuma 34. panta piektajā daļā un 35. panta sestajā daļā minēto gadījumu.

(4) Patvēruma meklētājs vai viņa pārstāvis Pārvaldei iesniedz Administratīvajai rajona tiesai adresētu pieteikumu par:

- 1) Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu par patvēruma meklētāja pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti, kura izskatīs iesniegumu saskaņā ar regulu Nr. 604/2013, par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas, par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ja iesniegums izskatīts saīsinātā kārtībā, par iesnieguma izskatīšanas pārtraukšanu vai par atteikumu atsākt iesnieguma izskatīšanu — 15 darbdienu laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas;
- 2) Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu par patvēruma meklētāja pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti, kura izskatīs iesniegumu, vai par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas, ja patvēruma meklētājs ir aizturēts, — piecu darbdienu laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas;
- 3) Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt — viena mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas.

(5) Pārvalde pieteikumu kopā ar tās rīcībā esošajiem dokumentiem un pierādījumiem vienas darbdienu laikā pēc tā saņemšanas pārsūta tiesai.

(6) Patvēruma meklētājs ir atbrīvots no valsts nodevas par pieteikuma iesniegšanu tiesā.

49. pants. Pieteikuma izskatīšana Administratīvajā rajona tiesā

(1) Lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu, Administratīvā rajona tiesa izskata un nolēmumu pieņem:

- 1) piecu darbdienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu, ja lēmums pieņemts saskaņā ar šā likuma 29. panta septīto daļu;
- 2) piecu darbdienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu, ja lēmums pieņemts saskaņā ar šā likuma 30. panta pirmo daļu un 34. panta pirmo vai sesto daļu;
- 3) 20 darbdienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu, ja iesniegums izskatīts saskaņā ar šā likuma 33. panta pirmo daļu;
- 4) triju mēnešu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu, ja lēmums pieņemts saskaņā ar šā likuma 37. panta pirmo daļu vai 40. panta pirmo daļu;
- 5) piecu darbdienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu, ja lēmums pieņemts saskaņā ar šā likuma 35. panta trešo daļu.

(2) Administratīvā rajona tiesa izskata administratīvo lietu rakstveida procesā. Lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par lēmumu atteikt bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, ja šis lēmums pieņemts saīsinātā kārtībā, vai par lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, Administratīvā rajona tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja tā atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai šo lietu izspriestu.

(3) Ja patvēruma meklētājs nav informējis par savu atrašanās vietu ne Pārvaldi, ne Administratīvo rajona tiesu vai ir ziņas, ka patvēruma meklētājs neuzturas Latvijā, tiesa var atstāt patvēruma meklētāja pieteikumu bez izskatīšanas. Administratīvā rajona tiesa minēto jautājumu izlemj rakstveida procesā.

(4) Ja likums nosaka kādas procesuālās darbības izpildes termiņu, bet, izpildot attiecīgo procesuālo darbību šajā termiņā, netiktu ievēroti šā panta pirmajā daļā minētie termiņi, tiesa pati nosaka attiecīgās procesuālās darbības izpildei atbilstošu termiņu.

(5) Administratīvā rajona tiesa, izskatot lietu, lieciniekus no ārvalstīm neizsauc.

(6) Administratīvās rajona tiesas nolēmums ir galīgs un nav pārsūdzams. Administratīvās rajona tiesas nolēmums stājas spēkā tā pasludināšanas brīdī un nekavējoties paziņojams patvēruma meklētājam, izskaidrojot viņam nolēmuma būtību valodā, kuru viņš saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu. Administratīvā rajona tiesa par pieņemto nolēmumu informē Pārvaldi un Valsts robežsardzi nekavējoties, ne vēlāk kā līdz tās darbdienu beigām, kad minētais nolēmums stājas spēkā.

(7) Administratīvās rajona tiesas lēmumi, kas pieņemti, veicot iesniegtā pieteikuma vai ierosinātās lietas izskatīšanai nepieciešamās procesuālās darbības, nav pārsūdzami.

(8) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona vērtē iesnieguma atbilstību šā likuma 33. panta pirmās daļas nosacījumiem vai 37. panta pirmās daļas un 40. panta pirmās daļas nosacījumiem, ja Administratīvā rajona tiesa nolemj, ka uz patvēruma meklētāju neattiecas šā likuma 29. panta septītās daļas, 30. panta pirmās daļas vai 34. panta sestās daļas nosacījumi.

IX nodaļa

Bēgļa vai alternatīvo statusu ieguvušas personas tiesības un pienākumi

50. pants. Bēgļa vai alternatīvo statusu ieguvušas personas tiesības uz informāciju

(1) Pēc bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanas personai Pārvalde tai sniedz informāciju par tiesībām un pienākumiem, kas attiecas uz piešķirto statusu, valodā, kuru tā saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par tai saprotamu.

(2) Nepilngadīgai personai, kurai piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss, tiek nodrošinātas iespējas iegūt izglītību valsts valodā valsts vai pašvaldības izglītības iestādē.

51. pants. Bēgļa vai alternatīvo statusu ieguvušas personas ceļošanas un personu apliecinošs dokuments

(1) Bēglim, ievērojot 1951. gada 28. jūlija Konvenciju par bēgļa statusu, izsniedz ceļošanas dokumentu, kas vienlaikus ir arī bēgļa personu apliecinošs dokuments.

(2) Alternatīvo statusu ieguvušai personai, kura nevar saņemt iepriekšējās mītnes zemes izsniegtu ceļošanas dokumentu, izsniedz ceļošanas dokumentu, kas vienlaikus ir arī personu apliecinošs dokuments.

(3) Ja personai piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss, tās personu apliecinošos un ceļošanas dokumentus Valsts robežsardze pārsūta Pārvaldei.

(4) Bēglis, saņemot šā panta pirmajā daļā minēto ceļošanas dokumentu, nodod Pārvaldei glabāšanā visus viņa rīcībā esošos ārvalstīs izsniegtos personu apliecinošos un ceļošanas dokumentus.

52. pants. Bēgļa vai alternatīvo statusu ieguvušas personas uzturēšanās Latvijas Republikā

(1) Bēglim izsniedz pastāvīgās uzturēšanās atļauju.

(2) Alternatīvo statusu ieguvušai personai izsniedz termiņuzturēšanās atļauju uz vienu gadu. Ja persona mēnesi pirms termiņa beigām iesniedz Pārvaldei iesniegumu par uzturēšanās termiņa pagarināšanu un joprojām pastāv kāds no šā likuma 40. panta pirmās daļas nosacījumiem, Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona mēneša laikā pieņem lēmumu par termiņuzturēšanās atļaujas izsniegšanu uz vienu gadu.

(3) Pieteikumu Administratīvajai rajona tiesai par šā panta otrajā daļā minēto Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu var iesniegt tiesā 10 darbdienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas. Administratīvā rajona tiesa lietu izskata mēneša laikā, tās nolēmums ir galīgs un nav pārsūdzams. Lietas izskatīšanas laikā persona saglabā alternatīvo statusu.

(4) Ja bēgļa vai alternatīvo statusu ieguvušai personai ir piešķirts Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statuss citā Eiropas Savienības dalībvalstī un šī persona nav zaudējusi tai piešķirto bēgļa vai alternatīvo statusu vai tas nav atņemts saskaņā ar šā likuma nosacījumiem, Latvijas Republikai ir pienākums minēto personu uzņemt atpakaļ.

53. pants. Bēgļa vai alternatīvo statusu ieguvušas personas pabalsts

(1) Bēglis pirmos 12 mēnešus pēc bēgļa statusa iegūšanas un persona, kurai piešķirts alternatīvais statuss, pirmos deviņus mēnešus pēc alternatīvā statusa iegūšanas saņem pabalstu, kas sedz uzturēšanās izmaksas, kā arī valsts valodas apguvei nepieciešamās izmaksas, ja personai nav cita iztikas avota.

(2) Persona, kurai piešķirta starptautiskā aizsardzība, ir tiesīga šā panta pirmajā daļā minēto pabalstu pieprasīt 12 mēnešu laikā no dienas, kad stājies spēkā lēmums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu. Ja iesniegums par pabalsta piešķiršanu iesniegts pēc 12 mēnešiem no dienas, kad stājies spēkā lēmums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, minēto pabalstu neizmaksā.

(3) Ja alternatīvo statusu ieguvušai personai, kura ir saņēmusi šā panta pirmajā daļā minēto pabalstu, piešķir bēgļa statusu, tai ir tiesības saņemt pabalstus kā bēglim par laikposmu, kas kopā ar iepriekš izmaksātā pabalsta laikposmu nepārsniedz 12 mēnešus.

(4) Bēgļa un alternatīvo statusu ieguvušo personu pabalstu apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

54. pants. Bēgļa vai alternatīvo statusu ieguvušas personas tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos

(1) Bēglim vai alternatīvo statusu ieguvušai personai ir tiesības apvienoties ar ģimenes locekļiem, kuri atrodas ārvalstīs. Alternatīvo statusu ieguvušai personai šādas tiesības ir tad, ja tā pēc šā statusa iegūšanas Latvijas Republikā uzturējusies vismaz divus gadus.

(2) Nepilngadīgai personai bez pavadības, kurai piešķirta starptautiskā aizsardzība un kura nav precējusies, ir tiesības uzņemt pie sevis no ārvalsts ieradušos māti un tēvu.

(3) Bēgļa ģimenes loceklim izsniedz pastāvīgās uzturēšanās atļauju. Alternatīvo statusu ieguvušas personas ģimenes loceklim izsniedz termiņuzturēšanās atļauju uz tādu pašu laiku, uz kādu izsniegta termiņuzturēšanās atļauja alternatīvo statusu ieguvušai personai.

(4) Kārtību, kādā notiek šā panta pirmajā un otrajā daļā minētā ģimenes atkalapvienošānās, nosaka Ministru kabinets.

(5) Ja bēglis vai alternatīvo statusu ieguvusi persona zaudē vai tai atņem piešķirto statusu, bēgļa vai alternatīvo statusu ieguvušas personas ģimenes loceklim anulē uzturēšanās atļauju Imigrācijas likumā noteiktajā kārtībā, izņemot gadījumu, kad bēglis vai alternatīvo statusu ieguvusi persona ir ieguvusi Latvijas pilsonību.

X nodaļa

Bēgļa un alternatīvā statusa zaudēšana un atņemšana

55. pants. Bēgļa statusa zaudēšanas nosacījumi

(1) Persona zaudē bēgļa statusu, ja tā:

- 1) brīvprātīgi no jauna pieņēmusi savas pilsonības valsts aizsardzību;
- 2) brīvprātīgi atguvusi pilsonību pēc tam, kad bija to zaudējusi;
- 3) ieguvusi Latvijas vai citas valsts pilsonību un bauda jaunās pilsonības valsts aizsardzību;
- 4) atgriezies valstī, ko bija atstājusi, baidoties no vajāšanas;
- 5) nevar atteikties no savas pilsonības valsts aizsardzības, jo vairs nepastāv apstākļi, kuru dēļ tā tika atzīta par bēgli;
- 6) kā bezvalstnieks var atgriezties savā agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valstī, jo vairs nepastāv apstākļi, kuru dēļ tā tika atzīta par bēgli.

(2) Piemērojot šā panta pirmās daļas 5. un 6. punktu, ņem vērā, vai apstākļu maiņa izcelsmes valstī ir tik nozīmīga, ka personas bailes no vajāšanas vairs nevar uzskatīt par pamatotām, un vai minētajai apstākļu maiņai ir pastāvīgs raksturs.

(3) Šā panta pirmās daļas 5. un 6. punktu nepiemēro bēglim, kurš var atsaukties uz nepārvaramiem iemesliem (kas izriet no iepriekš veiktas vajāšanas), lai atteiktos pieņemt valstspiederības valsts aizsardzību vai, ja viņš ir bezvalstnieks, — savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts aizsardzību.

56. pants. Bēgļa statusa atņemšanas nosacījumi

Bēgļa statusu personai atņem, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) uz šo personu attiecas šā likuma 45. panta pirmās daļas nosacījumi;
- 2) šī persona sniegusi nepatiesu informāciju vai nav sniegusi informāciju, kurai bija izšķiroša nozīme bēgļa statusa piešķiršanā, tai skaitā izmantojusi viltotus dokumentus.

57. pants. Alternatīvā statusa zaudēšanas nosacījumi

(1) Persona zaudē alternatīvo statusu, ja apstākļi, kuru dēļ tai tika piešķirts alternatīvais statuss, vairs nepastāv vai ir mainījušies tiktāl, ka Latvijas Republikas aizsardzība šai personai vairs nav nepieciešama.

(2) Piemērojot šā panta pirmo daļu, ņem vērā, vai apstākļu maiņa izcelsmes valstī ir tik nozīmīga, ka personai vairs nav pamata baidīties no iespējama smaga kaitējuma, un vai minētajai apstākļu maiņai ir pastāvīgs raksturs.

(3) Šā panta pirmo daļu nepiemēro alternatīvā statusa ieguvējam, kurš var atsaukties uz nepārvaramiem iemesliem (kas izriet no iepriekš nodarīta būtiska kaitējuma), lai atteiktos pieņemt valstspiederības valsts aizsardzību vai, ja viņš ir bezvalstnieks, — savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts aizsardzību.

58. pants. Alternatīvā statusa atņemšanas nosacījumi

Alternatīvo statusu personai atņem, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) uz šo personu attiecas šā likuma 46. panta pirmās daļas noteikumi;
- 2) šī persona sniegusi nepatiesu informāciju vai nav sniegusi informāciju, kurai bija izšķiroša nozīme alternatīvā statusa piešķiršanā, tai skaitā izmantojusi viltotus dokumentus.

59. pants. Lēmums par bēgļa vai alternatīvā statusa zaudēšanu vai atņemšanu, tā pārsūdzēšanas kārtība

(1) Ja Pārvaldei ir kļuvis zināms kāds no šā likuma 55., 56., 57. vai 58. pantā minētajiem apstākļiem, tā mēneša laikā lūdz, lai persona, kurai piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss, iesniedz rakstveida informāciju par to, kāpēc tai starptautisko aizsardzību nevajadzētu atņemt vai zaudēt, vai nodrošina šai personai iespēju sniegt minēto informāciju intervijā.

(2) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona pieņem lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa zaudēšanu vai atņemšanu ne vēlāk kā divu mēnešu laikā no dienas, kad tai kļuvis zināms kāds no šā likuma 55., 56., 57. vai 58. pantā minētajiem apstākļiem, un paziņo to attiecīgajai personai.

(3) Šā panta otrajā daļā minēto lēmumu persona var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas.

(4) Ja persona, kurai piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss, vēlas saņemt valsts nodrošinātu juridisko palīdzību, lai pārsūdzētu Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa zaudēšanu vai atņemšanu, tā iesniedz Pārvaldei iesniegumu par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības pieprasījumu un iesniegumu par saviem ienākumiem. Pēc iesniegumā par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības pieprasījumu un iesniegumā par personas ienākumiem minētās informācijas izvērtēšanas Pārvalde nekavējoties, bet ne vēlāk kā nākamajā darb dienā, nosūta iestādei, kas ir atbildīga par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības sniegšanu, lūgumu sniegt juridisko palīdzību, pievienojot tam pārsūdzamā lēmuma kopiju. Iesnieguma par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības pieprasījumu un iesnieguma par bēgļa vai alternatīvo statusu ieguvušas personas ienākumiem veidlapas paraugu nosaka Ministru kabinets.

(5) Administratīvā rajona tiesa pieņem nolēmumu mēneša laikā no pieteikuma saņemšanas dienas un paziņo to personai. Administratīvās rajona tiesas nolēmums ir galīgs un nav pārsūdzams. Administratīvās rajona tiesas lēmumi, kas tiek pieņemti, izpildot iesniegtā pieteikuma vai ierosinātās lietas izskatīšanai nepieciešamās procesuālās darbības, nav pārsūdzami.

(6) Pieteikuma izskatīšanas laikā persona saglabā bēgļa vai alternatīvo statusu.

60. pants. Personas pienākums atstāt Latvijas Republiku, ja tā zaudējusi bēgļa vai alternatīvo statusu vai minētais statuss tai atņemts

(1) Persona, kura zaudējusi bēgļa vai alternatīvo statusu vai kurai šis statuss atņemts, Latvijas Republiku atstāj divu mēnešu laikā no attiecīgā lēmuma spēkā stāšanās dienas, ja tai nav cita likumīga pamata uzturēties Latvijā.

(2) Ja personai atņemts bēgļa statuss saskaņā ar šā likuma 45. panta pirmās daļas 6. vai 7. punktu vai alternatīvais statuss saskaņā ar šā likuma 58. panta 1. punktu vai persona nav atstājusi Latvijas Republiku šā panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, lēmumu par personas piespiedu izraidīšanu Pārvaldes priekšnieks pieņem vienas darbdienu laikā.

(3) Lēmumu par piespiedu izraidīšanu persona 10 darbdienu laikā var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikuma iesniegšana tiesā neaptur lēmuma par piespiedu izraidīšanu darbību.

(4) Lēmumu par personas piespiedu izraidīšanu izpilda Imigrācijas likumā noteiktajā kārtībā.

XI nodaļa

Pagaidu aizsardzība Latvijā Republikā

61. pants. Pagaidu aizsardzības piešķiršana Latvijā Republikā

(1) Pagaidu aizsardzību piešķir personām, kurām tā nepieciešama, ja tās ir vai ir bijušas spiestas atstāt savu izcelsmes valsti:

- 1) bruņotu konfliktu vai ilgstošas vardarbības dēļ;
- 2) nopietnu cilvēktiesību apdraudējumu dēļ vai tādēļ, ka tās cietušas no sistemātiskiem vai vispārējiem cilvēktiesību pārkāpumiem.

(2) Personu neiekļauj šā panta pirmajā daļā minētajā personu grupā, ja ir pamats uzskatīt, ka tā atbilst šā likuma 45. panta pirmās daļas 3., 4., 5., 6. vai 7. punkta nosacījumiem.

(3) Ministru kabinets, ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes lēmumu, izdod rīkojumu par pagaidu aizsardzības piešķiršanu personu grupai, nosakot tās locekļu kopējo skaitu, pagaidu aizsardzības termiņu, izmitināšanas kārtību, šo personu uzturēšanai nepieciešamo valsts finansējumu, kā arī kārtību, kādā Latvijas Republikas valsts robežu šķērso persona, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība.

(4) Šā panta pirmajā daļā minētās personu grupas sastāvu nosaka Pārvalde, sadarbojoties ar Apvienoto Nāciju Organizācijas augsto komisāru bēgļu lietās.

(5) Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu par pagaidu aizsardzības piešķiršanu vai pagarināšanu persona var apstrīdēt, iesniedzot iesniegumu Pārvaldes priekšniekam mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas. Pārvaldes priekšnieka lēmumu persona var pārsūdzēt tiesā mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas.

62. pants. Pagaidu aizsardzību ieguvušas personas tiesības

(1) Kad pieņemts lēmums par pagaidu aizsardzības piešķiršanu, Pārvalde sniedz attiecīgajai personai valodā, kuru tā saprot, vai valodā, kuru ir pamats uzskatīt par tai saprotamu, informāciju par tiesībām un pienākumiem, kas attiecas uz piešķirto statusu.

(2) Personai, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība, ir tiesības:

- 1) saņemt neatliekamo medicīnisko palīdzību par valsts budžeta līdzekļiem;
- 2) apvienoties ar ģimenes locekļiem Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Ģimenes loceklim, kurš ierodas Latvijas Republikā, lai atkalapvienotos ar personu, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība, piešķir pagaidu aizsardzību Latvijas Republikā.

(3) Nepilngadīgai personai, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība, tiek nodrošinātas iespējas iegūt izglītību valsts valodā valsts vai pašvaldības izglītības iestādē.

63. pants. Pagaidu aizsardzību ieguvušas personas uzturēšanās Latvijas Republikā

(1) Personai, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība, izsniedz termiņuzturēšanās atļauju Imigrācijas likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona pieņem lēmumu par pagaidu aizsardzības piešķiršanu uz vienu gadu. Pagaidu aizsardzību var pagarināt par sešiem mēnešiem, bet ne ilgāk kā par vienu gadu kopumā.

64. pants. Pagaidu aizsardzību ieguvušas personas tiesības iesniegt iesniegumu

(1) Personai, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība, ir tiesības iesniegt iesniegumu.

(2) Persona, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība Latvijas Republikā, iesnieguma izskatīšanas laikā nav uzskatāma par patvēruma meklētāju. Ja pagaidu aizsardzībai noteiktais termiņš beidzas, pirms tiek pieņemts galīgais lēmums, persona iesnieguma izskatīšanas laikā uzskatāma par patvēruma meklētāju.

(3) Personai, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība Latvijas Republikā un attiecībā uz kuru pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ir tiesības uzturēties Latvijas Republikā līdz pagaidu aizsardzībai noteiktā termiņa beigām.

65. pants. Pagaidu aizsardzību ieguvušai personai izsniedzamā personas apliecība

(1) Personai, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība, izsniedz personas apliecību.

(2) Persona, saņemot personas apliecību, visus tās rīcībā esošos ārvalstīs izsniegtos personu apliecinošos un ceļošanas dokumentus nodod glabāšanā Pārvaldei līdz brīdim, kad tai beigsies pagaidu aizsardzība un tā atstās Latvijas Republiku.

66. pants. Pagaidu aizsardzību ieguvušas personas pārvietošana uz citu dalībvalsti

(1) Lai personu, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība Latvijas Republikā, pārvietotu uz citu dalībvalsti, tai izsniedz pārvietošanas dokumentu. Tā paraugu un izsniegšanas kārtību, kā arī apmaiņai starp dalībvalstīm nepieciešamās informācijas apjomu nosaka Ministru kabinets.

(2) Pārvietojot personu uz citu dalībvalsti, ņem vērā personas piekrišanu šādai pārvietošanai.

(3) Ja personu, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība, pārvieto uz citu dalībvalsti, pagaidu aizsardzība Latvijas Republikā tai beidzas.

(4) Latvijas Republika personu, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība Latvijas Republikā, uzņem atpakaļ, ja tā pagaidu aizsardzībai noteiktajā termiņā cenšas bez atļaujas nokļūt vai uzturēties citā dalībvalstī.

67. pants. Pagaidu aizsardzību ieguvušas personas brīvprātīga atgriešanās izcelsmes valstī

(1) Personai, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība, ir tiesības pagaidu aizsardzībai noteiktajā termiņā brīvprātīgi atgriezties savā izcelsmes valstī.

(2) Persona, kura brīvprātīgi atgriezies savā izcelsmes valstī, var iesniegt Pārvaldei lūgumu par atgriešanos Latvijā, ja nav beidzies pagaidu aizsardzības noteiktais termiņš.

(3) Pieņemot lēmumu par personas brīvprātīgu atgriešanos izcelsmes valstī saskaņā ar šā panta pirmo daļu vai izskatot personas iesniegumu par atgriešanos Latvijā saskaņā ar šā panta otro daļu, Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona atbilstoši šā likuma noteikumiem ņem vērā apstākļus personas izcelsmes valstī.

68. pants. Pagaidu aizsardzību ieguvušas personas pienākums atstāt Latvijas Republiku

(1) Personai, kurai beigusies pagaidu aizsardzība, ir pienākums divu mēnešu laikā no pagaidu aizsardzības izbeigšanās dienas atstāt Latvijas Republiku, ja tai nav cita likumīga pamata uzturēties Latvijā. Personas apliecību un uzturēšanās atļauju anulē, personai atstājot valsti.

(2) Ja persona, kurai beigusies pagaidu aizsardzība, nav atstājusi Latvijas Republiku šā panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, Pārvaldes priekšnieks 10 dienu laikā no dienas, kad kļuvis zināms minētais fakts, pieņem lēmumu par personas piespiedu izraidīšanu. Lemjot par personas piespiedu izraidīšanu, ņem vērā humānus iemeslus, kuru dēļ personas izraidīšana nav iespējama. Šādos gadījumos personu neizraida tik ilgi, kamēr pastāv minētie iemesli.

(3) Lēmumu par piespiedu izraidīšanu persona 10 darbdienu laikā no tā spēkā stāšanās brīža var pārsūdzēt tiesā. Pieteikuma iesniegšana tiesā neaptur lēmuma par piespiedu izraidīšanu darbību.

(4) Lēmumu par personas piespiedu izraidīšanu izpilda Imigrācijas likumā noteiktajā kārtībā.

XII nodaļa

Citi noteikumi

69. pants. Saeimas un Ministru kabineta kompetence patvēruma jautājumos

Jautājumos, kas attiecas uz patvēruma meklētāju uzņemšanu Latvijā no citām dalībvalstīm vai trešajām valstīm, reaģējot uz ārkārtēju patvēruma meklētāju pieplūdumu uz Eiropas Savienības ārējām robežām, izveidoto patvēruma meklētāju pārceļšanas vai pārmitināšanas mehānismu ietvaros, kā arī šādu mehānismu izstrādes ietvaros, Ministru kabinets pieņem lēmumus un pauž Latvijas valsts nostāju (arī Eiropas Savienības institūcijās), pamatojoties uz Saeimas lēmumu.

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Patvēruma likums (Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2009, 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2013, 218. nr.).

2. Līdz šajā likumā paredzēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā sešus mēnešus no šā likuma spēkā stāšanās dienas ir spēkā šādi Ministru kabineta noteikumi, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu:

- 1) Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumi Nr. 1580 "Noteikumi par kārtību, kādā no valsts budžeta līdzekļiem sedz pašvaldības izdevumus, izmitinot bērnu aprūpes iestādē nepilngadīgu personu bez pavadības, un šo izdevumu apmēru";
- 2) Ministru kabineta 2010. gada 12. janvāra noteikumi Nr. 24 "Noteikumi par uztura, higiēnas un pirmās nepieciešamības preču iegādes izdevumu apmēru patvēruma meklētājam un šo izdevumu segšanas kārtību";

- 3) Ministru kabineta 2010. gada 26. janvāra noteikumi Nr. 73 “Noteikumi par Valsts robežsardzes patvēruma meklētāju izmitināšanas telpā izmitināta patvēruma meklētāja uzturēšanas normām, kā arī higiēnas un pirmās nepieciešamības preču apjomu”;
- 4) Ministru kabineta 2010. gada 26. janvāra noteikumi Nr. 74 “Kārtība, kādā Latvijas Republikā notiek bēgļa, alternatīvo statusu vai pagaidu aizsardzību ieguvušās personas ģimenes atkalapvienošana”;
- 5) Ministru kabineta 2010. gada 2. februāra noteikumi Nr. 95 “Noteikumi par tādas personas pārvietošanas dokumenta paraugu, kurai piešķirta pagaidu aizsardzība, pārvietošanas dokumenta izsniegšanas kārtību un apmaiņai starp dalībvalstīm nepieciešamās informācijas apjomu”;
- 6) Ministru kabineta 2010. gada 23. februāra noteikumi Nr. 173 “Patvēruma meklētāju izmitināšanas centra iekšējās kārtības noteikumi”;
- 7) Ministru kabineta 2010. gada 23. februāra noteikumi Nr. 174 “Kārtība, kādā nepilngadīgam patvēruma meklētājam nodrošina izglītības ieguves iespējas”;
- 8) Ministru kabineta 2010. gada 2. marta noteikumi Nr. 194 “Noteikumi par patvēruma meklētāja personas dokumentu un tā izsniegšanas kārtību”;
- 9) Ministru kabineta 2010. gada 9. marta noteikumi Nr. 222 “Patvēruma meklētāju izmitināšanas telpu iekšējās kārtības noteikumi”;
- 10) Ministru kabineta 2010. gada 23. marta noteikumi Nr. 276 “Valsts robežsardzes aizturēto patvēruma meklētāju izmitināšanas telpu iekārtošanas un aprikošanas prasības”;
- 11) Ministru kabineta 2014. gada 22. aprīļa noteikumi Nr. 210 “Noteikumi par pabalstu bēglim un personai, kurai piešķirts alternatīvais statuss”;
- 12) Ministru kabineta 2014. gada 1. jūlija noteikumi Nr. 356 “Patvēruma meklētāju reģistra noteikumi”.

3. Ja iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu iesniegts līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, pārrunas, sākotnējo un personisko interviju ar patvēruma meklētāju veic Valsts robežsardzes amatpersona.

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Padomes 2001. gada 20. jūlija direktīvas 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas;
- 2) Padomes 2003. gada 22. septembra direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanu;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 11. maija direktīvas 2011/51/ES, ar ko groza Padomes direktīvu 2003/109/EK, iekļaujot tās darbības jomā starptautiskās aizsardzības saņēmējus;
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra direktīvas 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu;
- 5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija direktīvas 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai;

- 6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija direktīvas 2013/33/ES, ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidenta vietā
*Saeimas priekšsēdētāja **I. Mūrniece***

Rīgā 2016. gada 5. janvārī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 05.01.2016., Nr. 2.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

58. 258L/12 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157., 186., 199., 203. nr.; 2013, 61., 92., 187., 194., 232. nr.; 2014, 6., 51., 119., 189., 204., 214., 220., 257. nr.; 2015, 29., 68., 118., 190., 208., 230., 245., 248., 251. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 11. panta otro daļu ar 135. punktu šādā redakcijā:

“135) par Konkurences likumā noteikto apvienošanās izvērtēšanu.”

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 180. punktu šādā redakcijā:

“180. Šā likuma 11. panta otrās daļas 135. punkts stājas spēkā 2016. gada 1. martā.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2016. gada 5. janvārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 05.01.2016., Nr. 2.

59. 259L/12 Grozījumi Iedzīvotāju reģistra likumā

Izdarīt Iedzīvotāju reģistra likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 19. nr.; 2002, 7., 21. nr.; 2005, 22. nr.; 2007, 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 78. nr.; 2011, 21. nr.; 2013, 6., 101., 211. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 4. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā uzglabā un izmanto informāciju par Reģistrā iekļaujamās un aktualizējamās ziņas pamatojošiem dokumentiem.”

2. 5. pantā:

izslēgt otro daļu;

papildināt pantu ar trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Personas kodu piešķir Pārvalde. Tas ir nemainīgs, izņemot gadījumu, kad persona tikusi adoptēta.

(4) Personas kodu veido no vienpadsmit cipariem, nodrošinot personas kodu neatkārtošanos. Personas koda pirmie cipari ir “32”, bet pārējie cipari ir sistēmas automātiski ģenerēti nejauši cipari no “0” līdz “9”. Pirmos sešus ciparus no pārējiem pieciem cipariem var atdalīt ar defisi.”

3. Papildināt 10. panta pirmo daļu ar 10.¹ un 10.² punktu šādā redakcijā:

“10¹) ziņas par ārzemnieka identifikācijas kodu, kas ierakstīts viņa personu apliecinošā dokumentā;

10²) ziņas par šā likuma 3. panta 1. un 2. punktā minētajai personai ārvalstī piešķirto identifikācijas kodu, kas ierakstīts kompetentas iestādes izsniegtā dokumentā, kurš ļauj personai uzturēties ārvalstī;”

4. Papildināt likumu ar 19.² pantu šādā redakcijā:

“**19.² pants.** Šā likuma 10. panta pirmās daļas 10. punktā minētās ziņas par sevi ir tiesīga pieprasīt un saņemt persona, kas sasniegusi 15 gadu vecumu, vai šīs personas likumiskais pārstāvis.”

5. Papildināt pārejas noteikumus ar 6., 7., 8. un 9. punktu šādā redakcijā:

“6. Šā likuma grozījumi par 5. panta otrās daļas izslēgšanu un tā papildināšanu ar trešo un ceturto daļu un 10. panta pirmās daļas papildināšanu ar 10.¹ un 10.² punktu stājas spēkā 2017. gada 1. jūlijā.

7. Līdz 2017. gada 30. jūnijam personai tiek piešķirts personas kods, kuru veido vienpadsmit ciparu virkne, no kuriem pirmie seši cipari norāda personas dzimšanas datumu, mēnesi, gadu, bet septītais cipars norāda gadsimtu: cipars “0” apzīmē 19. gadsimtu, cipars “1” — 20. gadsimtu, cipars “2” — 21. gadsimtu. Pirmos sešus ciparus no pārējiem var atdalīt ar defisi.

8. Persona, kurai personas kods piešķirts līdz 2017. gada 30. jūnijam, sākot ar 2017. gada 1. jūliju, ir tiesīga vienu reizi, personīgi iesniedzot Pārvaldei iesniegumu, lūgt, lai maina tai piešķirto personas kodu uz tādu personas kodu, kurā netiek norādīts dzimšanas datums.

9. Šā likuma 3. panta 1. un 2. punktā minētā persona ziņas par identifikācijas kodu, kas tai ārvalstī piešķirts līdz 2017. gada 30. jūnijam un kas ierakstīts kompetentas iestādes izsniegtā dokumentā, kurš ļauj personai uzturēties ārvalstī, sniedz Pārvaldei līdz 2020. gada 1. janvārim.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2016. gada 5. janvārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 05.01.2016., Nr. 2.

60. 260L/12 Grozījumi likumā “Par kultūras pieminekļu aizsardzību”

Izdarīt likumā “Par kultūras pieminekļu aizsardzību” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 10. nr.; 1993, 24./25., 36. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 2001, 24. nr.; 2003, 24. nr.; 2005, 11. nr.; 2008, 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 188. nr.; 2010, 183. nr.; 2013, 6. nr.) šādus grozījumus:

1. 18.² pantā:

aizstāt trešajā daļā vārdus “viena gadā” ar vārdiem “triju gadu”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“Ja tiesa lemj par nelikumīgi izvesta mākslas vai antikvārā priekšmeta atdošanu, tā īpašniekam, valdītājam vai turētājam ir tiesības uz taisnīgu kompensāciju saskaņā ar lietas apstākļiem, ja viņš pierāda, ka, iegūstot attiecīgo priekšmetu, rīkojies ar pienācīgu rūpību, ņemot vērā visus ieguves apstākļus, it īpaši dokumentāciju par priekšmeta izcelsmi, nepieciešamās izvešanas atļaujas saskaņā ar pieprasītājas dalībvalsts tiesību aktiem, darījuma pušu raksturojumu, samaksāto cenu, to, vai īpašnieks, valdītājs vai turētājs ir pārbaudījis pieejamos zagtu kultūras priekšmetu reģistrus un jebkādu citu būtisku informāciju, ko viņš pamatoti būtu varējis iegūt, vai arī īstenojis kādus citus pasākumus, kurus persona kā krietns un rūpīgs saimnieks būtu veikusi šādā situācijā.”

2. Papildināt likumu ar informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvu šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija direktīvas Nr. 2014/60/ES par no dalībvalsts teritorijas nelikumīgi izvestu kultūras priekšmetu atgriešanu un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (pārstrādāta redakcija).”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 17. decembrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja **I. Mūrniece**

Rīgā 2016. gada 5. janvārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 05.01.2016., Nr. 2.

61. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 14. janvāra sēdē ar 2016. gada 14. janvāri atbrīvojusi Vladislavu Čerapu no Jēkabpils rajona tiesas tiesneša amata veselības stāvokļa dēļ.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2016. gada 14. janvārī

62. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 14. janvāra sēdē, pamatojoties uz Apvienoto Nāciju Organizācijas 2015. gada 29. jūnija rezolūciju Nr. 2227(2015) par Apvienoto Nāciju Organizācijas (turpmāk — ANO) daudzpusējo integrēto stabilizācijas misiju Mali (*MINUSMA*), kā arī saskaņā ar likuma “Latvijas Nacionālo bruņoto spēku piedalīšanās starptautiskajās operācijās” 1. panta pirmās daļas 2. punktu, 1. panta otro daļu un 5. panta pirmo daļu, nolēmusi nosūtīt Latvijas Nacionālo bruņoto spēku karavīrus dalībai ANO daudzpusējā integrētajā stabilizācijas misijā Mali (*MINUSMA*) uz laiku līdz 2016. gada 30. jūnijam.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2016. gada 14. janvārī

63. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 14. janvāra sēdē, pamatojoties uz likuma “Latvijas Nacionālo bruņoto spēku piedalīšanās starptautiskajās operācijās” 1. panta pirmās daļas 1. punktu, 1. panta otro daļu un 5. panta pirmo daļu, nolēmusi nosūtīt Latvijas Nacionālo bruņoto spēku karavīrus dalībai pret teroristisko organizāciju *ISIL/Daesh* vērstajā starptautiskās koalīcijas militārajā operācijā Irākā Irākas militāro spēku apmācībai Irākas Republikas teritorijā uz laiku līdz 2018. gada 1. februārim.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2016. gada 14. janvārī